

دیوانی مه لا حه سه نی دزلی مه ردوخی

دیوانی مه لا حه سه نی دزلی مه ردوخی لیکولینه وه و لیکدانه وه: نه حمه د نه زبیری

لیکولینه وه، لیکدانه وه و لیکدانه وه: نه حمه د نه زبیری

من هه لوئی لوتکه ی به رزی دالانیم
هه رگیز وه ک قالاو ناکه ومه چینه
مه لاهه سه نی دزلی

دیوان
مهلا حسینی دزلی

کۆ کردنه وه

لیکۆ لینه وه و لیکدانه وه

ئه حمه د نه زیری

سنه - زستانی ۱۳۷۹

مرکز بخش، کردستان، سنندج - چهارراه شهدا

پاساژ عزتی، کتابفروشی بسوی قرآن

تلفن: ۲۲۲۷۸۰۳

قیمت: ۱۷۵۰ تومان

بزرگوارانه، زمزم لیتیب، روزی ههلهی تایی و چاپی تیارانه /
۲۰

بابت و هسهر باسه كان

بابت لاپره	بابت لاپره
۶۹ شيخ عارفي ده گاشيخان فرموي	۴ بابت و هسهر باسه كان
۶۹ له گهل ماموستا قازي	۵ پيش گهش
۷۰ ماموستا و كلاشي هه ورامي و نوسائه وله زيز	۶ پيشه كي
۷۵ ثم شيعره ي بو چاي نوو سيوه	۸ كي چاكي كي كرد
۸۲ ماموستا و مهلا حه ييب	۱۲ چون كه و تمه بيري نوو سيني ژباني ماموستا
ثم شيعره ي بو تاريخي ماله تازه كه ي	۱۴ كورته باسيكي دزلي
۸۴ مه جمووخاني دزلي نوو سيوه	۲۱ مهلا حه سن كي يه
۸۵ سالي به فره گه و ره كه	۲۴ خويندن وه ماموستا كان
۸۶ ماموستا و دهردي پيري	۲۶ چون چووته قاهيره
۸۹ نوسا حه ييب و نوساره سول	۲۷ دايكی بوچی دوعای لي كردووه
۹۵ وه لامي نوسا ره سوول	۲۸ ژن هيناني
۹۸ بيري دزلي ده كاته وه	۲۸ له باره ي ته ريقه توو غيرفانه وه چون بووه
۱۰۰ له شيعريكي تر دا بيري دزلي ده كاته وه	۳۰ شيعري عيرفاني
۱۰۴ ته مهك ناسي و دوستي و سه خاوه تي	۳۸ لي بوور دووي ماموستا
۱۰۶ ماموستا و شيخ فه تاحي هه ورامي (فاني)	۳۹ نمونه يه ك له ته لاق چاك كردنه وه ي
۱۲۳ ماموستا و موجته هيدى كوردستان	۵۰ بيروباوه پري ديني و بنده گي خوا
۱۳۱ كول كيشي ماموستا	۵۲ حه زي له چي كردووه
۱۳۲ ماموستا و سپاچه مانه	۵۴ حازر جوابي و قسه خوشي
۱۳۲ خهلكي دزلي و ماموستا مهلا حه سن	۵۴ نمونه يه ك له قه ناعت و كم ويستي
۱۳۳ هه ژارو مهلا حه سن	داواي لي ده كه ن بييته قازي مه حكه مه ي
۱۳۷ ماموستا هيمن و شيعره كان مهلا حه سن	۵۹ ليوا (پاريزگا)
۱۳۸ ماموستا قانيع و شيعري مهلا حه سن	نه ترسي و حازر جوابي
ماموستا مهلا باقري بالک و	۶۴ ماموستا و يه كي له ده سه لات داره كان
۱۳۸ مهلا حه سن	۶۷ ماموستا مهلا نه سه دي رياريو ماموستا

ناوی کتیب: مهلا حه سه نى دزلى مهردوخی
نووسەر: نه حمه د نه زيرى
پيتچين: فاتيح نادري
گه لاله ي روبه رگ: هادي ضياء الدينى
ناشر: نه حمه د نه زيرى
ويرايش: عه تا حه واري نه سه ب
چاپ خانه: خرمي
چاپ: يه گه م گولاني ۸۰
ژماره: ۳۰۰
شابک: ۹۶۶۹۱۳۲۴-۱-۱

ISBN 96691324-1-1

مافي له چاپ دانه وه بو نووسه ر پاريزراوه

پيش كەش

به بارگای بهرزو شکوَداری جووتیار و کریکار و
 رهنج بهرانی رهش و رووتی ته ویله ی ژریشه یی،
 چوری، بالکی، کانی سانانی، ده گاشیخان ی سیاناوی
 ئه ویههنگی، تورجانی، ده ولت ئاوی، نوُدشه ی،
 ماسانی، عه بابه یله یی، وه باقی دی کانی مه ریوان و به
 تیکرا هه مووی دی و شاری کووردستان که نه یان
 هیشت و ناهیلن چرای حوجره کان بکووژینه وه، وه نان
 و پیخوری مناله کانیان دا به فقهی کان که نه هیلن ئایین و
 زمان و داب و نهریته ره سه نه کان مان بفه وتین وه ئه و
 هه موو که له پیاوه له بهر چراوکی ئه واندا وه به نان و
 دویمان پی گه یشتن.

بابهت لاپه ره

سواره ی ئیل خانی زاده و شیعی مه لا
 حه سه ن..... ۱۳۹

ده گاشیخان و تووتن ۱۳۹

ئه م شیعه ریش ۱۴۵

مه لا حه سن و مه لا سه بیید موحه مه دی گیزمل ۱۴۸

وه لامی ماموستا مه لا سه بیید موحه مه دی
 گیزملی (وه همی) ۱۵۵

ماموستا و شیخ مه حموی نهر ۱۶۱

ته هه لکیشی عه ربی و کوردی ۱۶۴

مه لا موحه مه دی شه ریفی مه ردوخی براهی
 مه لا حه سه ن ۱۶۶

ماموستا کانی سنه و مه رگی مه لا حه سه ن .. ۱۶۹

رای خه لکی دزلسی سه بارهت به
 ماموستا ۱۷۰

(کاک حه مه خان) و ماموستا ۱۷۰

شیعر بو حاجی عه بدوالله ۱۷۲

شیعریک له زوانی خوالیخوشبوو حه مه ی
 پاواوه ۱۷۴

کاک حه سه ن و ماموستا ۱۷۶

شیعریک بو داده خه جی ۱۸۱

په رسه ی خوالیخوشبوو شیخ حیسامه دین .. ۱۸۳

و ته کانی کاک خالدی شه فیعی سه بارهت به
 ماموستا ۱۸۶

ماموستا و هاوه لیککی ۱۸۸

بابهت لاپه ره

خوالیخوشبوو شیخ حیسامه دین و ماموستا ۱۹۲

ئه م شیعه ریشی بو یه کی له شیخه کانی
 هه مروله نووسیوه ۱۹۷

ئه م شیعه ریشی بو سه عیدی ئیلانیه ی
 نووسیوه ۲۰۰

حاجیه سانیه و ماموستا ۲۰۵

ماموستا و حاجی شیخ موحه مه دی دانه .. ۲۰۹

ئه مه ش وه لامه که ی خوالیخوشبوو شیخ
 موحه مه دی دانه ۲۱۶

ئه مه ش چه ن پارچه ی تر ۲۲۰

شیعر بو حه مه ره زای به رگ دروو ۲۲۱

بولای مه لاعه بدوالله ی مه ریوانی نووسیوه ... ۲۲۴

شیعریو موحه مه دی حاجی مه لاسالهی
 ته ویله نووسیوه ۲۲۶

ماموستا و نویژی جوومه ی خورمال .. ۲۳۲

سپاس و پی زانین ۲۴۹

نوسراوه که ی ماموستا عوسمان هه ورامی ... ۲۵۱

بانگه واز ۲۵۶

نمونه ی ده س خه تی مه لا عه بدوالله ی
 نه زیری (مه لاعه بدوالله ی خاتونه سما). ۲۶۱

نمونه ی شیعی مه لا موحه مه دی که کل یاوا
 به خه تی خوی بو (محرق) ۲۶۲

نمونه ی شیعی (محرق) به خه تی مه لا
 موحه مه دی که کل یاوا ۲۶۳

ته نانهت له په راویزی کونه کتیبیکیشدا باسی نیه. که سیک که له هه موو زانسته کانی
 نه و سهرده مه دهستی بالای بووبی، ماموستایه کی وها به دهسه لات بووبی که له
 زانستگه ی (دانشگای) ته زه هری میسر دا ۱۱ سال به ناو کوردیکه وه له کوږی
 دهرسی دا سهدان زانا و پسپور پیگن و له ته واوی ژیانیدا کهس نه توانی به سهر
 فتواکانیدا چاو بگیری، هه ر و له شیعر و په خشاندا دهستی بالای بووبی. که چی
 نووسراوه و کتیه کانی له پیریدا له بهر نه بوونی کاغذی جگه ره، بکری به نه غزه
 جگه ره و بسووتینری. کوردیکی تاوها به نه مه گ بووبی که ولاتی خوئی زور
 خوش بوئی. ئیسته سهیره کهس له بوونی خه به ردار نه بی، وها کوژابیتیه وه
 ترووسکه ی نه مایی.

نه وینی ولاته که ی وها له دلیا بووبی نه و هه موو پله و پایه به رزه به جی بیلی و
 بگه ریته وه بو هه ورامانی کوور و بی نان.

جگه له زمانه که ی خوئی، فارسی و عاره بی چاک زانیی. کونج و قوژبی زمانی
 عاره بی شاره زا بووبی، زانایکی واه دهسه لات له هه موو عه ره بیکی میسری
 عه ره بتر بووبی.

ولاتی خوئی، هه ورامانی نه ونه پی خوش بووبی بلی: له هه موو دنیا پیم جوان و
 ره نگین تره. سهیرانی «ئه هرام» و باخه کانی «نیل» و گه رانی سهر رووباره کانی
 «دیجله» و «فورات» به سکی تیره وه داینا مرکینی و بلی:

شهرته هه ورامان به جی نه هیلم مه گه ر نه و ساته که به جی دیلم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه کی

له م خاکه پاکه ی ئیمه دا شیره پیاوانی هه لکه وتوو و له خوږور دوو زور بوون که نه بووا
 ژیان و به سه ره اتیان تومار بکرایه ت. له رابردووشدا هم گرنگی یه که متر له بهر چاو
 گیراوه و زور له و که له پیاوانه به کوچی دوا بیان وها ون بوون وه کوو نه وه که
 هه رنه بووبن و نه هاتبن. ماموستا مه لا نه بووبه کری موسه نیف (مصنف) نه و بلیمه ته
 هه لکه وتوه که چهن کتیب و نووسراوه ی هه یه وه کوو: «وزووحی شه رحی محرر» که
 له گه ل «تحفه» دا مله ملی ته کا و خوا هه قه خویشی له «ابن الحجر» که متر نه بوو. ژیان
 و نووسراوه کانی «ابن حجر» ده نووسی که چی ناویک له و شیره پیاوانه که نه و بیان
 پیگه یاندوه له کووله که یشا نابا. هم پیشه وایانه نه گه ر ژیان و جووری خویندن و کوږی
 دهرس و هه لسوکه وتی خوئیان نووسیبیا یان نووسرابا نه ی هووا ئیمه ئیسته خاوه نی
 که له پووریککی بایه خدارتر و میژینه یه کی به کارتر نه بووبن. دوورنه چین ماموستا مه لا
 هه سه نی خومان ۵۶ سال له کوچی دواپی تیده په ری ته نانهت له په راویزی

له وانیه ته گهر له میسر نه گه رایه ته وه ئیسته یه کی له زانا ناوداره کانی عه ره ب
 نه بوو، زوری له سه ره نووسرا و عه ره ب شانازی پیوه نه کرد.

کی چاکی کرد؟

«ئیبو سه لاهی شاره زووری» چوک به ئیمامی «نه وه وی» شافیعی دووه م داده دا
 له کوپری ده رسدا. «ئیبو ل حاجبی» کورد شافییه و کافیه و موخته سه ری مونته ها
 ده نووسی. «مه لاهه حمه دی گورانی «ده رس» به «سولتان نه حمه دی فاتیح ده لی.
 سه یید نه حمه د فایز به رزه نجی «۱۸ به ره می شیوا ده نووسی له سه ر زانسته کان
 نه وه سه رده مه وه کوو نه وه که خوئی نه و زانسته نی دانایی و به ۱۲ زمانی بیگانه
 وه ها شاره زا بوئه ئینگلیزی و عاره بی و ئالمانی و روسی زمان له کاتی قسه کردندا
 بیان وابوه له خوئیانه. ده بیته موفتی له نه سه ته موول و نه لئی هه ر کوردستانی نه دیوه.
 په ره نووسراویکیشی به زمانی خوئی نیه هه موو بیان وایه عاره بیکی عه ره به!

له زانا شاره زووری یه کان ۹۴ زانای به ناوبانگ نه و زانایانه که له باره یانه وه
 «یاقووتی حه مه وی» میژوو نووسی به ناوبانگ ده نووسی: له هه ر جیگایه ک
 مه دره سه یه ک هه یه، شاره زووریه ک ده رسی تیدا ده لیته وه یا ده رسی تیدا ده خوینی
 و هیچ بنه ماله یه ک نیه نه وه نده ی شاره زووری قازی زور بووبی» که چی زور به
 داخه وه نه وه نده یان له باره وه نه نووسراوه که به چاکی بزانیان نه و نووسراوه یا نه و
 فتوایه هی کام له شارزووری یه کانه. بنه ماله ی حه یده ری یه کان پتر له چوارسه د

سال له و په ری زه حمه تدا خزمه تی زانسته و ئایینیان کرد و ئیسته به چاکی
 نانا سرین. یان بنه ماله ی مه ردووخ، نه و بنه ماله ی زانایی و زانسته هه ره گه وه
 زانا و بلیمه تی وایان بوو که نه گه ر کورد نه بووبان، ده یان هه یکه لیان له سه راسه ری
 ولاتدا لی دروس ده کرا، سه دان ساله زانا و پسپوریان له گوشه ی مزگه وت و
 قوتابخانه دا خه ریکی په ره پیدانی زانسته و زانیاری بوون که چی نه گه ر
 وه چه یه کیان بیه وی ره وشت و خو و خده ی باوای بگری ناشوگری نه بی
 نه وه نده ی له سه ره نووسراوه که بیته چرا و رینما بوئی. ئاووریک بده ره وه بو
 دامه رزانی مه دره سه که ی «شیخ عه بدولغه فاری مه ردوخی» له ده گاشیخان که تا
 سه رده می ئیمه ش هه ر دریزه ی بوو و ده یان لی هاتوی ناودار و خزمه تکاری ئایین
 و نه دهب و فره هنگی په روه رده کرد. وه ها بنه ره تیکی فکری بو نه و خه لکه
 دپشتبوو دوا ی چه ن سه ده هیشتا ئاساری ماوه، نه توانم بلیم که وه ها خه لکیک له
 هیچ جیگایه کا نه بوئه که هینده به دل له خزمه ت ئایین و زانسته دا بووبی و نه وه نده
 به دل خوئی فیدای شه ره ف و که رامه ت کردبی. به کوول کیشی، به جووت و گا و
 ئازه ل داری فه قی و مه لایان به خیو کردبی و شانازی یان کردبی که خزمه تکاری
 زانیارین. پیم وایه بنه ره ته که ی به ئیمان و ئیخلاسی نه م پیاوه مه ردووخیه بووه. جا
 ئیتر خوئ بنواره بو وه سیم و قه سیم و جه سیم و موهاجر و باقی مه ردووخیه کان.
 خوالی خوشبو «قازی مه لاعه بدوللای شه یدا» نه و میژوونووسه زانا و به ده سه لاته
 خوئی و ده پشتی چیان کرد له ریگه ی په ره پیدانی زانسته و فره هنگی نه م ولاته دا.

ئەم بلیمه ته میژوو یه کی سی هه زار ساله ی بو هه ورامان نووسیوه. رهنگه له ناو کتیب و نووسراوه میژوو یی یه کانداله هه ر باریکه وه تاک بیټ. زور به ی زانا و عالمه به ناو بانگه کان له خزمه تی زانا و قازی یه کانی ئەو بنه ماله زانست پهروه رده دا پیگه یشتون، لیره دا پتر له مه ناگونجی باس که یین. له م سه رده مه ی دواییدا بوو به باو که ریگا و ژیان و هه لس و که وتی پیرانی ته ریفه ت تو مار کرا ته نانه ت شتی زور ورد و سووک. ئیسته بته وی بزانی ژبانی هه ر کام له پیرانی ته ریفه ت ته چون بووه خیرا له کتیبخانه یه کدا ده یدوزیه وه و روشنی ده که یته وه. ئەمه ش کاریکی زور چاک و به جی بووه.

خوزگا هه ر له میژوه وه زانا و پیاوه به رزه کانی تریش ئاوه ها له سه ریان نووسرابا.

موفتی زه هاوی ئەم هه لکه وتوو، زانایه کی وایه ماموستا و رینه مایه بو نووسینی ته فسیری رۆحولمه عانی. تا له کوردستاندا یه له بهر برسیه تی له کوری ده رسدالیی ده پرسن، بوچی بی تاقه تی؟ ئەلی: «جعلت^(۱) قولى شرحاً لحال فاحزف الام تفهم سوال» واته: برسیمه. ده چیته به غدا و ده بیته موفتی گه وره و تا ئاخری ژبانی ناگه رپته وه.

مه لاهه سه ن نه ده بیته موفتی و نه به کورسی زانستگای ئەزه ره رازی ده بی.

۱ - واته وشه ی جهه لته نه که مه شه رحی جالی خوم، ئەگه ر «لام» ه که ی لابه ی ده بیته «جعلت» واته برسیمه. جعلت - ل = جعلت

ده گه رپته وه هه ورامان به کولیک زانیاری کون و تازه ی ئەو سه رده مه نانی «پوه»^(۱)، و دوخه وای نینوری به ته سه لی ده س ناکه وه ی و زور جار فه قیی بو ناگیری ناچار ده رس به حه مه ی باوا و حه مه ی سلیمانی دزلی ده لی. بو چنگه توتنیک له ده رگای «ئه حمه د ره حیمه ی ده گاشیخان» ده دا. بو جووته کلاشیک ئوسا ئەوله زیزی ته ویلایی ده خاته راو، بو چن په ره کاغه زیک له بهر «موجته هیدی کوردستان» ده پارپته وه. به لام خه پله ی حه مه ته ی^(۲) لا خو شتره له هه مووشه ت.

ئاوه ها پیاوانیک وه کوو وتمان نه خویان و نه که سیکی تر له کونجیکی میژوو ی ئەده به که ماندا به ته سه لی باس نه کراون و هه تا ئەم که م ته ر خه میه بیی زور تر بهر تو پره یی و تومه تی گه له که مان ده که وین که بوچی ناوی ماموستا کانمان، جووری ده رس و کتیبه کانیا ن تو مار نه کراوه که ئیستا وه چه کانیا ن که لکی لی وه رگرن؟ خوزگه و هه زار بریا وه کوو «ماموستا سه جادی هه ورامی که لجینی^(۳) له

۱ - نانی پوه: له هه ورامیدا به نانی به روو ده لێن. له هه ورامان ناسیدا به ته سه لی باسی کراوه.

۲ - حه مه ته پیاویکی ئاشه وان بووه کولیره ئاسیاوی کردوه، ماموستا مه لا شه ریفی برایشی ئەلی:

خه پلی حه مه ته ی به کال و خامی
وه شته ره جه سو فره ی شیخول ئیسلامی
ئه لێن کولیره ی حه مه ته هه میسه نه برژابوو

۳ - که لجی دی یه کی خنجیلانه یه له هه وراماندا دانیشه کانی هه موو سه بیدن. هه ورامی یه کی ریک و پیکن، زور به به شی خواز رازین و رهنگه ۱۸۰ مالیک بیی. باخ و مه زرایان هه یه، به لام به شی گوزه رایان ناکات، ده چنه ده ره وه ی که لجی بو کار و ئیش و کپین و فروشتن. باخی گوینز و تری و هه رمی و میوه کانی تریان هه یه.

ناخوشتترین جوړی ژياندا و له ماله تهر و ژیرزه وینه تاریکه که یا دهس به خزمهت
 نه کا له ههر بواریکدا تا نه بیته وه زیری نه وقاف. که چی گه له که ی له بیر ناچیته وه له
 ههر پله و پایه بو خزمهتی گه له که ی که لک و ورده گری و ناوهارا خزمه تیک نه کا ناوی
 خوئی به دریژی میژوو له سینگی نه ته وه که یدا تو مار نه کا. یان وه کوو گه وره پیایوی
 خوا و دلسوزی ئیسلام و خهم خوړی کورد، خوشه ویستی هه موان «ماموستا
 عه بدولکه ریمی موده رریس» خوا ته مه نی دریژترکا بووه ته شانازی گه له که ی له
 جیهاندا. له خانه قا، له ته کیه، له باره گای «ئیمام عه بدوالقادر» و له بیاره تا به غذا له
 خوشی و ناخوشیدا له جوانی و پیریدا له و پیری تیکو شاندا خزمه تی گه له که ی و
 هه موو موسلمانان ده کا. نانی عه ره ب ده خوا و خزمه تی گه له که ی خوئی ده کا نه گه
 پایه به رزه کانی تریش وایان کردبا گه له که یان له بیر نه چووبا و به زمانی دایکیان
 نوسراویان نووسییا ئیسته ئیمه له جیگایه کی تر دا بووین و نه ده به که مان له
 لووتکه یه کی به رزتردا ده بوو.

چون که و تمه بیری نووسینی ژیانی ماموستا

منال بووم نه و پارچه هوئراوه که بو موجه هیدی نووسیوو، خوئی پنی ده لی
 «متهزل و مختلط» وه کوو به یتی بله ده ماوده م که وتبوو. له حوجره و لای میرزا و
 خوینده وارن بو خوشی ده خوینرایه وه. منیش که خوشم له قسه ی خوش و
 نه سته ق ده هات به شپزی له بهرم کرد پاشان ویستم و یژه ره که چاکتر بناسم چووم

به شوینی دا. دیم هه ی هوو نه م پیایوه زور گه وره یه و زورشتی جوانی هه بووه که
 به داخه وه نه ماون جگه له به سه رهاتی ده ماوده م و هوئراوه ی نیوه و ناته واو.
 هه ندیک له و شیعرانه که له لای نه م و نه و به شپزی و ناریکی ماوه ته وه نه ویش زور
 که م له سینهی خه لکدا بریکم لی دوزی یه وه و زورم زه حمهت کیشا، به نامه و
 ته له فون و زور گه رام له م شار و نه و شار تا گه یاندمه راده یه ک که توانیم بریکی
 ئاراسته ی نه و دلسوزانه بکه م که خه می فه وتانی شتی وا ده خون. له سنه وه ۴ جار
 چوومه ته بانه بو ته نیا پارچه شیعریک ده ستیشم نه که وت. چهن جار ریگه ی پاوه م
 بری بو پارچه یه ک نه ویش ناته واو بوو. نه گه ر بلیم زیاتر له پنج سالی ته مه نم له
 ریگه ی کوکردنه و دوزینه وه ی نه م به ره مه داتی پریوه درونا که م نه وش ده زانم
 به ره مه ی له لای که سانی تر هه ن داوا کارم هه رکه س هه رچی له م گه وره پیایوه ده زانی
 ره وانه ی بکا تا به یارمه تی خوی گه وره له چاپی دواییدا ئاراسته ی خوینه وارن
 بکریت. زور به ی شیعو به سه رهاتی له سنگی پیره پیای و پیره ژنان دا ما بووه له
 بیرم دی دایه پیره یه ک وتی من شیعی مه لاحتسه نم له به ربوه ۱۶ روژ له ودیه دا
 دانیشتم هه تا تا که تا که بیری ده که وته وه و ده م نوسی نه گربلیم چون بی تا قهت
 نه ده بو م سه رت سورده مینی. سه رنجی نه ولاره خوین گه رمانه بو نه م گرنکه
 راده کیشم بو به دی هینانی به ره مه میک په له نه که ن بی تا قهت نه بن مه لاحتسه نی زور
 مان بوه بگه رن بیان دوزنه وه.

کورتیه باسینکی دزلی

دزلی له نووسراوه میژوویی به کوئه کاندای باسی کراوه، جار جاریش به شار ناو براوه شاری دزان (شهر دزدان) یاقووت همهوی له زمانی «ابن المهلهل» هوه ده نووسی «نیم ازرای» واته: نیوه ریگه له نزیکي دزدان دایه و نیم از راه شاره کوئه که ی زهلم یا خوړماله. له زور جیگه دا به «دژله» ناو براوه واته: «قه لا چکو له». دزلی وادیاره چهن جار جیگه که ی گوږابیت جاریک پاش سووتانی به دهستی ده یله میه کان گوږزراوه ته وه. جاریکي تریش له پاش گرتن و سووتاندن و ویران کردن گوږزرایه وه جیگه که ی که ئیسته له خواری دزلیه وه یه و پیی ده لین کلکه ی پالی. تاخرین جار له بهر بهر کانی له گهل سوپای ئیسلامدا سووتا و کاول بوو گوږزرایه وه جیگه که ی ئیستا. خوابکا ئیتر هیچ کات کاول نه بی.

دزلی دی یه کی خنجیلانه یه، ناو و هه وایه کی کوږستانی هه یه خه لکی ئه م دی یه به ئازاو نه ترس و خوږاگر ناویان ده رکردوه. له بهر ئه وه له سهر سنووره دروست کراوه که دا بوون هه رده سولات داریک ویستیتی هیرش به ریته سهر دراوسی که ی له هه رده وره زه ماندا، مه ریوان به تاییه ت دزلی سم کوت کراوه و خه لکه هه ژاره که ی تووشی کوشتن و سووتان و رووت کردنه وه بووگن. به لام له و پیری خوږاگریدا شهره ف و پیاوه تی و ئازایی خوږیان له دهس نه داوه. زمان و ئاداب و نه ریت و فره ننگه بسایه خداره که یان به تاییه ت له باره ی ئایینی یه وه پاراستووه و نه یان هیشتووه که س له ئاییناندا دهس دریژی بکا. که متر جیگه که ی له جیهاندا

ده بیینی که هه میسه میوانداری بیروپای جیا جیاو فره ننگی جوږاو جوږ بی که چی له داب و ده ستوور و فره ننگ و دیندا تیک نه چووبی. خه لکی دزلی هه ر وه کوو باقی هه ورامی یه کان نه جیب و هیمن و به بهشی خو رازین. به در یژی میژوو له میوانداری هیلاک نه بووگن. زور جار سپای داگیر که ر له بهر خوږاگری ئه وان نه یان توانیوه له ده ربه نه حه سته مه که ی دزلی یه وه تی پهن.

ئه سکه ندهری مه قدوونی ئه و ده سولات داره که دنیا به ده ستیه وه ئه یزیران پتر له ۱۵ روژ نه یوانی له ده ربه ندی دزلی و ده ربه ندی که له م تی پیری. ناچار ریگه ی که چ کردو ریگه ی سوورینی گرتی پیش و ریگای ئه سکه ندهر هیشتا به ناوبانگه. له شه ری داگیر که را دزلی و هه ها خوږاگر بوو که میژوو نووسه کان ئه لین کورد له هه لمه ت و نه ترسیدا له ده یله میه کان ئازاترن به لام ده یله میه کان له بی ره می دا که سیان پی ناگا. باسی لیها توویی و ئازایه تی خه لکی دزلیم له کتیبی هه ورامان ناسیدا زور تر باس کردوه.^(۱) هه ر وه کوو و تمان دزلی دی یه کی خوش و بهر چاوو ئاوه لایه رووی کردوه ته کیوه به رزه کانی «دالانی» و «زه ره وه» و «مله وه رد» و «قه لآبرووسکه». زه وی و زاری له پای دیکانی هه ورامان زور تره. ته لانه جوانه کانی که جارن په موو و زه رات و گه نمه شامی تیا ده کرا، ئیسته گه نم و جو و نوک و ته ماته و باقی پیداویستیه کانی خوږادنی خوږیان وه کوو سیفه زه مینه و پیاز و خه یار و... تیا ده چینن.

باخی گوینزو ههرمی و میوهی تریشیان هه یه. زوربهی خه لکی دزلی له م ته لانه و له باخ و مه زراکانیاندا خه ریکی کشت و کالن و به ئاژهل داریشه وه خه ریکن. بریکیش چاخانه و دووکان و کاسپی سه ری پی و هندی تریش ماشین داری ده که ن؛ نه وانه ش که بی کارن ده چنه شاری مه ریوان و شاره کانی تر بو کار. مه لایان هه یه و له گهل بانگ دان دا زوربه یان ده چنه مزگهوت بو جه ماعت. مزگهوتیکی خنجیلانه یان هه یه و بو خزمه تی مه لاو مزگهوت حازرن، شوکر بو خواکه مه لا و فه قی له زوربه ی خه لکی دزلی چاکتر به ریوه ده چن.

یادی به خیر بی کوا ماموستا مه لاهه سه ن که بو کولیر هه یه ک وکه وچکی رو ن یا مشتی ته ماکو دامابوو. دزلی ژیر و پیاو چاکی زوری تیدایه. پیم وایه هیچ غه ری بی له دزلیدا دانامینی. کیوه جوان و به رزو ره نگینه کانی هزار دل ده فرینن. گوله بو ن خوش و جوانه کانی وه کوو سووره لاله، وه رکه مهر، چنوور، شه بو، هه لاله بره مه، گاو کوپال و باقی گوله جوانه کان کیوه کانیان رازاندوه ته وه و گیا خوش و به له زه ته کان که خوراکی خه لکن وه کوو ریواس، شنگ، هاله کوک، که رهس، خوژه، پیچک، به نا، پسل، به ناشوانه، دوو سمورکه، ته ره ژه ره ژا، نه رمیله، سه یاران و... فه ربه ره که تی ولاته که ی ته واو کر دووه. به ره زان، نینور، که رهس و گیلاخه و رووسقه و ده یان گیای تر به کالی و کولای و برژاوی بو خواردنی ئاسایی و ده رمان که لکیان لی وه رده گیری. گیا ئالفیه کان بو ئاژهل له هه ر جور و ره نگی، ده یان جور لو ده یان جور «قومامه» خوراکی ئاژاله کانه که به ته ری و وشکی

که لکیان لی وه رده گرن. ماست و دو وکه ره یان له ناوچه دا به ناوبانگه. ئاوی چیواو ساردی کانیه جوانه کان و ئه م دیمه نه رازاوانه به تایهت له به هاراندای بووه ته سه یرانگاو له شاره کانی تره وه دین بو سه یران و سه سانه وه. خه لکی شاره جوانه که ی مه ریوان هه موو روژ به تایهت له هه یینیدا خو یان ده گه یه ننه ئه م به هه شته رازاوه و له په نای کیوه ره نگینه کاندای پشوو ده دن و ماندوو یان ده سه سیته وه. ئاخ چهن خوشه ئه و روژه ی به دلی خوش له پیی کلینه به فریکدا که به فراوه که ی هاژده کا و به ناو به رد و خره که دا نو قم ده بی. شنه ی هه وای کویستان خو ی له گهل بو نی سوور هه لاله و چنوور و گیا بو ن خوشه کان تیکهل ده کا، به ناخی سی دا ده چی. گو ی له ده نگی مه له ده نگ خوشه کان ده گری و جار جاره که ویک له دووره وه ده خوینی هه ورامی یه ک فه ره نجیه که ی له قولیکی هه لکر دوه و دهس له بناگوی گورانی و جار جاره ده لی ئاخ له یل. جا تماشای ئه م دیمه نه جوانه و په لکی ریواس و شنگ که به ده وری بنه که دا خوده نوینی ئاواتی هه زاران وه کوو ماموستای خوالی خوشبو ومان دینیته دی. یاخوا به نه سیبت بی ئاوه ها روژیک جا له ماموستا مه لاهه سه ن تی ده گه ی که ئه لی:

شه رته هه ورامان به جی نه هیلم مه گه ر ئه وساته که به جی دیلم

کاک که مال ره مه زانی خه لکی دزلی ئه لی:

دزلی ئاوابی یه کی شاخوی و کوساره که له چالایی یه کدا هه لکه وتوه و چوار ده وری به م کیوانه گیراوه: ده ربه ند دزلی - زه ره وه - کیوی مه دی - کیویکی به رزه که

له کاتی هیرشی سوپای ئیسلام بو سهر ئه م ناوچه یه ئه سحابه یک له سهر ئه م کیوه شه هید کراوه ناوی «مه هدی» بووه ئه م کیوه به و ناوه ئیستا مه شهووره. «چادرگاه» که له ناوه که یه وه دهرده که وی شوینی سوپاو له شگری نیزامی بووه، قه لآ برووسکه، سهردانی، دالانی، هه لوه لیان یا هه لوه یلان، دهر به ن جه هه سووک کراوی دهر به ند جیهاد له کاتی هیرشی موسولمانان بو ئه م ناوچه یه و خه لکی دزلی له م دهر به نده شه ریان کردووه که چهنند جار سوپای ئیسلام شکاوه. (بو ئاگاداری خه لکی دزلی و هه ورامان ئه و کاته له سهر ئائینی زهر دشت بووگن) مه له وه رد، قه لآوی، به رزه لنگ، ره نگین، خالوسان، سوفیه سه ره، که له وی، داله میز، کانی خه یاران، ناله شکین، دوله ناو (دهره و ناوی) سپی که مهر و کولاره ئه م کیوانه کیوه سنوری یه کانن که دزلی یان له هه ورامانی ئه و دیوو گونده کانی دهره و به ری جیا کردووه ته وه. «قه لآزه بان» شاخیکی جوان و خنجیلانه یه که دزلی خووی پیدا هه لسا کردووه.

پاش گرتنی و سووتاننی له لایه ن سپایه کی داگیر که روه وه گو یزراوه ته وه خواری ئیستای دیوه به ناو «پئالی»^(۱) ئه م دی یه ش پاش هاتنی سوپای ئیسلام و سووتاندنی هاتووه ته جینگای ئیستا و گوپراوه به دزلی له م کاته دا «یه زدگرد»^(۲) حوکمران بووه له دزلی دانیشتووه و قه لآی بووه دزلی مه عناکه ی خاوه نی قه لآیه

۱ - پالی = پئالی = کلکه ی خواری دی دزلی یه که له پیشدا دزلی له ویدا بووه.

۲ - یه زدی گورد له دزلیدا قه لآی بوه ده لین چهن روژ خوی له و قه لآدا شارده ته وه بو یه پین ده لین قه لآی یه زدی گورد.

دزلیکی گه وریان بووه ناوی دزلی و له و دژه وه ر گیراوه و بو هاسان کردنه وه سووکیان کردووه ته وه کردوو یانه به دزلی.

ئیتیر باسی دزلی ته واو ده که م. داوات لی ده که م که خوت بچو دزلی و بزانه چ به هه شتی که. له خه لکی ژیر و دلسوزی دزلی داوا ده که م و لیان ده پاریمه وه که نه یه لن ههر د و شاخ و ده شته جوانه که یان بکه ویته به ر هیرش و شالآوی نه زان و نه فامه کان به پاچ و گیا که ن بکه ونه گیانی گیاکان و له ریشه دهریان بینن. چهن سال له مه و به ر دز و جه رده له شاره کانی تره وه هاتبوون به پوولینی زور که م ساویلکه و نه زانیان ده خله تاند و ریشه ی «توسی»^(۱) و گیاکانی تریان وه کوو «ریواس» و «سالمه» و... هه لده که ند و به ماشین به ره و «ئه سفه هان» ده یان برد. من زورم هاوار کردو له گه ل مودیر کشت و کال و بنه ما سروشتی یه کان باسم کرد و به لینیان دا نه یه لن به لآم به ده ننگمه وه نه هاتن. له خه لک داواکارم ئه گه ر دیتیان که سی ئه یه وی ئه م میراته جوانه له ناو به ری نه یه لن و ریگه به و سه یران که رانه که وه کوو سوون و کوله هه مووشت پی شیل ده که ن بگرن.

ریزی ئه و سه یران که رانه که له دوور و نزیکه وه دین به جوانی و ژیری که لک له

۱ - توسی درکیکه بو ئالف و گیای ئاژهل که لکی لی وهرده گیری ماوه یه ک له مه و پیش گیاخوره له خوانه ترسه کان که به ناوی گیا دهرمانی یه وه ریشه ی ته واوی گیاکانیان دهرده هینا به تایبته توسی که گیایه کی زور گرنگه ده یانکه اندو ده یان نارده خارج بو فروش و ده کرا به بنه مای سابوون و بو دره چونکه توسی له هه وراماندا زوره ئه یانویست ریشه ی دهر بینن.

سروشته ده گرن، راگرن و خزمه تیان بکهن چونکا میوان خوشه ویسته به لام تالانکهر دژمنه. جا داوااکارم ههرکهس داره کان ئه بری به تایبهت «وهن» «مازوو»، «به پروو» ده سی بگرن و ته و ره که ی بشارنه وه تو خوا با ئه م میراته که هه زاران ساله باوک و باوه گه و ره وه کوو ئه مانه تیک پاراستیان له دهس نه چی. بیر که نه وه ئه گه ر گول و گیاو دار و هه ژگ و گه لانه میننی کیویکی رهق و رهش به که لکی چی دی؟ ئیتر خوتان و غیره و پیاوه تی کوردیتان ته مایه ری جه نگه لبانی و موحیتی زیست و مه نایبعی ته بیعی مه بن خوتان دیمه نه جوانه کاتتان بپاریزن قه زای «که لانه»^(۱) و دوخه وا^(۲) و «شلکینه»^(۳) و «سیراج و که ره» و «گونینه» و «شیر» و «ماست» و «په نیر» و «که ره» و «گه زو»^(۴) و «دو» به تام و مه زه که ی خوتان بخه ن له شیر ی نیوه

۱ - که لانه جوړیک خوارده له پیچک که گیایکی کوستانی تونده و یه ک چل ده پروی - به چه قو وردی ده که ن و ده یکه نه ناو هه ویره وه و به ساج یا ته نوور ده بیژین و پاشان به که ره چه وری ده که ن زور خوشه به پیاز و کنیوالیش دروست ده کری
۲ - دوخه وا = چیشتیکی کوردی یه له برنج یا برویش و دویا ماست دروستی ده که ن. له هه وراماندا گیایه کی تی ده که ن به نیوی پسل، ئه گه ر توژیک ئاردی تی که ن و خه سی که نه وه به که ره وه زور خوشه

۳ - شلکینه = ئارد له گه ل هیلکه و شیردا تیکه ل ده که ن و هه ویریکی ته ر دروست ده که ن، به که وچک ئه یکه نه سه ر ساج و ئه برژی به که ره چه وری ده که ن و گه زوی پیدا ده که ن.

۴ - گه زو = شیله یه که له سه ر گه لای داری مازوو، په پیدا ده بی چله ورده کانی ده بز ن تا سنی روژ و شک ده بی و له سه ر مەوج یا ده فریکدا ده یته کینن و به هیلکه ده ی بیژن وه کوو شه که ری لی دی ده یکه نه ناو کیسه یا مه شکه و هه لی ده گرن له گه ل کونجی تیکه لی ده که ن شسیرینیه کی زور

ئاوی پاستوریزه و که ره ی گیایی و ساردی پر له باله سیسرکی شاران.

مه للاحه سه نهی کی یه؟

ئاوی «حه سه ن» هه کور ی مه لا موحه ممه ده و مه لا موحه ممه د کور ی موحه ممه د ره زایه. نازناوی «هیجری» یه له سالی ۱۲۷۵ ی کوچی مانگی له دینی «وه یسیا» ی له بنه ماله مه ردوخی یه ئایین په روه ره کان له هه ورامان له دایک بووه. دایکی ناوی «شاپه روه» ه. ئه ویش له مه ردوخی یه کانی هه ورامانه. پر یک ده لین ئه م بنه ماله زوریان له ۹۹ پیری هه ورامانن. مه ردوخی یه کانی هه ورامان ئیسته ش خه ریکی خزمه تی دینن و مه لا و خه تبیی هه ورامان له و بنه ماله ن.

به پنی فه رمووده ی ماموستا مه لا شه ریفی برای که له سالی ۱۳۶۴ (ک. م) دا ئه لی: نه مسال دو کووسی گه و ره م لی که وت، یه کی عه بدوللا به گی هه ورامی^(۱) شاعیری توانا و به رزی هه ورامان، دووه م کاکه حه سه نم.

مه لا حه سه ن هه ر ئه و ساله له کاتی کوچی دواپی عه بدوللا به گدا گویی له شیوه نی دایکی عه بدوللا به گ ئه بی - که ئاموزای خو به تی - چون به سوزه وه رو له که ی

خوشه. دژشوی لی دروست ده که ن، که ئه ویش چه ن جوړ شیرینی لی دروست ئه کری و ئه لین: هیچ زیانی بو نه خوشی قه ند نیه. له وه پیش گه زو زور بو هه رمیوانیک ده هات گه زو و که ره یان بو داده نا. له هه ورامان ناسیدا به ته سه لی باسی کراوه د یان جوړی ترکه لکه لی وهرده گیریت.

۱ - عه بدوللا به گ یه کی له شاعیره گه و ره کانی هه ورامان له سالی ۱۳۶۴ که م له دنیا ده رچوو.

ده لاوینیتته وه. لاواندنه وه که ده کاته پارچه شیعریک که به داخه وه له ناوه پاسدا
زوری لی ون بوه. به زمانی دایکيه وه ده لی:

دنیاى بى به قا، بى شهرت و بى قهول

جای حیرس و ته مهع، جای ته قالاو حهول^(۱)

جای ناته مامی، به دی و به د نامی

هر رو به وینه ی فوته حه مامی^(۲)

ویرانه خوازی، وینه ی بایه قوش

عه جووزه ی ده وران، کونه فه راد کوژ^(۳)

ئاخر چی فه رزنده جه دایه کردی

چی نه ووجه وانان، نه تو ی گل به ردی^(۴)

۱ - شهرت = مهرج، قهول = وته، ته قالا = رهنج، حهول = ههول / واته: دنیاى بى نه نجام و بى
به لین و دروژن، جیگای حیرس و ته مهع و جیگای رهنج و ههول دانه.

۲ - به دی = خراپه، به دنامی = به دناو ی، رو = روژ، وینه = وه کوو / واته: جیگای ناته وای،
هر روژ وه کوو فوته ی حه مام که سى که لکی لی وهرده گری توش هر روژه له گهل که سیکدایت.

۳ - ویرانه = کاول، خوآز - ویست، بایه قوش (مه لیکه)، عه جووزه = پیره ژن / واته
ویرانه ویست وه کوو بایه قوش، پیره ژنی ده وران، کونه فه راد کوژ نه لین بایه قوش خوشی له
جیگای چول و ویران دی.

۴ - فه رزنده = روله = کوو کوچ، دایه = دایک / واته: بوچی روله له دایک کرد، بو تازه
لاوانت برده ناو گله وه.

چهن خانه دانت شیونا وه ههم

جه که یقوباد و جه جه مشیدی جه م^(۱)

چهن ده م و ده سگا جه بیخ هورکه ندی

گردت کیانا و تو ویت هر مه ندی^(۲)

ئاخر تو مه گهر گلاروته ن

یا چون باخه وان نوبه ئاوتنه ن^(۳)

نه ونه مامه که ی ته که یه ی باهوا

سه رده سته ی ره شته ی دیه ئاهوا^(۴)

۱ - خانه دان = بنه ماله، شیونا = شیواندت / واته: چهن بنه ماله ت شیواند به یه کدا، له
که ی قوباده وه تا جه مشیدی جه م.

۲ - هورکه ندی = هه لته کاند، کیانا = نارد / واته: چهن ده موده سگات له بیخ هه ل که ند
هه موت نارد و خوت هر ماوی.

۳ - گلاراو = به ده س دهرده وه هات و چو کردن / واته: ئاخر مه گهر تو گلاروته یا وه کوو
باخه وان نوره ئاوتنه.

۴ - نه ونه مام = تازه نه مام، ته که یه ی باهوا = باخ و مه زرایه کی زور خوشه له روژ ئاوا ی دینی
که ماله له ژیر ریگاکه ی پیروپسته مدا. چله خانه ی «بابا بیدویه کی له ۹۹ پیره ی هه ورامان گویا
له وی دایه. هاوینه هاواری عه بدوللا به گ شاعیری توانای هه ورامانیش بووه ره شته = ریژراو
ئاهوو = ئاسک / واته: تازه نه مامه که ی ته که یه ی باهوا، سه روکی ده سته ئاسکه چلو رشتوه کان.

من پیروزه بیم پهی تو نگیم

فهرزندی ئازیز رۆله ی شیرینم (۱)

هزار و سیسه د شهست و چوار بی

رۆحش وه «رزوان» به هشتی یاربئی (۲)

له م شیعره دا ده رته که وی که ماموستا له سالی ۱۳۶۴ دا ماوه به لام شهش مانگ له پاش ئه م هونراوه له سالی ۱۳۶۵ کوچی مانگی دا له دنیا ده رچووه و له ئاواپی دزلی له گورستانی ئه سحاب به خاکی پاکی هه ورامان سپیردراوه. ئه و ساله مه شهوور بووه به مه لا قران. نه خوشینیکی هه مه گیر پتر له ۱۲ مه لای چاکی وه کوو مه لا عه بدولقادی جه لالی ده گاگا و مه لا عه بدولسه مه دی ره زاوی کوشتوه.

خویندن و ماموستا کانی

له ته مه نی شهش سالیدا له لای باوکی به پیزی دهستی به خویندن کردوه و خویندنی سه ره تایی ئه و سه رده مه ی ته واو کردوه. بو درێژه پیدان به خویندن ده چیه ده گاشیخان و له خزمه تی خوالی خوشبوو حاجی شیخ یوسفی

۱ - پیروزه = جووری به ردی ناو ئه نگوستیله / واته: من پیروزه بووم بو تو بوومه مورخه. دایکی خوالی خوشبوو ناوی پیروزه بووه و ئه لئ: من وه کوو مورخه وانه ی ئه نگوستیله م بو تو، منالی خوشه و یست، رۆله ی شیرینم.

۲ - رۆحش = گیانی، رزوان = باخ / واته: رۆحی به باخه کانی به ههشت شاد بئ.

ده گاشیخان «صرف» و «نحو» و «منطقی» خویندوووه و پاشان چوووه ته شنو و لاجان و دیکانی ده ورو بهر گه راوه. له هه ر جیگایه ک ناوی مه لایه کی چاکی بیستی چوووه ته خزمه تی. له دئی «دولکانه» خویندوووه و چوووه ته «سنگان» و له ویش خویندوووه. ناوی ماموستای گه وری هه ولیری بیستوه، چوووه بو هه ولیر و ماوه یه ک له وی خویندوووه و خویندنی باوی ئه و سه رده مه ی ته واو کردوه و دیسانه وه چوووه ته وه بو خویندن له دی یه کی به رزان دا دامه زراوه. پاشان چوووه ته سلیمانی و ماوه یه ک ماوه ته وه، جا گه راوه ته وه بو شنو و لاجان. پاشان له موکریان بریکی تر ده رسی خویندوووه. له بیاره شدا بو خویندن زور ماوه ته وه. ئه مجار له خزمه ت ماموستای گه وری هه ولیر دا ئیجازه ی وه رگرتوه و چوووه ته دئی «سه نگان» بووه به مه لاو پاش ماوه یه ک که لکه له ی هه ورامانی که و تووه ته وه سه ر و گه راوه ته وه هه ورامان و له دئی «ده گاشیخان» له جیگه ی ماموستا که یدا دهستی کردوه به ته دریس و پاش ماوه یه ک ناکوکی که و تووه ته به ینی ئه و و ده سه لات داریک که خو ی پی دهلئ موفه تیش. ناچار ده گاشیخانی به جی هیشتوه و چوووه ته دزلی و پاشان چوووه ته «هانیه قول له بناری شاره زوور و پاش ماوه یه ک چوووه ته «بانی شار» ته ویش هه ر بناری شاره زووره و پاشان چوووه بو قاهیره و ۱۱ سال له وی ماوه ته وه. پاشان گه راوه ته وه هانیه قول و پاشان چوه ته وه، دزلی و هه تا ماوه له ویدا ژیاوه.

ماموستا به دوا ی مه لای چاکدا گه راوه. واته له هه رکوی مه لایه کی چاک بووبی

بی نانی و سهختی قه بوول کردووہ چووہ ته خزمه تی. زور گه راوه، زور زه حمه تی کیشاوه. ئەلئی: جاریکیان هه موو کتیبه دەس نووسه کانم و شیعره کانم له ناو لینه که مدا به کولمه وه بوون. بارانی زور باری و هه موو بوون به هه ویریکی رهش و فزیم دان.

چون چووہ ته قاهیره

له کاتیکا له «بانی شار» ده بی یه کی له دهسه لات داره کانی ئەو سه رده مه له هه له بجه ته لائی ئە که وی. مه لاکانی ئەو ده ورو به ره ئەلین که وتوو و چاک نابیته وه. ئەویش ئەلئی نه که وتوو. ئەبیته کیشه و حاکی شەرع له که رکوک ئەبی و بانگی ئە کا و موحا که مه ی ئە کاو ئەلئی: تو به لگهت چی یه؟ ئەویش به لگه نیشان ئە دا به لام له بهر مه لاکان ئە ییری بو به غدا بولای موفتی گه وره. له گه ل موفتی ده که ویته کیشه و والی ده زانی. خوینده واره ده لئی مه لاکان یه کن و مه لاحتسه نیش ته نیا یه. کاتیکی تایبەت دیاری ده کری تا دانیشتنیک بکه ن و هه رکام به لگه ی خوی ناماده کا. کاتی دیاری کراو ئە گا و هه موو داده نیشن. والی ئەلئی: ئە گه ر ئەم مه لایانهت بو ردا، کورسی موفتی به غدا یا «قاضی القضاة» یت ئە ده می. پاش باس و لئی کولینه وه مه لاکان بو ر ده خون. والی به ماموستا ئەلئی: «موفتی» یا «قاضی القضاة» ی یت ئە ده می. فەرموو تو زور خوینده واری. ئەویش ئەلئی: وه لالا له میژه ناواتمه بریکی تر بخوینم.

ئە گه ر ئە کری له جیاتی ئەم چاکه یه یا بو «جامیعول ئە زهه ر»^(۱) له میسر، یا بو مه دینه به خه رچی ده ولەت بمییره. ئەویش ته ماشا ئە کا بهم هه موو خوینده واری یه وه هیشتا ئە یه وی بخوینی ئەلئی: زور چاکه له سه ر خه رچی ده ولەت ئە ییری بو قاهیره بو ئە زهه ر. مانگانه میری پاره ی بو ئە ییری. دوا ی دووسال، خویندن ته واو ئە کاو له سه ر ده رخواستی سه روکی ئە زهه ر ده بیته ئوستادی زاستگه ی ئە زهه ر و ۹ سالی ره به ق ده رس ئە لیته وه و پاشان بیری هه ورامان زوری بو دینی و ده گه ریته وه بو عیراق و به پیری وه ده چن و چن جیگای بو دیاری ئە که ن. به لام نایه وی و چن که س تا خو رمال به رپی ئە که ن و پاشان ئە گه ریته وه هانه ی قول و ده بیته ئیمام و خه تیب.

دایکی بو چی دوعای لی کردووہ

خه بهر ده گاته دایکی که مه لاحتسه ن هاتوو ته وه. دایکی که چن ساله له دووری ئەو ده سووتی و خه فه تی زوری خو اردووہ، ئیستا نازیزه که ی گه راوه ته وه و گه یشتوو ته خو رمال و به ره و هه ورامان دیته وه. له کاتیکا ئەم خه به ره ی پی ده گا رانه بی ره یه، ئە یه وی بچیته نیوران بو ناژهل^(۲) دوشین. هوشی له خوی نابی له باتی

۱ - جامعول ئە زهه ر، زانستگایه کی زور گه وره یه له جیهاندا ناوی ده رکردووہ زور تر زانیاری دینی تیدا ده خوینریت. واله قاهیره ی میسر دا.

۲ - ناژهل = مەر و بز و گیسک و بهرخ = جه یوان

کاسه و مه شکو له، پنه ی نانکردن له گه ل خو ی ته با که نه گاته ناوران و نه یه وی بز ن بدوشنی، تماشا نه کا له جیاتی «هه وه»^(۱) (ظرف) «پنه» ی پی یه روو نه کاته قیبله و دهس بهرز نه کاته وه، دهس به گریان نه کا و زور به زه لیلی له بهر خوا ده پاره یته وه که: حه سه نی کو رپم هه تاهه تایه منالی نه بی، باوه ک من نه و ده رده نه چیته دلیه وه. بریک خه لک له و بر وایه دا بوون که هاواره که ی دایکی لای خوا کاری کرد و هه رگیز منالی نه بوو.

ژن هینانی

تا نه م هه موو هات و چووه ی کرد (خویندن و مه لایه تی و ده رس وتن) ئیتر بو ژن هینانی دیر بوو. هه ورامیش به وداب و نه ریتیه ی خو یان زوو کچ به شوو ده دن و ژن بو کو پ ده هینن. ئیتر مه لا حه سه ن پیر بووه، مه لایه و مه لایش خوا هه قه به هه موو شت رازی، واته شوینی هه وا و هه وهس نه که وتوون. بیوه ژنیکی هیناوه به ناو «پیروز» له وه پیش خه لکی «ئیلان پی» بووه له گه لیدا ژیاوه تا مردن. نه وه ش بلین مه لا حه سه ن له زه منانی جوانیدا جوانانه ره فتاری نه کردووه و له و په ری خوگری و نه فس بهرزیدا ژیاوه.

له باره ی ته ریه قت و عیر فانه وه چون بووه؟

۱ - هه وه له هه ورامیدا به زه رف ده لین، بو هه ر جو ره زه رفیک به کار دیت،

دوای بلا و بوونه وه ی ته ریه قه ته که ی خوالی خوشبوان مولانا خالیدی شاره زووری و شیخ مه عرووفی نو دبی و حاجی کاک نه حمه دی شیخ و به تایهت پاش نه و زه حمه ته که خوالی خوشبوان شیخ سیراجه دین و شیخ قادری که س نه زان کیشایان ته ریه قه ته له کوردستاندا وه ها په ره ی سه ند و هه موو گیر بوو، نه گه ر زانایه ک له گه ل خه لکی دیکه نه چوایه ته خانه قا و ته کیه ی شیخیک، به بی دین و مونگیری ته ریه قه ته ناوبانگی ده رده کرد. ناشوکوری نه بی زور به م ده رده گرفتار بوون. ماموستا کان چونکا زور به یان له کوردستاندا په یزه وی ریگای شیخه نه قشی به کان بوون و هه ولیان نه دا بو په ره پیدانی ته ریه قه تی نه قشبه ندی و نه یانفه رموو نه وانیه ی سالیکی ته ریه قه تن تووشی هه له نابن. خو له هه موو ناپاکی به ک ده پاریزن. ده یانوت ته ریه قه ت کاکله ی دینه. مه لا نه حمه دی بر ازای ماموستا مه لا حه سه ن نه لی: له خزمه تی ماموستا مه لا که ریمی بیاره دا عه رزم کرد مه لا حه سه ن چون بوو؟ فه رمووی زور خوینه وار بوو، به تایهت له فیه قه و ئوسول و که لامدا. به لام موریدی هیچ شیخیک نه بوو و دهستی به یعه تی به دهستی هیچ که سه وه نه دا بوو.

مه لا حه سه ن لای که س دهستی به یعه تی نه دا بوو و نه چوو بووه به رکیقی هیچ که س و موریدی هیچ کام له شیخه کان نه بوو. پی و ابووه عیر فان و ته سه ووف ته نیا نه وه نیه به چیته خزمه تی شیخیک و بی به موریدی. له گه ل نه وه شدا که ژیا نی له دزلیدا بووه و خه لکی دزلی سو فی خوالی خوشبوو شیخ حیسامه دین بوون و هه ورامیش

هه موو یه ک پارچه سو فی خوالی خوشبوو شیخ علائه دینی بیاره بوون له دوو پارچه شیعردا که یه کینکیان بو شیخ علائه دین و نهوی تریانی بو کوچی دوایی شیخ حیسامه دین نووسیوه دهرده که وی موریدی هیچکام نه بووه. چونکا له و سهرده مه دا هه رکهس موریدی یه کی له و شیخانه بوایهت ئیتر بولای ئهویان نه ده چوو و تاکه به یتیکی بو نه ده گوت و که رانه یتیکی لی نه ده گیراوه.

ماموستا مه لاهه سه نه له و پارچه هونراوه به سوزه یدا که به زمانی سه ید مه حموود ویسیایی یه وه بو شیخ علائه دینی نووسیوه، دیاره که عارفیکی زانایه و هه رگیز پیایوی وادوور له غیرفان و کاکلهی دین نه بووه.

«شیعری غیرفانی»

به نه رموودهی ماموستا مه لا «عه بدورره رحمان ره حمانی» ئیمامی جومعهی «سه ولأوا» که خوی هه ورامی یه، سه ید مه حموود ویسیایی ده چیه خزمه تی و ده لی: قوربان پیر بووم و چاوه کانم کز بووگن و گلو گو یزم نه ماوه و ناتوانم بیجمه بیاره بو خزمه تی حه زره تی شیخ علائه دین. نامه و سکالایه کم بو بنووسه که له م ناخری پیری یه وه هوشی پییمه وه بی وشه یتان ده رکم تی نه کا و لایه کم لی بکاته وه و هیمه یتکم بو بکا. سه ید مه حموود که خوی پیایویکی زور له خواترس و مریدیکی به راستی بووه زور ده گری و له ده روونه وه ده کولی. ماموستایش خوی دیندار و له خواترس و دلناسکه، نه م پارچه شیعره به زمانی سه یدمه وه ده نووسی

و ده ینیرن بو بیاره. با نه مهش بلین ماموستا خوی نه م جو ره پیر و مریدی یه ی به چاک نه زانیوه، ئیتر هه ره هویه کی بووه خوی و خوا ده یزانن نه م پارچه شیعره له لایه ن شاعیران و عارفانی نه و سهرده مه به شاکاری شیعی عیرفانی ناسراوه قبیله گای حاجهت که عبهی راستان

تووتیا ئاسا، خاک ئاستان^(۱)

شه مس مه شاریق، بو رج بیاره

ته لعت نور ئه فشان وه هه رکناره^(۲)

شه مس موقته بیس نووری مه حاسن

جازبهی هیمهت چون روبای ئاسن^(۳)

۱ - قبیله گا = جیگای رووکردن بو نویژ، که عبه = مالی خواله مه که دا، توتیا = زور ورد، ئاسا = مانند، ئاستان = به درگا = باره گا / واته: جیگای راز و نیازی راستان، هینه به نده گی خوات کردووه و ه کوو قیبلهت لی هاتووه خه لک رووت تی نه کن، خاکی به رده رگات وه کوو کله ده کریته چاوله بهر پیروزی.

۲ - شه مس = روژ، مه شارق = جه معی شه رق = روژ هه لات، بیاره = دی یه کی گه وره و زور خوشه له هه ورامانی نه و دیو، ته لعت = روو = روخسار = دیم، نور = نوورو رووناکی / واته روژی هه لهاتوو له بو رجی بیاره وه، رووناکی له رووتوه ده وره بهری گرتوو.

۳ - مه حاسن = مووی ریشی پیغه مه ر، دروودی خوی لی بی وامه شهووره چه ن تال مووی پیروز له بیاره و ته ویله دا هه یه له بهر پیروزی خه لک زیاره تی ده که ن / واته: نوورت له مه حاسن و هرگرتوو، به بونهی مه حاسنه وه وه کوو روژت لی هاتوو، وه کوو ئاسن روبا هیمه تت کیشه ره و به هیمهت خه لک راده کیشن..

به در ویلایهت، شمس نه بووهت

ههردو موزه بیهن سه ما و عولووهت^(۱)

شاره زای راگه ی سه حرای کبیریا

شیری سلسله ی زومره ی نه ولیا^(۲)

غله واس شهوود به حری ته جه للا

پیری موقامات رای فه نا فی الله^(۳)

شه هنشای سه ریر عهرش ره بانی

سولتانی نه قلیم زومره ی رو حانی^(۴)

۱ - به در = مانگی شهوی چوارده موزه بیهن = نه خشاو = جوان کراو / واته: وه کوو مانگی چوارده یت له ناو وه لیه کانددا. باقیه که ی خوٚت مانای که من نازانم مه بهستی چیه.

۲ - راگه = ریگه، سه حرا = دهشت، زومره = دهسته = گرو / واته: شاره زا به ریگه ی دهشتی زور گه وره ی کبیریا، یانی بوگه پشتن به خوٚا دهشت و بیابان شاره زای. شیری زهنجیره ی شیرانی کووله ی نه ولیا، یانی له ناو کووله ی نه ولیادا وه کوو شیر وای..

۳ - غه واس = مه لوان، شهوود = پی زانین، به حر = ده ریا، ته جه للا = زور گه وره، پیر = لیره دا به مانا پیری ته ریقه ته، رای = ریگه ی، فه نا = تیاچوون / واته: مه له وانی ناگا به ده ریای گه وره ی خوٚا، پیری موقاماتی ریگه ی فه نانی الله له ته ریقه ت دا هه رکه س زور به نده گی خوٚای کرد وای لن دی که نیتتر خوٚی نانسئ له گه ل نوری خوادا تیکه ل نه بی و نه لین جار جاره ریگه و توه له ناو نه م پیاوه چا کانه دا گه پشتوونه ته جیگایه ک و توویانه نیجه خوٚا این، خوٚانی خوشبوو موفتی زه هاوی نه لن: (خورشید چو بر آینه تابان گرده آینه ان الشمس نگوید چه کند.) به م به یته وه لای زور له نا کوکیه کانی داوه توه پیم وایه شتیکی زور جوانی وتوه

۴ - سه ریر = تهخت = نه وره نگ = تهختی شاهی، ره بانی = پیاوی خوٚاناس = پیاوی خوٚا،

شاه فه رمانده ی قوای شه ریعت

قوه ی ئیستعلای لیوای ته ریقه ت^(۱)

روتبه ی قطبیت ذات جبیلی

شایسته ی شاهی به شورای میلی^(۲)

والای تاجدار فه رمان فه رمای دین

سولتان فاتیح چین و قوسته نتین^(۳)

سولتانی به رره یین، خاقان به حره یین

که ششافی ته فسیر کافها یا عین^(۴)

نه قلیم = مه لبه ند = ناوچه، رو حانی = زانای مه عنه وی / واته: شاهه نشاه فه رمان زوای عهرشی، په روه ردگار حاکمی مه له به ندی دهسته ی رو حانی.

۱ - فه رمانده = به رپرسی سوپا = دهستورده ر، قوا = دهسته ی چه کدار، قوه = هیز = ئیستعلا = داوای بهرز بوونه وه، ته ریقه ت = ریگه ی عیرفان، لیوا = ئوستان = دووله شگر / واته: له هیزی شه ریعتدا فه رمان ره وایی.

۲ - روتبه = مه رته به = په وپایه، قطبیت (قوتب) = که سئ که جیگای نه زهری خوٚایه = نوخته ی دیاری له هه ر شتیکی، ذات = نه فسی هه ر شتیکی بوونه وه ر = حه قیقه تی هه ر شتیکی، جبلی = سروشتی = ذاتی = ته بیعی / واته: تو له نه فسی خوٚتا نوخته ی دیاریت و شایسته ی شاهیت به راویژی گشتی.

۳ - والا = به ریز = بهرزو بوله ند، فه رمان فه رما = دهستورده ر = حاکم / واته: به ریز گه وره له دینداریدا، فه رمانده و دهستورده رکه دلی چینی و قوسته ته نه یت گرتوه.

۴ - خاقان = نازناوی فه رمان ره واکانی چین، که شاف = دوزر = که شف که ر، ته فسیر = لیکولنه وه = لیکدانه وه، کافها یا عین = پیته ته نیاکانی قورنانن که له پیش سووره ته کانددا

ٲىقامه ى ستون لىواى ٲىغه مبه

ٲه علا ته ه ىه ى الله اكبر (١)

ٲه حىاى ده ىمه جو ى جومه و جه ماعات

مىرٲاو جو ىار مه زره عه ى تاغات (٢)

ٲاىنه ى زه مىر، جام جهان بين

ته لخانه ى ٲىلها م ره به لعاله مىن (٣)

مه شرىق به مه غرىب شابال كه شىده

دو دنىا دىده به هر دو دىده (٤)

هاتون / واته: فه رمان ره واله به رو به حرا دوزه رو لىكوله رى سووره ته كانى قورٲانه.

١ - ٲىقامه = به رىا كه ر، ستون = كوله كه = لىوا = باره گا / واته: به رىا كه رى كوله كه ى بارگام ٲىغه مبه (د) گوره و ىژه رى ٲاكى الله اكبر.

٢ - حه ى = زىنو، دىمه جو = جوگه ى وشك، جومه = نو ىژى رو ى ه ىنى، جه ماعات = نو ىژى به كومه ل، مىرٲاو = به رىسى ٲاو = بو دابه ش كردنى ٲاو كه سىك به رىرس ٲه بى كه ٲاو به سه ر مه زرا كاندا دابه ش بكا ٲى ٲه لىن مىرٲاو / واته: ٲاراو كه ره وه ى جوگه ى وشكى جومه و جه ماعات، دابه ش كه رى ناوى مه زرا ى تاغات و خوآناسى.

٣ - ٲاىنه = ٲاو ىنه، زه مىر = دل، جام = ٲاو ىنه، ته ل خانه = ته له فون خانه = له زه مانى ماموستادا به ته له فون خانه ىان ده وت ته ل خانه، ٲىلها م = ٲه وه ى كه به لای خوآوه ده چىته دلى هر كه سىكه وه، ٲى ٲه لىن ٲىلها م = ره ب = ٲه روه رده گار / واته: ٲاو ىنه ى دلت جامى جىهان بىنه ىانى وه ها دلت ٲاكه هه موو شت ٲه بىنى و وسىله ى ٲىوه ندىت له گه ل ٲه روه رده گارى هر دو ر جىهاندا.

٤ - مه شرىق = خو ر هه لات، مه غرىب = خو ر ٲاو، شابال = بالى گه رره، كه شىده = كىشاوه،

قه بىه ى ٲىستىعلا ى ده ولت سه رى دىن

ىا ٲه ناى ٲىسلام ىا عه لائه دىن (١)

به و به شق ٲه و جام باده ى رو حانى

به و شو عاع نوور «زىاى عوسمانى» (٢)

به و مه حره مى به ىن، و ىت و خوآى و ىت

به و نوور ىن قامت به و خاك ٲاى و ىت (٣)

به و جگه ر گوشه ى وه لىعه ه دوىت

«عوسمان» ٲه رشده د شىوه ى جه ه دوىت (٤)

دیده، دىو به ىتى، هر دو دىده = هر دو و چاو / واته: بالى گه وره ت له خو ر هه لائه وه بو خو ر ٲاو ا گه ىشتو وه هر دو دىنبا به چاوه كانت ده بىنى.

١ - قوه = گو، ٲىستىعلا = داوا ى به رز بو ونه وه / واته: ٲه ى گو ى به رز بو ونه وه ى ده ولت سه رى ٲا ىنى، ىا ٲه ناى ٲىسلام ىا عه لائه دىن، ٲاما ژه ده كا بو خوآلى خو ش بو و شىخ عه لائه دىنى بىاره و ده لى ٲو ٲاىه ت به رزه و ٲه ناى ٲىسلامى.

٢ - به شق = خو شه وىستى = عشق = كاسه ى ٲر، باده = مه ى، شو عاع نوور = ٲرشه ى نور = ٲىشك / واته: به خو شه وىستى ٲه و باده رو حانى به هه تا گه ىشتنى رو ناكى نوورى عوسمانى ىانى ٲه م نوور و روشنا ى به له لاهن عوسمانه وه ها تو وه. مه به ستى حه زره تى شىخ سه راجه دىنى گه وره به.

٣ - و ىت = خو ت / واته: به و بى ٲه رده ى به له به ىنى ٲو و خوآى خو ٲا و به و بالا نوورانىته و به خاكى به رى ٲت سو ىنت ده ده م.

٤ - جگه ر گوشه = به منال ده وترى، وه لىعه هد = جىگه دار، ٲه رشده د = گه وره، و ىت = خو ت / واته:

وه ختی تهنگانه ی غه رغه روی نه فهس

نالهی مورغ روج، نه سینهی قه فهس^(۱)

شه یتان به و قه دهح، سه رده ئاویهخ

ئه بله قی چه مان، هورته کنای زه نهخ^(۲)

یاوی وه فه ریارد په شیوه ئه حوالان

خه زانه ی ئیمان نه شو وه تالان^(۳)

حه یفه ن من به تو ویم سپورده بو

لاشه م نه مه یدان وه رگا وارده بو^(۴)

به جگه رگوشه کهت که جیگه دارته وه کوو خوت له کوشش دایه. عوسمانی کوپه گه ورته سوینت نه دم مه به ست خوالی خوشبوو شیخ عوسمان سیراجه دینی دوپرووه بووه که له و کاته دا جیگه داری شیخ عه لانه دین بووه.

۱ - وه ختی = کاتی، غه رغه ره = گیان که نشت، نه فهس = هه ناسه، ناله = هاوار، مورغ = مهل، روج = گیان / واته: کاتی تهنگانه ی گیان که نشت که مهلی گیان ئه یه وی له قه فهسی لاشه دا ده رچی.

۲ - قه دهح = گوزه، ئه بله ق = هه لگه پراو و تیک چوو، چه مان = چاوه کان، هورته کنای = هه لته کاندن، زه نهخ = چه ناکه / واته: له کاتی که شه یتان به گوزه یه ک ئاوی سه رده وه دیته به رچاو له کاتی گیان کیشانا چاو هه ل ده گه رپتیه وه و چه ناکه هه لده ته کتی.

۳ - یاوی = بگه یته، فه ریاد = هاوار به ده نگه وه هاتن، خه زانه = خه زینه، ئیمان = باوهر، نه شو = نه چی، تالان = به فیرو بردن = مالی به زور براو / واته، بگه ره هاواری ئه وان که حالیان نا په حه ته و په شیون خه زینه ی ئیمان به تالان نه چی شه یتان ده رکم تنی نه کا.

۴ - حه یفه ن = خه ساره، ویم = خوم، سپه رده بو = سپارده بن، وه رگا = گورگان / واته:

فیدای هاژه ی بال و هه لو ئاسات بام

هه وه سنای شه یتان، بی مه واسات بام^(۱)

به و شابال ویت گیجاو لولول ده رپیش

چون جهنگی سیمورغ وه سه ر به چه ی ویش^(۲)

وه ختی جه نازه ی «مه حموود» ئه و پابو

هیمه تت چون ویت، به ده رقه ی رابو^(۳)

خاک ئاستانه ت وه تاج سه رکه م

وه نیشانه ی تو، روو نه مه حشه رکه م^(۴)

خه ساره من خوم سپار دپتیه دهستی تو لاشه م له مه یانا گورگان خوارده بیت.

۱ - ئاسا = وه کوو = مانند، بام = بيم، هه وسنا = ترساو، مه واسا = نه ترسی / واته: به قوربان هاژه ی بالی وه کوو هه لو ت بام که شه یتان ده ترسینی ئه یحه په سینتی و له هیچ ناترسی.

۲ - گیجاو لولول = له سه ردا بو خواره وه به شپزی، جهنگ = شه ر، سیمورغ = بالنده یه یک زور هیمم و به توانایه، به چه = منال / واته: به باله گه وه ره کانی خوت له سه ر دالوول بخو وه کوو سیمورغ له سه ر منالی شه ر بکا یا به سه ر په نجهی به ره ره کانی بکا وه ها له گه ل شه یتانا بکه وه شه ر له سه ر من.

۳ - وه ختی = کاتی، جه نازه = لاشه ی مردوو، ئه وپا = به رپا = ئاماده ی رویشتن بی، چون ویت = وه کوو خوت، به دره خه = ره وان، را = ریگه / واته: کاتی له شی مه حموود ئاماده بی (مه به ست سه ید مه حموود وه یسیایی یه) هیمه تت وه کوو خوت به رپیم که واته خوت له ره وان کردن به شداری بکه وه هیمه ته که یشت به رپیم کا.

۴ - ئاستانه = ده رگا = باره گا، تاج = کلاوی گه وره پاوان / واته: خاکی درگا کهت به سه ردا که م سه رم بگرم له توپ له خاکی به رده رگات وه کوو تاج له سه ری که م و به و دیار یه وه روو بکه مه

لى بؤوردوويى ماموستا

برايه كى خه لكى دزلى گيزايه وه وتى:

خوللى خوشبوو حاجى موحه ممدى دزلى (حاجى حه مه شيت) كه پياويكى كاسب و زه حمهت كيش بوو و زور پياوانه ده ژياو له ناو خه لكدا به پياويكى پياوانه ناوى ده ركر دبوو، جوان ئه بى و روژيك بزنه وه به دهسته وه ده گرى. ماموستايش له سهر بان وه ستاوه، له دووره وه ميزه ره كه ي سبى ئه كاته وه و حاجى ئه لى به دايكى: ته ماشه و ميزه ره كه وه ماموستاى كه ره، بزانه پيكوش) واته: ته ماشاى ميزه ره كه ي ماموستا بكه، بزانه ئه ي پيكم. تادا يكي هاوارده كا ته قه له ده سيه وه دى، ماموستا ئه داريته وه، هه موو واده زانن كوشتوويه. ماموستا هه لده سيته وه ته ماشا ئه كا قه فى ميزه ره كه ي كون كون بووه و مووى سهريشى هه ل پرووزاوه. ئه يانه وي حاجى حه مه شيت ته مى كن. ماموستا ئه لى: بيهينن بولاي خوم. ئه بيه نه لاي ماموستا، ئه لى: ئافه رين به چكه هه ورامى ده ست خوش ئه ونده ده س راسى، به خوا ئه گه ر نه ت پيكا يه م ئه موت داركاريت كه ن به لام ئه تبه خشم. جابللى بوچى ئه م كه تنه ت كرد، نه ترساي بم كوژى؟ حاجى مناله و نايه وي خوى بشكيئى ئه لى، (يو په وچى چه ك گيرو ده سو ته قناش هه رچيوى چياش كه رووه). واته: كه سى چه ك به دهسته وه ده گرى له هه رچيكي ته قاند ساردى كاته وه. ماموستايش ده س

ئه كا به پى كه نين و شوخى و ئه لى: هيچ كه س حه قى نيه هه ره شه ي ليكا يا نازارى پى بگه يه نى هه ر له م لومه و جه نجاله خوى ته مى ئه گرى ئيتير ماوه يه كى زور ئه بيته باسى ئاوايى و خه لك به م پيشهاته پى كه نيون.

نموونه يك له ته لاق چاك كردنه وه ي

جار جار ته لاقى خه لكى چاك كردوه ته وه تاريگه يه كى شه رعى ده س كه وتبى ژن و شووى جيا نه كردوه ته وه سهرى له مندال نه شيواندوه. حه مه شه ريف ناويكى خه لكى يه كى له ديكانى ده وروبه ر دو چتيرى ئه بى ئه يانبا بو له وه ر. كاتى نيوه رو ئه يه وي نان بخوا ته نيا كوليره يه كى پييه بو نيوه روژه. ئه چى له سهر كانى يه كدا توژيك ئاويئى به كوليره كه يه وه بيخوا. تو شه به ره كه ي ئاوه لايه. يه كى له چتيره كان كوليره به ده مييه وه ده گرى، ئه يه وي لى بسينيته وه، رائه كاو ئه ميش ده كه ويته شوئى، زور ماندوو ده بى ئاره ق ده كاو زور تووره ئه بى و ته لاق خستنيش وه كوو عاده تى لى هاتووه. ئه لى: ئه گه ر ئه و كوليره بخوى بتگره به هه ر سى ته لاقم، سهرت ئه برم. چتير به ده م راكردنه وه و كوليره ده خواو ئه ويش ده يگرى، چه قو ده ردئى و ئه يه وي سهرى ببرى بير ئه كاته وه خو چوار مناليان هه يه و ته مايه رن به هار چتيره كان بزىن و دو كاژله و شير و ماستيان هه بى ئه گه ر سهرى ببرى چى وه لامى ژن و مناله كانى بداته وه؟ بلنى ماندوو بوم. بلنى له سهر كوليره يه ك سهرم بزى. ئاخري خوى بو رازى نابى و ديته ماله وه و پرسى مه لاهه يان ئه كاو مه لاهه لى:

ته لآقت که وتوو و فری پیوه نه ماوه. نه بی جیا بینه وه. نه و شه وه جیا یان نه کاته وه.
 ژنه که ی دوو مناله بچوو که که ی له گهل خوی نه با و دو انیش لای کابرا ده میننه وه.
 سبه نیی ده چیتته لای ماموستا مه لاحتسه ن و ده گری و له بهر نه داری و نه بووونی و
 برسیه تی له مالی مه لاحتسه ندا بی هوش نه بی و پاشی ماوه یه ک دیتته وه هوش
 نه لی: ماموستا من به تو، تو به خوا چاره م که. ژنه که م به دوو مناله وه چوون
 که سیشی نیه په نای پی بهرن. ماموستایش ته لآقه که ی بو چاک نه کاته وه
 ده یئیریتته وه. به لام مه لای دیکه به م کاره تووره نه بی و نامه یه ک بو ماموستا
 ده نووسی و نه لی: له م ئیشته په شیمان نه بیتته وه چاکه، نه گینا وه ک پلینگ دیم
 به گزتا و «ئیسلاحت» نه که م.

نه ویش به پارچه شیعریک وه لامی نه داته وه:

تورواسه نی و هه وریشه ی حه یزی

ناگای عه مروزه ید جه ده یز و به یزی (۱)

تویچ ماچات مه لا و فلانیچ مه لا

ئینه فاجیعن بیللا وه ته لا (۲)

۱- رواس = ریوی، هه وریشه = که رویشک، عه مرو = ناوی پیاره له عه ره بیدا، زید = ناوی پیاره له
 عه ره بیدا، ده یز و به یز = وشه ی بی مانا، / واته: تو ریویت وه که رویشکی که حه یزی پیدای، تو ناگات له
 عه مروزه ید و ده یز به یز نیه واته تو عالم نیت.

۲- ماچات = پیت ده لین / واته: تو پیت ده لین مه لا و به فلانیچ ده لین مه لا له مه فاجیعنه به دور چار به

نه سمای «مشترک» گوش که رده ن ولات

تف جه زه مانه نیام ده سلآت (۱)

غله ت ئیملائی ویت ئیسلاح که ره

جا پیسه پالنگ هه لمه ته به ره (۲)

تو کینی ئاخر مه گه ر تویچ هه نی؟

نامه هیچ حه تتا ویت غه له ته نی (۳)

فه رغو ئینسان و باقی شعورا

ئانه یه ماچوو که جه تو دورا (۴)

هه زار ده هه زار هه زاره که ره

ئانه ته ره باره ئیزافه که ره (۵)

۱- نه سما = ناوه کان، موشته ره ک = تیکهل، نیام = نیمه / واته: ناوی تیکهل گوی کردوو ته ولات (ناوی
 شریکی بووه ته ده ردی سه ری)، تف له زه مانه ده سه لاتم نیه.

۲- ویت = خوت، ئیسلاح = چاک، که ره = بکه، پیسه = وه کوو / واته: غه له ت ئیملائی خوت، چاک بکه،
 جا وه کووه پلنگ هه لمه ت بیه.

۳- کینی = کیت، هه نی = هه یه، حه تا = ته نانه ت، ویت = خوت / واته: تو کیت مه گه ر تویچ هه یه،
 نامه کت غه له ته هیچ، خویشت غه له تی.

۴- ئینسان = مروفا، شعور = هه ست، ئانه یه ماچوو که... نه وه نه لیم که له تو دوره واته: ته فاوه تی
 به ینی مروفا و باقی گیانداران هه سته، واته تو هیچ شعورت نیه.

۵- که ره = بکه، باره = بینه، ئانه ته ره = نه وه نه ی تو / واته: هه زار چار ده هه زار حیساب بکه، نه ونه ی تریش
 بینه و لئی زیاده که.

- موسه لمان فرهن چينه چ فره تهر
 خه رفاى نه زان مه لای بو و لاو سهر (۱)
 گردو ئىسلامى ئينه كارشا؟
 يا ههر ولاتى ئينه بارشا؟ (۲)
 عىراق و مه كه و مه دینه گوزين
 مىسر و ده مشقو و شام و فه له ستين
 شه فغان و ئىران، هيند و پاكيستان
 ئافريقاى سیا و تامه غولستان (۳)
 ته لاقشا گنوبه ره بزا؟
 يا پهى خه پلى وه ته لاقى وزا؟ (۴)
 ئىجوره ته لاق، ئى ههر بازاره
 عاراپهى دىنى ئىتر واز باره (۵)

- ۱- چينه چ = له مېش فره تر = زورتر، خه ره فیا = تىكچوو = حوّل / واته: موسولمان له مانهش وتم زورتره، تىكچووى نه زان مه لای خو لاو سهر.
 ۲- ئينه = نه مه، كارشا = كاريه تى، بارشا = بهرنامه په تى / واته: هه موو ئىسلام نه مه كاريه، يا ههر ولاتى نه مه بهرنامه په تى.
 ۳- سیا = رهش.
 ۴- ته لاقشا = ته لاقيان، گنوبه = نه كه وى، بزا = بز نه كان، پهى = بو، خه پله = كولىره، وزا = نه خه ن / واته: ته لاقيان نه كه وى به تری بز، يا بو كولىره په كه ته لاق نه خه ن.
 ۵- ئىجوره = نه م جوړه، ههر = كه ن، په تى = بو، واته: نه م جوړه ته لاق خستنه و نه م كه ر بازاره هه په بو

- شهرعه ن ته لاقه به تری بهن بو
 مشیو ئیز دیواج ئوسوله ن گهن بو (۱)
 قه سه م كه لاما زاتهن و سیفات
 نه به ته لاق و به لاتو مه نات (۲)
 تو كه ی جه قورئان حالیتا یارو
 چه ن مه رحه لیمما په ری مژمارو (۳)
 ئیمساك به مه عرووف، ته سریح به ئیحسان
 ته ماشا كه ره قورئانا قورئان (۴)

- دین ئیتر واز ئینه.
 ۱- بهن بو = بهن بى، مشیو = نه بى / واته: شهرعه ن ته لاق به تری بهن بى واته نه وه نده له سهر بوش بى، نه بى ژن و شووی له بهر نه تا گهن بى، شتی له بهر نه تا بوش بى نه بى بهر نه ته كه ی گهنیو بى ا.
 ۲- قه سه م = سوین، كه لام = قورئان، سوین به كه لامى خوايه و زاتى خوا و سفاتی خوا كه لام (نه م وشه كه بووه ته عه ره بى، عه ره ب به كاری دینى له بهر نه تا كور ديه كه لامه گيا، كه لامه ئالف كو كراوه ی گيا و گوّل له عه ره بیدا به قورئانیش و تراوه)، نه ك به ته لاق و به لاتو مه نات یانى سوین به هېچ شتی تر ناخوری.
 ۳- حالیتا = حالیته، په ری = بو، مژمارو = ده ژمیری / واته: تو كه ی له قورئان تى گه یشتوى یارو، چه ن مه رحه له مان بو ده ژمیری.
 ۴- ئیمساك = خوگر تنه وه، كه ره = بكه / واته: له قورئاندا نه فه رمى (فامساك بمعروف او تسریح باحسان) / واته چاك رایان گرن یا جیا به نه وه به چاكه، ته ماشا كه له رموده ی قورئانه ..

تسکنو زه و جهین بگیړه نه زهر

(۱) «ذکر وانثی» چیشا جانه وهر؟ (۱)

سه بغه لول حلال ته لاق عیندالله

(۲) ساده مه گیره به نامی مه لالا (۲)

وصینا الانسان.. (به داخوه هم به یته و چهن به یتی تر نه خوینرایه وه)

چینه ساده تر بو اچوو پهی تو

پهی توئی بیسه واد جه دین ره نجه پرو (۳)

ریش چه رمه و قهومی گلیری باوه

پهی کوره که یشا ژنی بنیاوه (۴)

په رسو مه لا و شیخ ریش چه رمه وده گا

پهی ئی وه سلته تی مشووری وهر (۱)

هیجی کریو، دیاری به رده ی

تدارک گیرا پهی دهس ماچ که رده ی (۲)

ئاماو لوایا بیاو برو

وه عده و وه عیدا چه راسو درو (۳)

گهله «دره و» و «هه ربه نه» و «هوله»

بان مالای زمسان جه سهردا و سوله (۴)

گجی هه سروه، کلاش هه سووه

هیزم ئارده یا چاکه شه دووره (۵)

۱- په رسو = پرسی، ده گا = دی، وه سلته = په یوه ندی، مشور = راویژ / واته: پرسی مه لا و شیخ و ریش سپی ده کری، که بو هم په یوه ندی راویژ بکریت..

۲- به رده ی = بردن، گیرا = ده گرن / واته: هیجی ده کری، دیاری بردن، ئاماده ده بن بو دهس ماچ کردن

۳- ئاما = هات، لوا = رویشته، وه عده = به لین، وه عید = به لین دان، چه راس و درو = له راس و درو / واته: هاتوچوو ده کری دین و ده چن، به لین و قه رار له راس و له درو. ده درئی.

۴- دره و = دروینه، هه ربه نه = هات و چووکردنی و لاخ داره کان، ئالف هینان و کوچ گوینز انه وه، هوله = گیره = وردکردنی گیا و کلوش گهنم و جو به گا. سهردا = سه رما / واته: گهله ده روکاروان و گیره کردن بو ماله خه زوروان، بان مالینی زستان له سه رما و سوله دا.

۵- گجی = کراس، هه سروه = خه سوو، هه سووره = خه زوروه، هیزم = دار، ئارده ی = هینان، کهش = کیو / واته: کراس و کلاش کرین به دیاری بو خه سوو خه زوروه، داره هینان بو مال خه زوروه له و کیوه دووره وه.

۱- تسکنو = ئارام گرتن، زوجین = ژن و شو، بگیړه = بگره، ذکر = نیر، اونثی = می، چیشتا = چیه، جانه وهره = گیاندار = چه یوان / واته: ئارامشی ژن و شوو بهر چاو بگره، نیرومی واته ژن و شووی چونه جانه وهره؟

۲- ته بغه ل = قین و رق، عیندالله = لای خوا، مه گیره = مه گره، به نامی = به ناو / واته: نه وه ی که حلاله و خوا پی خوش نیه جیایی که وتتی به بینی ژن و شووه واته له بهر نیاز جیا بوونه وه هه یه به لام خوا پی ناخوشه، به ساکاری مه یگره به ناو مه لا.

۳- چینه = له مه، بو اچوو = بلیم، پهی تو = بو تو. جه دین = له ئابین / واته: له مه ساکارتر بلیم بو تو، بو توئی نه خوینوار و له دین ره نجه پرو.

۴- چه رمه = سپی، گلیر = کو، بنیاوه = بنینه وه / واته: ریش سپی گهله و بنه ماله کو ده بننه وه، هه تا بو کوره که بیان و نیکه په یا گهن.

ئاخرش یاوو وه لیمه ی نیکاح

تا یا به هه مسهر، حه لال و مه باج (۱)

به گردو خه لکی به شاره ت دریا

شاهیدی عادل ئاماده کریا (۲)

ته قلید به زه وجهین شاهیدو وهلی

کریو به زامن حه زره تی عهلی (۳)

ئه سل و فه رعنی دین قه رائه ت کریو

په نا به فتوای عوله ما بریو (۴)

ره زای ته رفهین ماره یی مه علوم

شه رایت په سه ند به بی لام و جووم (۵)

۱- یاو = نه گا، وه لیمه = شیرینی خوران، تابا = تابین، هه مسهر = هاوسهر / واته: ناخری نه گاته شیرینی خواردن ماره برین تا بینه هاوسهری حه لال و په سه ن کراو.

۲- به گردو = به گشتی، به شاره ت = مزگانی / واته: به هه موو خه لک مزگانی ئه دری، (له شه رعدا بو ژن ماره برین له فهقی ئیمامی شافعی دا شاهید پیوسته) شاهید ئاماده ده بی.

۳- ته قلید = شوین که وتن، زه وجهین = ژن و شوو، وهلی = باوکی کچ، کریو = ده کری / واته گفت له ژن و شوو ده گیری بو ماره برین شاهیه توومان و شوین که وتنی زانا یانی ئایینی ره چاو ده کری، حه زره تی عهلی ده کریته زامن واه شهووره که حه زره تی عهلی بووه ته زامنی ژن هینان.

۴- کریو = ده کری، بریو = ده بری / واته: ئه سل و فه رعنی دین ده خوینرتیه وه، په نا ده بریتیه بهر فتوای زانا یانی ئایینی.

۵- ته ره لین = هه دور لا، شه رایت = مه رجه کان / واته: هه دور لا رازی و ماره یی دپاری کراوه، هه موو

ئه نکح تووزه وو هج هه زار قال و قیل

نیکاح لازما به هه زار ده لیل (۱)

نیکاح جاری بی و کریا پا «پاوه ن»

جا ئیتر یاوا نو به ی زه مان (۲)

قه رزو هامسایا، سه له م و حاجی

زه ما کیشش می هه ر پیسه تانجی (۳)

ته دارک گیرا شادی چه ن وه شه ن

گوشت و برنج و قه ند، چای، رو ه ن (۴)

مه رجی په سه ن ده کری بی لام و جووم.

۱- ئینکاح = ماره برین، قال - وته، قیل = وتراو، نیکاح = ماره، لازما = لازمه / واته: وته ی ئه نکح حتو وه زه وو جتو و هه زار قال و قیلی شه رعنی، ماره برین لازمه به هه زار ده لیل.

۲- کریا پا = کریا بی پاوه ن = بی وه ن، یاوا = گه یشت / واته: ماره برآو و پاوه ن کرا پیی ژن و شوو، جا ئیتر گه یشته نوره ی شایی و زه ماون.

۳- هام سایا = هاوسنی کان، سه له م = پیش فروش، زه ما = زاوا، پیسه = وه کوو، تانجی = سه گی باریکی راوای / واته: قه رزی هاوسنی و پیش فروش به حاجی، زاوا هینده راده کا وه کوو تانجی باریک ده بی و کیشی ده ی.

۴- چه ن وه شه ن = چه ن خو شه، / واته: هه مووشت ریکی ده خری، شادی چه ن خو شه، گوشت و برنج و قه ن و چای و رو ن ئاماده ده کری.

گورانى واتهى، چه پله، هورپراى

لباسى زه ريف هه لاهو و هوزاى (۱)

ههى باده باده ههى باده باده

شادى و زهماون موبارهك باده (۲)

هه لوله و شمشال چه پله و دووزله

يو ماچو لوه يو ماچو مهله (۳)

سواره غار غارين ره قس و سه ما و زه وق

له نجه و و كناچا مه لا مارو شه وق (۴)

ئاخرش وه يوه ياوا به زاوا

عه شرهت ده ستا وه ش يانه تان ئاوا (۵)

۱- واتهى = وتن، هورپراى = هه لپه رين، هه لاهو = جاووه كوومورى وابووه، هه ورامى له په موو دروستيان كرده، هوزاى = ره ننگ كراو (نهم پارچه جوان ره ننگ ده كرا پيان ده وت هه لاهو هوزاى / واته: گورانى وتن و چه پله لى دان و هه لپه رين، جلى جوان، جاوى ره ننگ كراو.

۲- ههى باده باده، گورانى به كه كاتى كه بووك له مال دهرده هينرا بيرى بو مالى زاوا باده باده يان ده گوت.

۳- دووزله = جورى كه ره سهى موسيقى وه كوو شمشال، يو = به كى، ماچو = نه لى، لوه = برى، مهله = مه رو / واته هه لوله و شمشال ليدان و چه پله و دووزله و به كى نه لى بچو به كى نه لى مه چو.

۴- ره قس = هه لپه رين، كناچا = كچه كان / واته: سواره غار ده كا و هه لپه رين و كه يفه و خوشى به، له نجهى كچان مه لا دينه سهر شه وق.

۵- وه يوه = بووك، ياوا = كه يشت / واته: ئاخري بووك كه يشت به زاوا، خزمان ده ستان خوش بى و مالتان ئاره دان بى.

ژيوايى تازه دهس په نه كه را

تيلانى و سه وقات ديسا نوبه را (۱)

به هزار ئوميد هزار ئاره زوو

ژهن ئاما پهى كور كناچى دريا شوو (۲)

ئى گرده به زمه و ئى گرد جه نجالا

به تر ته لاقى ئيتر به تالا؟ (۳)

زاروله وه يلان ژنى سهر گهر دان

به دم تر ايه يانه بو ويران (۴)

ئينهت گهره كا مه لاي نامه لا

بى ره حم و ئينساف ليوى به ره لا (۵)

۱- ژيوايى = ژيانى، تيلانى = تهل = به ديارى و سه وقات ده وترى كه له لايه ن مالى كچه وه سى چواروژ ژپاش گويزانه وهى ده بريته مالى زاوا / واته: ژيانى كه تازه دهس بى ده كرى، تيلانى و ديارى ديسانه وه ده بريت.

۲- ژهن = ژن / واته: ژن هات بو كور و كچ به شوودرا.

۳- ئى گرده = نهم هه مووه / واته: نهم هه مووه به زم و جه نجاله به ته لاقى بى بنه رهت، تيك ده چى؟

۴- زاروله = منال / واته: منال وه يلان و ژن سهر لى شيواو. به دم ترين واته به وشه به كى بى جى و نه فامانه مال و بنه ماله تيك ده چيت.

۵- ئينهت = نه مه ته، گهره كا = نه وي، ليوه = تيك چوو، به ره لا = شيت / واته: نه مهت نه وي مه لاي نامه لا، بى ره حم و بى لينساف شيتى به ره لا.

خه یالتا حه سه نه ئیسلأحه که ری

به کوردی ماچوو به خوا زور که ری (۱)

له په راویزی شیعره که دا ده نووسی: له ئیسلامدا نه گهر هه موو ده شتی شاره زورور
پربی له پاره و بدزریت، به دوو شاهید ئه بی بدریته وه به خاوه نی. بو ئه م هه موو
پاره دوو شاهید به سه به لام بو حورمه تی بنه ماله و ژن و شوو چوار شاهیدی عادل
پنویسته تا شتیك بسه لمینری. ماموستای به ریز و پایه به رز ماموستا سدیقی
سه رگه تی فه رمووی: باو کم چوو بولای و عه رزی کرد ماموستا ئه م جو ره ته لاقانه
چاک مه که وه، نه گه ربو پاره یشه، هه ره ته لاقیک چاک نه که یته وه من پاره ت نه ده می و
ماموستا قه بوولی نه کردوو و فه رمویه له بهر پاره نیه.

بیر و باوه ری دینی و بهنده گی خوا

ماموستا زور به ئیمان بووه، نوژی له وه ختی خویدا کردوو. نوژی عیشای له
مزگه وتدا خویندوو و شهوی ماوه چووته مزگه وت و زور خه ریکی قورئان بووه.
روژانی هه ینی سووره ی که هفی خویندوو. له هه موو ژیانیدا به عاده تی خه لکی
هه ورامانی پیشووله کاتی نه بارین و رووداوی سروشتی یان گیر و گرفته کوومه لایه تی
یه کاندای بو نوژی و دوعا له دی رویشتوو ته ده ره وه به پیی بیر و باوه ری هه ورامی

۱ - خه یالتا = نه ته ری، که ری - بکه ی، ماچو = نه لیم / واته: نه ته وی حه سه نه سه رو بن بکه ی، به کوردی
نه لیم به خوا زور که ری.

یه کان «قازی به نی» کردوو.

دووعای زوری خویندوو، له کاتی ده رس ووتنه وه دا شاهید عیلمی یه کانی له
قورئان هیناوه و نه وانه لای خویندوو یانه ده رسیکی ته فسیری پی و توون
فه رموویه تی ئیمه ده نگمان به خوا نه گاو که سمان ناوی بو گه یاندنی و هه میسه
هاواری یا الله بووه. نه لین فه رموویه تی: من چون له کاتی گوین ژماردندا ده نگمی
گوینزه کان نه بیسم خواش ئاوه ها ده نگمی ئیمه ده بیسی. هه رگیز پیر نابی و تا گوینی
گران بی هه موو جار و توویه: هوشتان له مه لائیکه کانی سه رشانتان بی. مه لا
ئه حمه دی برازای ئه مه ی گیزوه و تیشی:

«خه لیفه ره زای بانیشاری» گیزایه وه له لای گوپرستانه که ی شیرمه ره وه تی
ئه په رین، وتم ماموستا فاتیحه داخه تا منیش بیخوینم فه رمووی فاتیحه بو خوت
بخوینه، نه مانه فاتیحه ی تویمان ناوی له سه ر قه بران ته لقینی به زوانی هه ورامی
خویندوو و هه موو جار به خه لکی و تووه ئیوه گوئی راگرن و بزائن من نه لیم چی.
له گه ل ئیوه مه.

ماوه یه ک له پیش مردنی دا فه رموویه: نه گه ره له کاتی قه برکه ندندا ئیسقانی کو نه
مردوو یه ک ده رکه وت بیخه نه سووچیکی قه بره که وه کاتی که له دنیا ده رچوو، به
شاهیدی هه موو خه لکی دزلی که ئیسته زیاتر له ۳۰ که س بیری دیت ئیسقان له
قه بره که یدا په یدا بوو. ریش سپی یه کان وتیان فتوای خویه تی ئیسقانه کان بخه نه
سوچیکی قه بره که یه وه. ئیسقات به ره وشتی تایبه ت کراوه، فه رموویه. نه گه ره که سی

مرد و پاره‌ی بوو، وه سیه تی کردبوو یا که سیک له پاره‌ی خوئی ویستی ئیسقات بکا بوئی بوکه فارهت پاره که ی بدهن به نه دار و ناته و اووه کان. خوا خوئی هه رچی مه یلی بی له تاوان خوش ئه بی و ئه م جوړه ئیسقاته م پی ناشیرینه.

هزی له چی کردووه

ماموستا زور هزی له چای کردووه. زور وهخت که ره سه ی چای له سه ر ناگر بووه. چای ره نگداری خواردووه به سه ماوه ردا ده لی:

به فیدای جیزهت بام جیزهت چهن وه شا

هه رکه سه نه وه روټ حه تمهن نه وه شا^(۱)

به فیدای گیزهت بوو، گیزهت نازارا

هه رکه سه ی وه روټ دایم قه رزارا^(۲)

هه رکه سه ی وه روټ، چای تال و هه س

قه رزش جه سه د و ملو سه دوشه ست^(۳)

۱- جیزه = ده نگی سه ماور له کاتی کولاندا، نه وه روټ = نهټ خوا / به تورباتی گیزهت بم که گیزهت چهن خوشه، هه رکه سه نهټ خوا حه تمهن نه خوشه، یانی که سه ی چا نه خواته وه وه کوو نه خوشه..

۲- بو = بم، وه روټ = بت خوا / واته: به فیدای گیزهت بم گیزهت نازاره، هه رکه سه ی بت خوا دایم قه رزاره، واته له وانه چا نه خوئنه وه قه رزارن چونکو پاره ی زورده ده له به چای.

۳- وه روټ = بخوا، ملو = ده چی / واته: هه رکه سه چا به خواته وه به تالی و خهستی، قه رزی له سه دوه ده چیه تهره سه دوشه ست.

ماموستا شیخ سدیقی سه رگه تی ده گیزهت وه، ئه لی: حاجی حه مه جانی زه لمسی وتی: پاش چا خواردن ماموستا فه رمووی: حه مه جان ئیتر چا نه خوئنه وه هه تا، هه تا، هه تا، چهن جار دووپاتی کردوه و پیم و ابوو ده لی هه تاه ک سال، که چی وتی هه تا بانگی شیوان. حاجی حه مه جان ئه لی: تماشای کات ژمیرمان کر چهن ده قیقه ی مابوو بو بانگی شیوان. هه روه ها فه رمووی: باوکی خوالی خوشبووم ماموستا شیخ ئسیماعیلی سه رگه تی فه رمووی: میوانی بووم حه وجوشی له ناو ناگردانه که دا هیئا ده ره و چایه کی زور خهستی بو تی کردم. وتی پاش ماوه ی که ره که م بخوره وه. تینه گه یشتم وتی که ریکم بوو فروشتم و ناخر فلسه که م دابوو به چای. ئه ویش هه ر ئه مه ی ماوه با بیخوین. قلیان و جگه ره ی زور کیشاوه له به ر قلیان سمیلی زه رد بووه، هزی له سه یران و کیو بووه. «که لانه» ی زور پی خوش بووه ئه لی: ئای که لانه چهنده خه فه تت پیدام ئه و کاته له «ههنده ران» بووم ئه موت له به هه شتا له خوا داوا ئه که م له گه ل چهن حوری یه کدا بچم بو «دالانی» خوم پیچک بینم و بیجنم و حوری یه کان ساجی بو دانین و بیکهن به که لانه و بیخوین جا ماستاو یا دوکه ی دزلی به سه ردا که ین تا ده گه رینه وه بو ناودی. هه ر ئه و حوریانه «گونینه» و «دوخه وا» ی که رس و پسل پز له که ره ی دزلی ئاماده که ن بیخوین و پاشان حه زره تی داود سیاچه مانه یه کی هه ورامی و هوره یکی شاره زووری مان بو بکا و ئه مه ش داوا یه کی زور گه ورنیه و خواگیان وه عده ی «ماتشته ی الانفس» ی

داوه

ر. خوار دنیکی به تامه و لامهوه خوار دووه. هه همیشه دوای خوار دن شوکری
 دوای کردووه. قسه ی خوشی زور پین خوش بووه. هه همیشه قسه ی له گهل نوکته و
 تی خوش تیکهل کردووه، خو ی دم به پیکه نین بووه و هه ر که س لای بووه
 ویش هاتووه ته پیکه نین و. قسه ی ساکاریشی پز له نوکته ی خوش بووه.
 هه ریشیکی پین گه یشتی له جیاتی هاوار و نار هه تی پین که نیوه.

حازر جوابی وقسه خوشی

ماریکیان مه لایه کی خوینه واری ریش سپی ریش دریز له پشتی سه ریه وه له
 لیکانی که وه ده چیته سه ر. مه لاکه بو شوخی ته لی: ماموستا هوشت بی ماموستا
 هلامی داوه ته وه: له بهر ریشه که ت ته ترس؟ زور قسه ی خوشی هه یه به لام لی ره دا
 اگونجی. له حازر جوابیدا رهنکه تاک بووبی شیوه ی نه قدی زور پیاوانه بووه.
 هه س له قسه ی نار هه تی نه بووه.

نمونه یک له قه ناعت و که م ویستی

روژیک له دزلی چهن هاوه لیکی له مه لاکانی مهربوان دین بو دیده نی و نیوه رو
 دوخه وای نینوریان هه یه بریاریش وایه ئیواره نانی پووه (به پرو) یان بی. یه کی له
 هاوه له کانی ته لی: مه لا ته مه چ جو ره میوانداری یه که؟ ته گه ر ناتوانی گیسک و
 برنجمان بده پتی، نان و کولیره یه ک فه راهم که، ته مه که ی خوار دنه؟ ماموستایش

ته فه رمی حه رام ناخوم حه لالیشم ده س ناکه وی ته ویش ته لی: حه لال خو ری
 مایه ی که م ده سه لاتی یه ته ویش ته لی: وه الله وانیه، ته توانم پیتان بسه لمینم ته لین:
 ئاده ی کابرایه ک بانگ ته کاو ته لی: ته م نامه به ره بو فه ره جولابه گی ته لمانه.
 ده نووسی:

فه ره ج فه ره جی له م دریا میمان

وارده ش گه ره کا ئامان سه د ئامان (۱)

وه فریام یاوه میکائیل ئاسا

ئابرووشا به ردا مه لای مهربوان (۲)

کابرا نامه که ته باو ته و شه وه هه ر جور بووه به پیکه نین وقسه ی خوش ده یه نه سه ر.
 به یانی کابرا دیته وه هیسریکی بار کردووه له پیداویستی ژیان و دووگیسک و چوار
 قهران پاره شی هیناوه و پیشانیان ته دا و ته لی: چاوتان لی یه! حه لال خو ری مایه ی
 بی ده سه لاتی نیه، به لام به داخه وه ته بی بینیرمه وه ته وانیش ته لین: چون شتی وا
 ته بی، مه گه رشیتی؟ سه وقات و دیاری و به رات حه رامه؟ ئاخه کابرا زه حه مته تی
 کیشاوه و ناردوو یه تی. ته ویش ته لی: کاک ی برا به خوا ئیوه ته و پیاوه نانس ن زور

۱- له م = سک، دریا = درار، میمان = میوان، وارده = خوار دن / واته: فه رج حه لی موشکل بکه میوانی
 سک درار، خوار دنی ته ری ئامان سه د ئامان.

۲- یاوه = بگه، ئاسا = وه کوو، ئابرووشا به ردا = ئابروویان بر دم / واته: فریام که وه وه کوو میکایل، مه لای
 مهربوان ئابروویان بر دم.

هه ر خوار دنیکی به تامه و لامه وه خوار دووه. هه همیشه دواي خوار دن شوکری
خوای کردووه. قسه ی خوشی زور پی خوش بووه. هه همیشه قسه ی له گه ل نوکته و
شتی خوش تیکه ل کردووه، خو ی دهم به پیکه نین بووه و هه ر که س لای بووه
ئه ویش هاتوووه ته پیکه نین و. قسه ی ساکاریشی پر له نوکته ی خوش بووه.
هه ر ئیشیکی پی گه یشتبی له جیاتی هاوار و نار ه حه تی پی که نیوه.

حازر جوابی و قسه خوشی

جاریکیان مه لایه کی خوینه واری ریش سپی ریش دریژ له پشتی سه ریه وه له
پلیکانیکه وه ده چیتته سه ر. مه لاکه بو شوخی ئه لی: ماموستا هوشت بی ماموستا
وه لامی داوه ته وه: له بهر ریشه که ت ئه ترس؟ زور قسه ی خوشی هه یه به لام لی ره دا
ناگونجی. له حازر جوابیدا ره نگه تاک بووبی شیوه ی نه قدی زور پیاوانه بووه.
که س له قسه ی نار ه حه ت نه بووه.

نمونه یک له قه ناعت و که م ویستی

روژیک له دزلی چهن هاوه لیکی له مه لاکانی مهربوان دین بو دیده نی و نیوه رو
دوخه وای نینوریان هه یه بریاریش وایه ئیواره نانی پووه (به پرو) یان بی. یه کی له
هاوه له کانی ئه لی: مه لا ئه مه چ جو ره میوانداری به که؟ ئه گه ر ناتوانی گیسک و
برنجمان بده یتی، نان و کولیره یه ک فه راهه م که، ئه مه که ی خوار دنه؟ ماموستایش

ئه فه رمی حه رام ناخوم حه لایشم ده س ناکه وی ئه ویش ئه لی: حه لال خو ری
مایه ی که م ده سه لاتی به ئه ویش ئه لی: وه الله وانیه، ئه توانم پیتان سه لمینم ئه لین:
ئاده ی کابرایه ک بانگ ئه کاو ئه لی: ئه م نامه به ره بو فه ره جوللابه گی ئه لمانه.
ده نووسی:

فه ره ج فه ره جی له م دریا میمان

وارده ش گه ره کا ئامان سه د ئامان (۱)

وه فریام یاوه میکائیل ئاسا

ئابرووشا به ردا مه لای مهربوان (۲)

کابرا نامه که ئه باو ئه و شه وه هه ر جو ر بووه به پیکه نین و قسه ی خوش ده یه نه سه ر.
به یانی کابرا دیته وه هینسریکی بار کردووه له پیداویستی ژیان و دووگیسک و چوار
قه ران پاره شی هیناوه و پیشانیان ئه دا و ئه لی: چاوتان لی به! حه لال خو ری مایه ی
بی ده سه لاتی نیه، به لام به داخه وه ئه بی بینیرمه وه ئه وانیش ئه لین: چون شتی و
ئه بی، مه گه رشیتی؟ سه وقات و دیاری و به رات حه رامه؟ ئاخه کابرا زه حمه تی
کیشاوه و نار دوویه تی. ئه ویش ئه لی: کاکی برا به خوا ئیوه ئه و پیاوه نانسن زور

۱- له م = سک، دریا = دروا، میمان = میوان، وارده = خوار دن / واته: فه رج حه لی موشکل بکه میوانی
سک دروا، خوار دنی ئه وی ئامان سه د ئامان.

۲- یاوه = بگه، ئاسا = وه کوو، ئابرووشا به ردا = ئابروویان بر دم / واته: فریام که وه وه کوو میکایل، مه لای
مهربوان ئابروویان بر دم.

سه خچی یه و ته هلی عیلمی زور خوش ته وی. پیی خوشه منیش وه کوو باقی مه لاکان
 بچمه لای و خزمه تم بکا و ریزم لی بگری و یارمه تیم بدا. هه میشه خه ریکی
 خزمه تی فقی و مه لایه، منیش ته لیم: ته گهر روژی خوانه خواسه داوای لی کردم
 ژیر قه واله ی بو مور که م یا له بهر خزمه ته که ی شیعی پی بلیم شیعه که هیچ، به لام
 بو قه واله که ته لین چی؟ هه چهند ته م پیاره له وانه نیه، به لام ته گهر ناردی ته توانم
 ئیمزای نه که م؟ ده باشه ته گهر کردیشم تا روژی قیامت ته گهر خوانه خواسه
 سته میکی کرد و خه لکی چه و ساندوهه، من گوناحه که ی هه لگرم و بو ته و حه لال
 بی؟

ته و تا ماوه خوش رایبویری و من یه ک یا چهن شه و یک خوش رایبویرم فتواده ری
 ته و بم. به خواوانا که م ته م پارچه شیعه ی بو ده نووسی و شته کان ده نی ریته وه:

یاوا سه وقات و کالای شادمانه

زیاد بو جه تو به خشای خانانه (۱)

برنج و روغن نه خوشه ر و ماش

قه ن و چای، ته خته، ته ما کو ی سانه (۲)

۱- یاوا = گه پشت، سه وقات = دیاری، جه تو = له تو / واته: وادیاری و شت و مه کی شاهانه گه پشت، له تو
 زیاد بی به خشینی خانانه.

۲- روغن = پون نه خوشه ر = له تکه، ته خته = کاهه زی جگه ره، ته ما کو ی سانه = جو ری تووتنی ته وه سه
 له لین زور بون خوشه / واته: برنج و روغن و له تکه و ماش، قه ن و چای و کاهه زی جگه ره و تووتنی سانه.

جه گردین فیشته ر قازی ته لاحتاجات

کیاناییت پهریم، سه خچی ته بعانه (۱)

به نه فسی بهرز و ره ویه ی قه ناعت

موشکل ما حهل بی چی سه عاتانه (۲)

کیانامو پهریت، چه نی خانای

چه نه م بو یه ره خان خانه نه (۳)

حه سهن هه ورامین ده ماش بهرزا

په یت که رو دو عای ته بوود ووجانه (۴)

ماوه یه ک دوای داواکردن و ناردنه وه ی کو ری فهره جوللا به گ: خوالی خوش بوو

حه مه ره شید به گ ته م باسه ته بیسی و ته لی: مه لاحتسه سهن له خو یه وه ته مه ی تاشیوه.

ئیمه هیچ داواکاری مور و ئیمزای قه واله مان لی نه ده کرد و نیازمان به مور و ئیمزای

۱- جه گردین = له گشتی، فیشته ر = زورتر، قازی ته لاحتاجات له ناو فقی، و مه لایندا به پاره یان دهوت،
 کیاناییت = نارد بووت، پهریم = بو م / واته: له هه موو زورتر قازی ته لاحتاجات مه به ست پوله نارد بووت بو م به
 دل ناوایی و سه خاوه ته وه.

۲- ره ویه = ره وشت، موشکل = گیرو گرفت / واته: له بهر بهرزی نه فسم و ره وشتی قه ناعت، گیرو گرفتمان
 لاچووه گری کویره که مان کرایه وه له م وه خته دا.

۳- کیانامو = نارد مو، پهریت = بو ت، خانای = مال ناوایی، چه نه م = لیم، بو یه ره = ببووره / واته
 نارد مو بووت له گهل مال ناواییدا، لیم ببووره گه و ره پیانانه.

۴- په یت = بو ت، که روو = له که م / واته: حه سهنه ورامیه ده ماشی بهرزه، بو ت له کا دوهای نه بوود ووجانه
 (دوهای له بوود ووجانه، جو ره دوهایه که ده خو یتریت).

ئو نه بووه و نایش بی، له خو یه وه ئه م به زمه ی دروست کردووه ئیمه هه ره له بهر عالمی و ئیحترامی ئه و شتمان بو ناردووه. دیاره همه ره شید به گ راستی کردووه، له بهر هیچ نه بووه ماموستایش ئه مه ئه بیسیته وه و ئه لی: ده زور چاکه، ئیستا که له بهر هیچ نه بووه و دوسانه یه، هه لیکم بو ره خساوه، چای و ته ما کو م دهس که وی، ئه م پاره چه شیعه ره بو همه ره شید به گ ده نووسی:

هه وه ل خانه دان نه جیب ریشه و ره گ

سه دار ئه کره م همه ره شدی به گ

له ده روونم دا وه ها فیکرم کرد

نیدا و ئیلتیجام وه لای تو هاورد

جا په نام هانی وه جه نابی تو

قوریم بی چای و کیس بی ته ما کو

به مه ن به سه ندووق، به کیسه و جه و آل

بو مان بنیره به مانگ و به سال

همه ره شید به گ ئه م شیعه ره ی پی ده گا و ئه لی: به خوا مه حاله، بیته مالیشان

چایه کی بو تی که م هه دیه و سه وقتان ده گیر یته وه و ئه یه وه ی چای و تووتنی بو

بنیرم ئه ی ناخوا. ماموستایش نامه یه کی جوانی به شیعر و شوخی زور خوش، بو

ده نیری به لام به داخه وه هه ره ئه م دوو به یته ی ماوه

گه ره نه ما باسی فتوا و قه واله

ناردنی چای و تووتن مه حاله

کاکه ره شید گیان به گیانه که ی تو

هه ره ئه م کارانه م کردمی ره نجه رو

ئه وه ش بلیم همه ره شید به گ پیاویکی ئه ده ب دوست و زانست په روهر بووه.

حه زی له خزمه تی عالم و زاناکان بووه، هه میشه خوالی خوشبوو ناری و مه لا

ئیمساعیل پینجوینی - که له قه لاگا بوو - ماموستای سه ولاواومه لاچاکه کان

ئامووشوی ئه م خانه دانه یان کردووه. و کو بوونه وه ی ئه دیبانه یان بووه و

مزگه وتیکی چاکیان له ئه لمانه دا دروست کردووه بو زیاتر زانینی تماشای

هه ورامان ناسی بکه.

حه مه ره شید به گ نامه یه ک له ماموستا ده نووسی تیایا ئامازه ده کا بو هیندی خال

له وانه ئه لی: یاخوا شاعیر باسی که س نه کا. خوا له شه ری شاعیران بمان پاریزی.

داوای لی ده که ن بیته قازی مه حکه مه ی لیوا

(پاریزگا)

جاریک کابراهه کی خه لکی دزلی له و دیوه ی سنووره وه بری شتی ده گیری و

خوی ده رباز ده بی دیته لای ماموستا نامه یه ک بنووسی بو ئه و فه رمان به ره، به لکوو

شت و مه که کانی بده نه وه، ماموستا نامه یه ک ده نووسی به زمانی عاره بی و به شیعر.

فرمانبهره که نامه که ی ماموستا ده بیینی ئه ینیری بولای فرمانده یه کی گه وره تر که
 هاتوو ته سهردانی سنوور. فرمانده هه موو شته گیراوه که ئه داته وه و ده لئی: به م
 ماموستا بلئی قازی مه حه که مه مان پیوسته بی بؤ ئیره و ده یکه ینه قازی یا «ئیمام
 تابوور»^(۱) به مووچه یه کی زوره وه. کابرا دیته وه به ماموستا ده لئی: به لام ماموستا
 وه لام ناداته وه. پاش ماوه یه ک فرمانده که به ئه حمده ئاغا ناویک له خورمالی
 شاره زوور ئه لئی: بچو بولای ئه م ماموستایه به لکوو رازی که ی چونکا عه ره بی
 زانیکی زور چاکه و زوریش خوئینه واره. ئه حمده ئاغا نامه یه ک له ماموستا
 ده نووسی و زور به تامه و لامه وه ده لئی: هه لیکی چاکه له دهستی مه ده مووچه و
 مه قامیکی گه وره یه دهستی کهس ناکه وی. بیستومه تو زور نه داری و حه سیریکت
 له ژیردایه و جله کانت له بهر شری، له شت دانا پو شن. تیرنانی جو ت دهس ناکه وی
 ئاخیر که ی ئه وه ژیانه؟ ئه م هه له له دهس مه ده. چونکو نامه که ی ئه حمده ئاغا
 کوردی سورانی بووه، ماموستایش به سورانی ده نووسی:

به چکه ی فهره نجی و روله هه ورامی

(به داخه وه له بیرنه مابوو)

ئه قلم هاته بهر، چاوم کرده وه

که زه مانه م دی روزه یا شه وه

۱- ئیمام تابوور له سوهای هیرا قدا، بو هه له شکر یک ئیمامیک دانراوه بو پرس و پای ئایینی، هه ر سه ربا ز

سوینیکم خوآردوه به روچی باوام

به گوپی نه نکم به روله ی ساوام

تا بو و بهرامه ی شه بو^(۱) و وهرکه مه ر^(۲)

تاسوور هه لاله^(۳) سه رتیریته ده ر

تا دهنگی ژه ره ژ^(۴) پیقه ی نه چیری^(۵)

تا قسه ی خو شی پیریکی ژیری

تا به پروو مایی له هه ورامانا

تا شه مال بدا به کوسالانا

تا به ره زایه ک^(۶) با بیشه کیینی

هه تا ریواسی چووژه ده ربینی

فه رنجی شری چوخه دراوی

کلاشه چه کی، پشتین براوی

۱- شه بو گولیکی گول وردی بو خوشی زور جوانی کویستانی به.

۲- وهرکه مه ر گیاهه کی زور بو خوشه له ناو بهردی کویستاندا ده پروی. ئه لین پتر له هه زار سال بو نی

ده مینی. ده کریتنه ناو سه رین کیچ و بری گیانداری تر دور ده خاته وه. له بناری شاره زوودا پی ده لین به رزه لنگ.

۳- گولیکی زور جوان و ره نگینه له کویستاندا ده پروی.

۴- کهر. ۵- هه یوانی کیوی (مه ر و بز).

۶- گیاهه که له به هاردا له کویستاندا له ناو بهر و جیگه ی به رزدا ده پروی به کالی ده خو ری. ئه لین بو

گورچه و یله چاکه زور خوش و به تامه.

شهرته هه ورامان به جی نه هیلم

مه گهر ئه و ساته که به جی ديلم

نه ترس و حازر جوابی

دزلی له سهر سنووره و له زه مانیکدا هیشتا ده ولت سنووره کانی نه گرتوه ته وه، حکوومهت به دهس سانه کانی هه ورامانه وه بووه جار یکیان پاش له شکه رکیشان و گرتنه وهی دزلی، مه محمود خان ناچار هه لدی ئه میر له شکه ره مه حمده خان شاه به ختی له روزی ۱۳۱۰/۱/۲۲ شه مسی دا - پاش هیرشه نامه ردانه که ی سهرهنگ مه محمود خانی ئه مینی بو سهر دزلی - بو پینه کردنی ئیشه نامه ردانه که یان چووه ته دزلی. هه موو خه لکی دی له جیگایه کا کو ده کاته وه و قسه یان بو ده کا و پی یان ده لی: ده ولت ئه مه یه و ئه وه یه له خو یان زور ده لی و خه لکیش جار جاره روو ده که نه ماموستا و ته مایه رن ئه و وه لام بداته وه ئه میر ئه بینی ماموستا شروله یه و وای نازانی شتیکی لی بی ئه لی: ئیمه باسی سیاست ده که یین ئه مانهش واته مه لا له سیاست هیچ نازانن و وتوو یانه دو عا بخوینن به تاوا بیده ن به خه لک بیخونه وه با پشیله نه یان خوات. ماموستایش ده لی: تیمسار خوت و ده ولته که ت و ئینگلیسه که ت ده یان ساله ئه تانه وی ئیمه واته مه لا و ئیسلام له به یین به رن، به لام سه عاتیکی تر حالیت ئه بی کنی سیاستی هه یه.

با بانگ بلین من هه ستم بچمه مزگه وت بزانه کی له لای تو داده نیشی و ئه گهر تو ئه م قسانهت دوو سه عات در یژه ی بیی هه موو خه لک ده رو نه وه و ئه گهر من له روژی هه یینی داسی سه عاتیش قسه بکه م که س به جیم نایه لی هه تا دلی خه لک ناوی خوا و باسی دینی تیدابی سیاستی تو هیچ نا کا. سیاستی ئیوه وابه نووکی چه که وه. ئه گهر فیشه کتان نه مینی که س وه دو اتان نا که وی به رد بارانیشان ئه که ن. جا ئیسته بللی تو سیاست یا مه لا. فه رمانده که ئه زانی خوینه واره و خه لکیش ریزی لی ده گرن، دلی ئه داته وه و ئه لی: شوخیم کردووه نه ره نجی ماموستا ئه لی: ئه و ئینگلیسه که تو ی ناردووه بو دا گیر کردنی ئیمه ئه گهر بتوانی قورگی هه ره مه لایه ک ئه بر یته وه و نایه لی میزه ره ی سپی به سه ری که سه وه بمینی.

سوفی زوراب خه لکی هانه ی قول گیراویه ته وه: بو مه لا ئه حمده دی مه ردو وخی برازای ماموستا ئه فراسیاو به گ بو پرسیکی شهرعی ده چیتته خزمه تی ماموستا. ماموستا ئه فه رمی: دوو شاهیدی عادلم ئه وی ئه فراسیاو به گ ئه لی: «ئه چم شیخ حیسامه دین و شیخ عه لئه دین ده عوه ت ئه که مه مالیی خو مان بو شاهیدی؟ ماموستاش ئه لی: ئه گهر ئه وان شاهیدی بده ن بو تو، من ئیعلامی ناعه داله تیان ئه که م و ئه م شاهیدی یه ئه وانه ئه بیته جو ری ناهه ق و یژی و ئیعانه به مه عسیه ت و کومه کی ناهه ق. عادل هه رگیز کومه کی ئیشی ناهه ق نا کا.

ماموستا و یه کی له دهسه لات داره کان

یه کی له دهسه لات داره کان نامه یه کی بو ده نییری که بچیته لای و بیته نووسه ری تایه تی و موده رریس و قازی مه حکمه مه. وه لآمی نامه که ی به پارچه شیعیریک ده داته وه که به داخه وه زوری لی ون بووه. وا دیاره ئەم دهسه لات داره له گه ل ئینگلیسه کاندا سهر و کاری بووه و سه گیکه دهسه موی بووه که زور جار له گه لیا بووه و خه لک له م ئیشه ی نارازی بوون، و یستویه ماموستا بیته نووسه ری تایه تی له بهر ئەوه ماموستا زور خوینه وار بووه له نامه که دا که بو ماموستا نیی راهه زور به تامه و تاسوخه وه نووسراوه ئە گهر بچیته خزمه تی ژبانی ئە گوریت و پله و پایه یه کی چاکی پی ئە درری له گه ل ئە وه شدا که ماموستا زور محتاج بووه، جله کانی ده یان پینه یان پیوه بووه وه لآمی نامه که ئاوه ها ده داته وه:

سهر وه ک مه سینه، سه گ له سهر سینه

«الخـبیثات للـخبیثینه»^(۱)

ئاخر کام ئینسان دهسه برای سه گه

ره فیقی تانجیم پی ناشیرینه

هه رکه سی سه گی کرد به هاوخوانی

ئه وه نوکهری ئینگلیسینه

قودرهت و سهروهت جاه جه لالات

پیشکەش به وانه ی ^{وینیات} بیان شیرینه

سه د تفو له حنه ت له قوربان قوربان

له ئاغا فه رموی یه کجارم قینه

خوم زه لیل ناکه م بو فلس و دینار

ئه ویش له سایه ی عیززه تی دینه

پی م خوشه نانی جوئی ره شی عه بال

دوینه ی خه جیجه و فاته و جه مینه

کاله و کلاشی ساختی هه ورامان

نایدەم به قونره ی چه رمی مه کینه

ئیسلام و عیززه ت عیلم و که رامه ت

کورد و شه رافه ت ره سمی دیرینه

هه ی هووچه ن دوورین من و نوکهری!

ئه مه ش هه رجووری کاسه لیسینه

سه لام سه بییدی «ویرمه نه»^(۱) دینار

خوویه کی پیسو زور ناشیرینه

ناكهومه پينهى دروى ئاغاىان

كهوش كراسى خوم نه كه م پينه

ئاخر من قورئان و اله سهر سینه م

«الطبیات للطیبین»^(۱)

من هه لوى لووتكهى به رزى دالانیم^(۲)

ههرگیز وه ك قالاو ناكهومه چینه

هسه ن بو مه قام نو كهرى ناكا

سه د جار پيامه نه و جوړه ژینه

ثم ده سه لات داره ش يه كى له كه له پياوه كانى زه مانى خوى بووه و له ده له مه نديدا

له زه مانى خویدا وینه ی نه بوو. به لام ماموستا هزى له خزمه تكارى كه س نه بووه.

ده لى كاتى داواى نانېك ده كه م له ماله فه قيرىكى دزليه يى ده لى: گيان به سهر چاو،

پيم وايه هه موو دنيا م هه يه. ثم باسه مه لا نه ولخاق گيړايه وه، به شپزى له بېر بوو له

كاغز شريكشدا برىكى نووسرابو.

روژى له گه ل يه كى له ده سه لات دارانى نه و سهر ده مه داده نيشن كابر ا پرسيار نه كا:

ماموستا بوچى نه لىن ههر كه س حهرام بخوا، خوا حه قى لى ده سىنى باوكى من

شه ست ساله حهرام نه خوا و خوا هيچ حه قى لى نه سه ندووه.

نه لىن: نه گهر كه سى بزنىكى كه سى بدزى يا له مووچه و مه زراى كه سى زهره ر بدا

۱- واته پاك بو پاكان نه بن.

۲- كيويكى به رزه له هه ورامالدا.

خوا پى نه نوىنى ماموستا نه لى: له قورئاندا، خوا نه فه رمى «يا ايها الناس» و

«يا ايها المؤمنون» هيچكات نه يفه رموه:

يا ايها سيد^(۱) و قعلب^(۲) نه و شيوه، شيوه ي سه گ و ريوى يه.

ماموستا مه لا نه سعد رىازى^(۳) و ماموستا

۱- سيد= گورگ.

۲- قعلب = ريوى.

۳- ماموستا مه لا نه سه دى رىازى له زه نجيره ي مه ردوخى يه كانه له دى بوړيه ر له داىك بووه پاشان

چووته پاىگه لان ته دريسى كردووه له لای نه سه د نه فه ندى ده رسى خویندووه رىازى و هه يشته له لای

حیكمت نه فه ندى خویندووه زور به عیززه ته وه ژياوه شتى زور له و پاىه به رزه ده گيړنه وه بو نمونه: له

كاتيكا له پاىگه لان بووه يه كى له سهر له شكره كان ده چيته پاىگه لان و فه رمان ده درى هه موو له مزگهوت

كوبنه وه تا سهرهنگ قسه يان بو بكا. سهرهنگ پيش رویشتنى مزگهوت نه پرسى هه موو هاتون نه لىن ته نيا

ماموستا نه هاتووه نه لى بوچى؟ نه لىن و توويه من تيشم به و نيه نه گهر نه و تيشى هه يه بى بولای من. نه لى

بچن بيهيښنه نه گره يانى ديوه خان به پى فه رموده ي كاك مه نسورى شاوه يسى ثم فه رمانده سهرهنگ

نه سروللاهی بو ره نيسى پاسگا نه چى و هه رچى هاوار نه كا، ماموستا ناروا رئيس پاسگاه جارى ئاخر نه لى:

ماموستا نه گهر نه چيته لای سهرهنگ، من ده نه كهن. ماموستاش نه لى: كه وايه ديم ماموستا ده چيته

ديوه خان سلام ده كا و سهرهنگ نه جوابى ده داته وه و نه له بهرى هه لده سى ماموستا ده چيته لای سهرى

دوشه كه كى سهرهنگه وه داده نيشى و سهرهنگ راکشاهه نه پرسى ناو شوهرت؟ نه فه رمى: نه سه دى

رىازى. سهرهنگ قاقا پى ده كنى، تو ده زانى رىازى چيه؟ ماموستا ده فه رمى من ئوستادى رىازيم. سهرهنگ نه لى: نه گهر وه لامى سى پرسيارى رىازيم بده يه وه، به لىن نه دم ده بمه نو كهرى كورد. ماموستا نه لى پرسياره كانت بكه. سهرهنگ يه كه م پرسيار نه كا، ماموستا وه لام نه داته وه. سهرهنگ تو زى خوى كو ده كاته وه. پرسيارى دوهم، هه ل ده سنى به چو كدا ديت، پاش وه لامى پرسيارى سيپه م سهرهنگ هه لده سنى ده سنى ماچ ده كا و له به رانه به وه به پيوه ده وه سنى و نه لى: خه لكه كه بچنه وه مالى خوښان.

خوآ لی خوشبوو ماموستا شیخ جه لیلی (۱) ده مه یوی گیرایه وه فهرموی چومه خزمه تی ماموستا مه لاهه سه دی ریازی پایگه لانی هه والی مه لاهه سه نی پرسى. وتم: قوربان پیره و له گه ل پیره ژنیک له هوده به کی تاریکا نه ژى. ئیواران کاسه به ک به ده سه وه ده گری و به و پیری و لاوازی به وه له رزه له رزه ده چیت به رمالی مه حمودد خانى دزلی و توزی شوربای بو تیده کهن و نه ویش تا سبه ی ئیواره نه وه خوآردنیه تی ماموستا ده سستی کرد به گریان و زورگریا و فهرموی: نه وه به کی بو و له فه قی به ناو بانگه کانی سه رده می خوئی. هیچ شتی نه بو و له عیلمدا نه و نه یزانی، نه بوآ ئیسته گه وره ترین که سایه تی بوآیه ت. هه موو مه لا و فه قی به ک له بوآری

پله و پایه ی چاکه وه و هه رچی نه کا ماموستا رازی نابی، نه یه وی پاره ی بداتی، لی وهرناگری سه رهنگ ده گه ریته وه له کاتیکا له سنه ده رده چی نامه به ک بو ماموستا ده نووسی من تا تو م نه دیبو کوردم به وه حشی ده زانی که تو م دی هه تا مام نوکری کوردم و دو سه د تمه نی نه و سه رده مه ده خاته پاکه ته که وه بو ماموستا. نه م پایه به رزه سالی ۱۳۷۰ کوچی مانگی له دنیا ده رجوو. (یادداشتی خوآلی خوشبوو و شیخ محمه مه دی مازبین).

۱- ماموستا شیخ جه لیلی فاروقی ماموستایه کی پایه به رز زور دیندار و له خوا ترس بو دل ناوه لا و بهر چار پون بو زور به قه ناعه ته وه ده ژیا دو سه ته لانی بچوک له بهر ماله که یدا بو له گه ل چهن چله کویزیک خوی پیوه خهریک ده کرد و له مه ندیدانه گه را نه م پیاره گه وره قسه خوش و ئیسک سوگ بوو پاش هفتا و پنج سال خزمه تی دین و خه لک له دنیا ده رجوو ماموستا جه میلی کوری که جوانیکی خوینه وار و ژیره و له زانستی. کو نو تازه دا شاره زایه و شوکور بو خوا زور دیندار و مه لاهه سه کی له جیگه که یدا دانیش و نه هیشت مزگه وت و خه لکه چاک و دینداره که ی ده مه یوی بی مه لاهه سه نه وه یا خوا مه جهور له بی ده مه بهر چی بلی.

عیلمدا به ده سیه وه زه لیل بوون.

شیخ عارفی ده گاشیخان فهرمووی

له دزلی چوومه خزمه تی و له هوده به کی تاریکدا ته نیا له کونا و جه یه که وه تو زی روشنایی نه دا، جار جار ده سستی نه برد و له تاقیکه وه ده سستی نه کرد به ده میا. منیش سه رم سر مابوو چیه؟ ناخری خو م پی نه گیراو وتم ماموستا نه وه چیه؟ فهرمووی: نه وه سیراچه له و تاقه دا، جار جار تو زیک نه خه مه ده ممه وه له بهر برسیه تی.

له گه ل ماموستا قازی

خوآلی خوشبوو ماموستا قازی که خوئی به کی له هه ورامی یه کانه - کوره زای خوآلی خوشبوو، میژوونوس و شاعیر و زانای به ناو بانگ «شه یدا» بو و که شه یدا یه کیکه له گه وره میژوونوسه به ده سه لاته کان - نه م ماموستا قازی یه پتر له سه د سال ژیاو له مه ریوان داده نیشت فهرمووی: چووم بو خزمه تی مه لاهه سه ن له درگا که دا توووشی بووم. جامی چیشتی به ده سه وه بو له مال مه حمودد خان نه هاته وه، وتم نه وه چیه؟ وتی هیچمان نیه بیخوین نه م چیشتم هیناوه بو خو م و پیره ژنه که توش دانیشه بابیخوین. وتی زور ناره حه ت بووم وتم: ماموستا نه وه چون له وه پیش شتی خانته نه وه ویست، نه تو ت بو من حه رامه و ئیسته خو ت نه چی نه بهینی؟ فهرمووی: ئیسته جو ری ژیانم نه ونده ناله باره خوآردنی نه م

چیشته نه ته نیا حه رام نیه، به لکوو واجییشه چونکا نه یخوم له برسا ده مرمر و ههر شه و روژیک یه ک کاسه دینم به سمانه. وتی منیش زور ناره حهت بووم و گریام. وتی مه گری له هیج شتیکی ژیانم په شیمان نیم ته مه به عه زابی خوانا زانم، به لکوو ته مایه ری پاداشیشم. خوم ته مه هم هه لباردووه و پی رازیم. گریان و خه فه تم پی حه رامه. ژیان دینا له مه زیاتر ناهییت

ماموستا و کلاشی هه ورامی و ئوسا نه وله زیر

«ئوسا نه وله زیر» یه کی له ئوسا هه ره به ناو بانگه کانی پیشه ی کلاش کردن بووه له «ته ویله». ماموستا داوای لی ده کا جووتی کلاشی بو بکا. ته پارچه شیعره ی بو ده نیری و له سه ر کاغه زه که ده نووسی: ته شیعره وه کوو شیعره کانی خوته، سه روینی نیه. (واته وه زن و قافیه و ناوه روکی پووچه) بوت ده نیرم و ئیتر خوت نه زانی.

یاری میهره بان شیرین و له زیر

۱ - ئوسای گیوه به ند، ئوسا نه وله زیر (۱)

سنهت پاک و ساف، که سابهت زه ریف

۲ - شاگردی ئوسا موحه مه د شه ریف (۲)

۱ - گیوه به ند = کلاش کهر.

۲ - سه نعت = کار و پیشه، زه ریف = جوان، محمه د شه ریف = وه سته به کی مه شه واره / واته:

ئوسا، ئه و ئوسا، تو شاگرده نی

هه رچه ند تو کار ساز خه یال ورده نی (۱)

ئه و وینه ی لوقمان، تو عه ره ستوونی

هه لبهت ئه و شاباز تو په ره ستوونی (۲)

باربو هه رسوورهت به عزی په رو ی خاس

هه لاوه ی بی عه یب، سه فیدتر جه ماس (۳)

کیاستم خزمهتت بکه ریش کلاش

ریک و موافق ئی تاکه و ئه و تاش (۴)

گیوه به ند شنه ی سه ر و سایه باش

جای گازن عه قیق یا دانه ی تراش (۵)

فیرکراوی ئوستا حه مه شه ریف.

۱ - خه یال ورده نی = خه یال وردی / واته: ئوسا، ئه و ئوسا یه که تو شاگردی ئه وی ئه لی ئه بی ئه و ئوسا چون بووی که تو شاگردی ئه وی، هه ر چه ن تو خوت لی زان و خه یال ناسکی.

۲ - په ره ستوو = تهیری ئه بابیل / واته: ئه و لوقمانه و تو ئه ره ستووی، ئه و شابازه و تو به لایه وه وه کوو ئه بابیله ی.

۳ - به عزی = بری، هه لاوه = جاوگ / واته: هه ر جوو بری په رو ی چاک، له جاوگی بی عه یب سپی تر له ماست.

۴ - کیاستم = ناردم، بکه ریش = بیکی / واته: ناردم بولات بیکی به کلاش، ریک وه کوو یه ک واین هه ر دوو لنگه که ی.

۵ - گازن = که ره سه ی کلاش کردنه، عه قیق = به ردیکی باهخ داره، دانه ی تراش ئه لماس /

سه ر و بن نه حمه ر، ره نگی یاقووتی

خال و میل وینه ی خه تی زه مرووتی (۱)

ناریک چون له وسی پیره ژن نه بان

وه راس به وینه ی نی ره ژن نه بان (۲)

یا چون پوزه ی خه ر بالووک ئاورده

یا له وسی کوری سوور پیاز وارده (۳)

کاغه زی باریک سفت و ناسک بان

سیا خال وینه ی دیده ی ناسک بان (۴)

واته: که لاش کهری گازن وهشین سه رومه کوت چاک، جیگه ی گازن له عه قیق یا له نه لماس یانی هه مو که ره سه ی ئیشو کارت له شتی به قیمت.

۱ - نه حمه ر = سوور، یاقووت = به ردی بایه خ دار، زه مرووتی = وه کوو زه مرووت / واته: سه روین کلاشه که سور بی وه کوو ره نگی یاقووت، خال و میلی وه کوو خه تی ناو به ردی زه مرووت.

۲ - له وس = لچی گه وره و شوپ، نی ره ژن ده سه ل خو رد، داری که هه ر چوار په لی مه شکه ی پیوه ده به ستن / واته: وه کوو لچی پیره ژن (که له به ر پیری بوی رانا گیری) نه بن، یا وه کوو داری مه شکه راس نه بن یان وه کوو نی ره ژن ناوه راستی قهوی نه بی.

۳ - پوزه = دم و دیانی ولاخ، سوور پیاز = شه نگی سووره / واته: وه کوو قه پوزی کهری بالووک له هاتوو نه بی، یا وه کوو لچی کوردی نه بی که شه نگی سووره پیوه ی دابی

۴ - سیاه = رهش، دیده = چاوان، له کاتی کلاش کردن دا قه ی تانی ده وری کلاشه که به مووی رهشی بز ن دروس نه کرفی بو نه وه که ده زه که ی پیوه به بند بکن بو چینی کلاشه که نه به شه

تونند و تۆل و رهق وینه ی مه رمه ر بان

هاژه بال وینه ی هه ساره ی که ر بان (۱)

په ی گشت ته داره ک چه نی په رگه ما

وینه ی دوخه وا باریشاوه ما (۲)

به واده ی سی رو یا ونیشا په نه

نه با بی کلاش من قوم یوم وه نه (۳)

زه می نه وه لیز پی بو نه که روو

جه دل گرانیش مشیو بو یه روو (۴)

خالیکی رهش بو کلاش / واته: وه کوو کاغه ز ناسک و سفت و ریگ و پیک بن، خالی رهش یان ئیدابی وه کوو چاوی ناسک.

۱ - تنوتۆل = سفت و مه حکم، وینه = وه کوو / واته: سفت و سۆل و رهق وه کوو به ردی مه رمه ر بن. له جوانی و رهقی و سانی و مه حکم می دا.

۲ - په ی گشت ته داره ک = به م گشته ته داره که وه / واته: به م گشت ته داره که وه له گه ل په رگه مادا، وه کوو دوخه وا ما ی بی نه وه دوخه وا نه گه ر زور چاک نه یشوینی، نایه ته وه ما و نه پرووستقی زوری له گه لدا خه ریک به با چاک ده رچی.

۳ - یا ونیشا = بیانگه یه نی / واته: نه وه کوو له به ربی کلاشی لیم بقومی توانی گلوگوزیم نه بی.

۴ - واته: بو یه زه می نه وه لیز نه کم نه بی نه ترسم له ناره حه ت بوونی.

سه ر وهش مه گيلى وه گهر ياته دا

كلاش له يله چن هانه پاته دا^(۱)

وه گرياته دا بيه يان بو يهران

كلاش چهرمه و سوور نه پاي دل بهران^(۲)

پول پول نازاران، ژره ژ خه رامان

مه مه فنجانان، نه و توول نه مامان^(۳)

مهيان، مه ويهران به وينه ي ناسك

رهنگ و سوورته وهش شيوه و دهنگ ناسك^(۴)

توبه ره فاقته نايشا مه فتوون

چ ده ربه سه نى من پا خر وابوون؟^(۵)

۱ - سه ر وهش = سه رخوشى، مه گيلى = ده گه ريت، گه ريات = باخ و سه يرانگايه كه له ته ويله دا، له يله چن = زرى چن = وه كوو به زرى چنرابى / واته: سه رخوش نه گه ريت به گه رياته دا، كلاشى له يله چنت له پي دايه.

۲ - واته: به گرياته دا بين و بچن، كلاشى سپى و سوور له پاي دل بهران دا بيت.

۳ - ژره ژ = كهو، / واته: پول پول نازداره كان وه كوو كهو له نهجه نه كهن، مه مك وه كوو فنجان بالا وه كوو تووله نه مامان.

۴ - سوورته = روو / واته: دين و ده چن وه كوو ناسك، رهنگ و روو و شيوه يان جوان و دهنگ ناسكن.

۵ - ره فاقته = هاوه لى، نايشا = نه وان، پاخه روا = پي په تى / واته: تو به ره فاقته تى نه وان تووشن نيته نه بو ريت، چ ده ربايستى نه پي په تى پي، / واته: سه ربه سه نى من پا خر وابوون؟^(۵)

توبو به خاتر نه وه نه وه مامان

با به زه يت به يو پاي پاخروامان^(۱)

نه م شيعر ه ي بو چاي نووسيوه

جه قه ند شيرين ته ر، هه نگوينى له زيز

باش نوساى زيره ك نوسا «نه وله زيز»^(۲)

سه رو قنگ چهرمه، فره مومتاز بو

چايه وه خه ليس ناواته خواز بو^(۳)

رهنگ ديز و سياو به وينه ي قيراو

چون چاي ته وريز يا ميان دواو^(۴)

عه ره قش وينه ي بناگوشى يار

چيرو هور به يو نه وه ختى نيوار^(۵)

۱ - واته: تو وه ره له بهر نه وه مامانه با به زه بيت بي به پي خاوسيمانان.

۲ - له قه ن شيرين تر وه كوو هه نگوين به له زت، چاك نوساى زيره ك، وسا نه وه له زيز.

۳ - سه ر و بنى سپى، زور مومتاز بي. پاكه تى چاي بووه سه روبنه كه ي سپى بووه پي يان وتوه سه روبن سپى.

۴ - واته: رهش و ديز وه كوو قيراو، قير تيكل به ناو بكه ي چون رهش و ديز دياره وابي، رهنگي وه كوو چاي ته وريز يا ميان دواو وابي.

۵ - چير = ژير هور به يو = بينه وه / واته: هاره قى وه كوو هه ره قى بناگوين يار مه به ستى نه وه

به عزیزو نه ئه ی چا، ئیسه که من وات

بکیانه پهریم به ره سمی سه وقات (۱)

به یادی تووه یه خه گیرمانه

هه تا سالیوتهر ههر جه ویرمانه... (۲)

(ئوسا کلاشه کانی دوائه خاو چایشی بونانیری ماموستایش بو تووره کردنی ئه

شیعری بو دهنیری)

داخم ههر ئینهن جوره که سانی

پاکافر مانی، لاقنگ هه سانی (۳)

ریش ته پله گه ونی، یا پراخه لووتی

سه وه ته سه ری گهل و قنگ رووتی (۴)

کچه جوانانه یه، کهله خواری دی ته ویله وه ئیواران به ره و دی ده گهرینه وه ماندوو دهن عهره ق

ده کهن عه تری وه کو ئه و عهره قه وایی.

۱ - واته: بری له و چایه که ئیسته من باسم کرد، بنیره بوم به ره سمی دیاری.

۲ - به یادی تو داوین گیرمان ئه بی (واته ئیتر له بیرت ناکه ین)، هه تا سالیکی تر ههر له

بیرمانه.

۳ - ههر ئینهن = ههر ئه مه یه، کافرمان = چه قوی تیژ، هه سان = به ردیکی تایبه ته بو تیژ کردنه

بو چه قو و داس و ته شوئی و شتی تر به کاردیت، ئه م به رده له دیی (دهری) له مریوان زوره /

واته: خه فه تم ههر ئه وه یه بری که س، که پی یان وه کوو کافرمان وایه و لاقنگ یان وه کوو هه سانی

لی هاتوو.

۴ - واته: ریشی وه کوو ته پله گه ونی لی هاتوو لووتی وه کوو یا پراخ، سه ری وه کوو سه وه ته و

مه و اچو ئه من چایی وه ره نان

موققه دهم وینه ی ئه سکه نده ره نان!... (۱)

من وینه ی خو رووس دایم قوقوومه ن

په ی که له قه ندی ههر قه یسه و قوومه ن (۲)

نه په یخامی ههن، نه نامه و راپورت

نه دیم ژه قنه مووت یا خو قوزه ل قورت (۳)

گهردن ژه ره ژا، سو سه ن خاله کا

زولفه سیاکا، چه مه کاله کا (۴)

له بهر رووتی گهل و قنگی به دهره وه یه.

۱ - مه و اچو = ئه لی، چای وه ره نا = چایی خو رین / واته: ئه لی من چای خو رم، له پیشم

وه کوو ئه سکه ندهر (واته چون ئه سکه ندهر هه همیشه له پیش بووه منیش له پیشم بو چای

خواردن) ئه سکه ندر پیایکی ته ویله ی بو چای چاکی خو اردوه زویشی خو اردوه بو چای

خواردن ناوی دهر کردوه.

۲ - خو روس = که له شیر، په ی = بو، قه یسه ر = ناوی پاشا رومیه کانه له کاتی چوونه دهره وه یانا

له مال هه موو شار باخه بهر ئه کرا و قوو ئه که وته ناو خه لک له کورده واریا بو جه نجالی زور

وشه ی قه یسه ر قوو به کاردی / واته: به لام من وه کوو که له شیر هه همیشه ئه قوو قینم بو کاله یه ک

شه کهر ههر هاوارو دادمه.

۳ - په یخام = په یغام، راپورت = گوزارش، ژه قنه = سه م، قوزل = زالوو، قوزل قورت = زالوو

قووت دادن / واته: نه په یامیکم بیست و نه نامه و نه گوزارشیک نه چاوم که وت به ژه قنه مووت

(واته سه می مه رگه) قوزل قورتیشم نه دی (زالویشم و قووت نه دا که بمکوژیت).

۴ - واته: گهردن وه کوو که و که خالیان وه کوو گولی سو سه ن وایه، قژیان ره شه و چاویان کاله

كلاشه خاسه كى پهى ئايشا بو

چ ده ربه سه نى من پاخه روا بو^(۱)

ئافه رين گولنى پهى ته قه و تىلاش

گا سه ره چلو سكا گالنگه كلاش^(۲)

شوكور نه وله زيز هر چير چه پوكه ن .

يانه دى دل تاريك سينه ش ناكوكه ن^(۳)

گولنى هر وه ختى چه مش هور بريو

ئى دهس و ديمش وه فه ورى مه ريو^(۴)

هيزم ئاويرگاش په نه هو برو

هه ليزه ومانى پينه مه كه رو^(۵)

۱ - خاسه كى = چا كه كان / واته: كلاشه چا كه كان بو نه وان بى، چ ده ربايستي كه من پى خاوس بم.

۲ - گولنى = خيزانى ئوسا / واته: ئافه رين بى گولنى بو ته قه ي تىلاى برى جار چلو سكا و برى جار لنگه كلاش.

۳ - چير چه پوك = زير چه پوك، يانه = مال / واته: شوكور نه وله زيز هه ميشه زير چه پوك به (له خيزانى نه ترسى)، مالى دلى تاريكه سينه يشى ناكوكه.

۴ - هور بريو = هه لبريت، ده سوديم = دهس نويز، مه ريو = ده شكى / واته: هه ركات گولنى چاوى هه لبرى، نه م خيزا دهس نويزه كه ي نه شكى.

۵ - هيزم = دار، ئاويرگا = ئاگردان، هه ليز = مه شكه، مانى = هه مانه / واته: دارى ئاگردانى پى هه ل نه برى، مه شكه و هه مانه ي پى پينه نه كا.

ئوسا كه نه م شيعره پى ده گالاي ناخوش نه بى نه مانه له زمانى ماموستا وه بكه ويته

دهم خه لك. ده چيته دزلى و گله بى له ماموستا نه كاو ماموستايش ئاشيتى ده بيته وه

زور ريزى ده گرى ده يكا ته شوخى و قسه ي خوش، نه لى: نه گه ربه لين نه ده ي زوو

كلاشه كه م بو بكه ي شيعر نكت بو ده نووسم هه ركات زنان دينه لات و داواى

كلاشه كانيان نه كه ن بو يان بخوينيته وه. هه م وه لامت داوه ته وه هه م شوخيت

كردو وه. نه لى: برياره زوو كلاشه كه ت بو بكه م. ماموستايش نه مانه ي بو ده نووسى:

«وه فيداى بالات بام وه گر كه سمه وه

ئينه لنگوتون ئينا ده سمه وه^(۱)

هه ر دو لنگ سافو چه رمه ي بلوورهن

وه سه ت په ي زينته خاليوه ش سوورهن^(۲)

ئوسا خويشى جار جاره شيعر ده لى زور سه رى سر نه مينى و نه مانه له گه ل ريشى

سپى خوى و ماموستادا ناگونجى نه لى: كه س چه نه به رى مه لا و زانا نه يات من

ته سليم. ماموستاش نه لى:

«ئوسا گيان تو له هه موو عالمى عالمترى نه گه ر تو و ئوسا ئاسنگه ر و نالبه ن و

نه جچار نه بو بان زيانى خه لك به ريوه نه ده چوو.»

۱ - گر كه سمه وه = گشت كه سمه وه، لنگ = تاكه كلاش ياكه وش به لاقيش ده وترى.

۲ - چه رمه = سپى، بلوور = شيشه / خوت مانا يان ده ره وه.

ئوسا گيان تو ویت بى خه به رهنى

جه گر عالمى عالم تهره نى (۱)

زه ره به زه يدوون فه عوولون فه عيل

فه قى و دهرس و مه شق راتبه و قالوقيل

دهرد و جاميعه ي ده وایه که را

يا موشکلات و خه لکى لابه را (۲)

تهر تو نه پوژنى «پاو پاخه روایا»

تریشته و گاوه سن داریو ئوسا یا (۳)

مه شو وه راوه حه سه ن بى کلاش

تو عالمه نى ئوسا باش (۴)

۱ - ویت = خوٚت، جه گر = له گشت، تهره نى = تری / واته: ئوسا گيان تو خوٚت بى خه به رى، له گشت زانایه ک زاناترى.

۲ - جاميعه = کوٚمه ل، که را = بکه ن / واته: دهردى کوٚمه ل ده وایکا، یا گيرو گرفتى خه لک لابه رى.

۳ نه پوژنى = دانا پوشى، پاخه پروا = بى په تى = بى که وش، تریشته = ته شو ی گاوه سن = گاسن، داری = داس، ئوسا یا = مه به ستى ئاسنگه ره کانى دى ته وایله که ده سکارى چاکيان بوٚ و ههرچى که ره سه ی پيوست بوٚ دروسيان کردوه / واته: نه گر تو یش پى پى خاوسه کان دانه پوشى و ته شو ی داس و گاسن وه ساکانى تر نه بى ژيان به پریوه ناچى

۴ - مه شو = ناچى، وه راوه = به پرىدا / واته: حه سه ن به بى که وش ناچى به پریوه تو زانای، ئوسا ی چاکى.

به پى فرموده ی یه کى له ماموستایانى ته وایله ئوسا «ئه وله زین» تا ته م ئاخره مابوو و هونه ریکى بیر تیژ بوو. خویننه وار نه بوو به لام شه ره شیعرى ته کرد. شیعرى خو ی نه خویننده وه که س چه نه به رى نه ده هات. گولنى خانم ژنیکی بالا به رز و شوخ ولیها توو بوو. چوخه وپرانکی پیاوانه ی له بهر ته کرد. بز نه ویکى ده کرده شان و سام و هه ییه تیکى بوو، له وه ورو به ره دا ناوی داخستبوو، زور به غیره ت بوو.

ئوسا خویشی زور قسه خوش بوو و له خزمه تى خه لکا بوو.

ئیشی کلاش و شتى ته کرد زور هونه رمه ند بوو ته نانه ت موشکلى پینه و په روى حه ل ته کرد و که وشیشی درووست ته کرد. واته خو ی پیستی خوشه ته کرد و ته یکرده پیلایى زستانى بو خه لک. ته مه ش نموننه یه ک له هونراوه ی:

چوارده ی (۱) ته مووز چوارده ی ته مووز

ئیسستماری کردوه به چووز

به رگی ژنانه ی (۲) کرده بهر

بو کوی ته چی ته ی قور به سه ر

۱ - ۱۴ ته مووزى ۱۹۵۸ که ره ژیمى پاشایی روخا و جمهوری له عیرا قدا دامه رزا.

۲ - مه به ست نوورى سه عید بوو که له ترسی شورشدا جلی ژنانه ی له بهر کرد.

که چی هه ر کوژرا.

خوشمان بو هات جمهوریه ت

سه رو کمان دانیشیت له سه ر ته خت (۱)

ماموستا و مه لاهه بیب

ئه م شیعره به بونه ی جه ژنه پیروزه وه بو هاوه لیکی نووسیوه که ناوی «حه بیب» بووه وا دهر ئه که وی خوالی خوشبوو ماموستا مه لا «حه بیبی نه نه» بووبی. ئه م ماموستا به ریزه، یه کی له مه لا خوینه واره کانی ولاتی خوئی بووه و له هه موو زانسته کانی ئه و سه رده مه ئاگادار بووه. خه تی خوش بووه کتیب و نووسراوی زوری به خه تی خوئی نووسیوه. من کتیبی «فه ریده» م دیوه که خه تی ئه و به ریزه یه. زور جوان و ریکو پیکه و هه ر کتیبکی خویندوه به خه تی خوئی نووسیویه ته وه. ئه م پایه به رزه له نه ته وه ی مه لاهه جامی هه ورامی یه کوری مه لا سالج و له ۱۲۲۷ کۆچی مانگی له دیی ده گاشیخان له دایک بووه. بو خویندن زور جیگا گه راوه به داخه وه ناگونجی لیره دا به ته سه لی باسی که یین ئه گینا ئه بی زوری له سه ر بنووسریت. ئه م به ریزه پاش ئیجازه وه رگرتن له دیی «نه نه» ده گرسیتته وه سالی ۱۳۲۲ له ته مه نی ۴۵

۱ - له و کاته دا عه بدولکه ریم قاسم هاته سه ر ده ور و خه لک وای ده زانی به ده ست ئیستعماری ئینگلیسیه وه نه جاتی ئه بی ئیتر ژیانیکی خوش ده س پی ده کا خه لک به مانی خوئی ده گا. به تاییه ت خه لکه کورده داماره که هه لده په ری و پی و ابو هه قی ده دریت. که چی نه وه ی لی ده رچوو دیمان.

سالیدا کۆچی دوایی ده کا له پال گۆری ماموستا به ریزه که یدا «ئاغه محه ممه دی» چۆری «له گۆرستانی «مه لا ئه بووبه کر» نیژراوه. خوالی خوشبوو کوریککی لیها تووی له جیگا دانیشتوو به ناو «مه لاهه ممه د» که به ده سه رنجی خوئی ده ژری. ماموستایه کی زیره ک و روو خوشه به ژیانیکی ئاسایی رازی یه و له مووچه و مه زرا جوانه که یدا ژیانیکی پیاوانه ده با ته سه ر. ئه م کورته یه م له نووسراوه جوانه که ی کاک ئه حمه دی ره حمانی ده رهینا.

ئه مه ش پارچه شیعره که:

حه بیب وه حه بیب حه ب حه بانته ن

وه لیمه ی ماسا و نو به نانته ن

نه و اچی تازه دو لیانم په ر که رد

ئاسیا و ئاسا نو به دانته ن

ئینکار نه که ری په شته را گیری

ئینکار و حاشا که سه ره شانته ن

یا بو په ی دزلی دو خه وا وه ره

یا حه سه ن ئاما و شه و میمانته ن

به وه شی ماچی فه رماوه وه رنه

شه قم ئاماده ی په شتی پانته ن

موباره ک بادی نه و روزی ئیسال

ته قدیم به ویت و دوسه کانتین

وه لامه که ی مه للاحه بیب شیعیکی زور جوان و دریژه و ناگونجی لیره دا بینووسین

نهم شیعه ری بو تاریخی ماله تازه که ی محمودخانی دزلی نووسیوه

مبارک باد این طاق همایون

رسیده برج او بر سقف گردون (۱)

منقش گشته این ایوان والا

به آیات کریم حق تعالی (۲)

زبهر جایگاه خان خانان

در آن آسوده زی پس نوجوانان (۳)

۱ - مبارک باد = پیروز بی، طاق = دیواری هیلالی بو جوانی و قایمی دروس نه کریت، همایون = موباره ک و پیروز، رسیده = گه یشتووه، برج = مالیکی بهرز ئوستوانه بی یا موکه عه ب، سه قف = ناسن یا دار یا هرشتی نه نریتته سهر دیوار بو داپوشینی خانو واته: پیروز بی نهم ماله گه وره پیروز و موباره که، گه یشتووه ته لای سه رووی گه ردوون.

۲ - نه خشینراوه نهم هه یوانه گه وره یه، به نایاته کانی خوای گه وره.

۳ - زبهر = به خاتر، جایگاه = جیگا، خانی خانان = نهم وشه بو پیوای زور گه وره به کار هینراوه وه کوو شاهی شاهان، ناسوده = ره حهت، زی = بزی / واته: به بونه ی گه وره بی خانی خانانوه، که له ویدا به ره حه تی بزی پاش خویشی وه چه کانیش

خداوندا به فیض فخر عالم

روا دارش به محمودخان اعظم (۱)

هزار و سیصد و یک گشته پایان

سرای جایگاهی شد نمایان (۲)

«سالی به فره گه وره»

سالیک به فری زور نه باری و ریگاوبان هه موو ده گیری و ماله و مال کردنیش

زه حمهت نه بی. روو نه کاته دالانی و نه لی:

واتم دالانی چه ندی سالانی

سپیاو وه لاشه ی ویتا مالانی

چهن چه رخان چه رخه جه ده ستت شیهن

ئاتو سه مه ره ی چی نه ته دیهن (۳)

واتش سالیان چوون سه قهر و توون

لزگه ی ئاویرم یاوا وه گه ردوون (۴)

۱ - فخر = شانازی روادارش = پی رهوا بیینه / واته: پهروه ردگارا به به ره کاتی فه خری عالم ره وای بیینه به مه محمودخانی گه وره.

۲ - گشته = گه یشتووه، پایان = ئاخر / واته: هه زاروسی سه دو یه ک ته و او بووه.

۳ - ده ستت = ده ست، شیهن = چووه، سه مه ره لی قه ومانی سه یر / واته تا ئیستا زور چه رخ ی ده ورائت له ده ست چووه، نه ری هیشتا سه مه ره ی وات دیوه؟

۴ - واتش = وتی، چون = وه کو، سه قهر = جه حانم، توون = شیوه قووله کانی جه حانم / واته:

یاگه و بلیسه و گهرمیم دیاره ن

ته ماشا که ره نه دور پئواره ن (۱)

پاش بیستنی ئەم شیعره ده مزانی ماموستا له خوویه وه هیج نالی سهریکی دالانی مدا به سهره نجه وه نه وه ک له پئشدا «بلیس گزان» (۲) گرکان (آتش فشان) بووی، زور گه رام دوو جیگه م دوزیه وه که جیگای شکه و زور له وه ده چی بو چوونه که م راست بی داوام کرد له کارناسان، بریاریان دا برۆن تماشای که ن

ماموستا و دهردی پیری

ههروه کوله پیش دا وتمان ماموستایه کی له و پیاوه لی هاتووه زور خوراگرو هیتمانه بووه دهردی پیریشی زور چیشتووه. خوتان چاک ده زانن ژیری و زانین له (سه زده می کدا) که ناشوکری نه بیت خوینده وار که م بووه، چ دهردی سهریه ک بووه و زاناکان له وه ها ده وره یه کدا چ دهر دوره نجیکیان کیشاوه ماموستایش هه ره به م دهرده گرفتار بووه. له «ده گاشیخان» و «دزلی» و «هانه ی قول» و «بانی شار» دا ژیاوه ئەم دی بچوکانه به داخه وه له کاتی ژیا نی ماموستادا به هوی مه بوونی دهرامه ته وه له بواری ژیا ندار دهس کورت و ناتوا بوون. ئەم ناتواو یه بووه ته هوی ئەوه که ماموستا

۱ - یاگه = جیگه، نه دور = له دوره وه، پئوار = دیار / واته: جیگای بلیسه ی گهرمیم دیاره، ته ماشای که له دوره وه دهرده که وی.

۲ - بلیس گزان ناتاهش فشان ئەم وشه خوم دام ناوه ئەگه ره سه نده زور چاکه و نه گه ره خه تیکی سوری به سه ردا بی له.

نه توانی فه قی و حوجره ی چاکی بی و خویشی برسی و نه دار بووه.

جا ته ماشا که ژیا نیک به م تایبه ت مه ندیا نه وه، بو ماموستا ئە بی چون بو بیت!

ئەم تایبه ت مه ندیا نه له گه لیدا ماونه ته وه تا پیری تا ده ساله ی ئاخری ژیا نی. چونکو لاوو جوان بووه توانای جیسمی «له شی» بووه و توانیویه خوی راگری به لام له م ده ساله ی دوا ی دا ئیتر وای لیها تووه باسی نه که یه ن چاکتره.

هه شتا سال ته مه ن، نه بوونی منال، نه بوونی دهرامه ت و سه روه ت و سامان و نه داری به جو ری سهری لیدا وه که ئیتر هیزی لی بریوه. توشی نه خوشی له بیر چوونه وه که ئیستا پی ده لین ئالزی میر بووه. پیم وایه گه یوه ته راده یه ک ئەم باره وه هابه سهریه وه قورس بووه دهستی داوه ته ئیش و کاری که ئە بوانه ی کردایه وه ک و سوتاندی بری له شیعر و کتیبه دهس نوسه کانی له جیگه ی کاغه زی جگه ره. یان فروشتنیان له بهر نه بوونی چای و دو میتر جاوگ بو کراس، وه رگرتنی جامه چیشتی ئیواره به ئیواره له مالی مه حموودخان بو ژبواری خوی و پیره ژنه که ی.

ئەلین جاریکیان له پاش نیوه رو ی ره مه زانیکی له مزگه وتا سه بیلی کیشاوه. خه لک وتویانه ماموستا چون روژ و ناگریت و قلیان ئە کیشی روژوه که ت ئە شککی. فه رمویه ئە گه ر قلیان قوته و ئە بیته هوی قنیات واجبه ئە بی بیخوم چونکا پارشیو و ئیواره هیچمان نه بووه بیخوم ئە گه ر قووت نیه روژوو ناشکینی بیجگه. له مانه یش من ۸۴ ساله م و نه خوشم روژ و بو من واجب نیه. بیستوومه هه ره له م ده وره ی ژیا نیدا چه ن پارچه شیعیکی بو لای که سانی نوسیوه که هه رگیز پیش ئەم ده وره نه ی ده نوسی و داوا کاریه کی بووه که هه گیز له ده ورانی تری ژیا نیدانه بیوه. به لام هه ره پی

که‌نین له سهر لیوی نه‌تاراوه. هیچکات ناشوکر نه‌بوه و له پیکه‌نین نه‌که‌وتووو. جاریکیان زور پی که‌نیوه به جووری که‌ماوه‌یک نه‌یتوانیوه هیچ بلنی پاش هییدی بو‌ونه‌وه لییان پرسپوه نه‌وه چی بوه. وتویه دانیشتم له گهل خوا داوت و یژی فه‌رزیم کرد و قیامه‌تم هینایه بهر چاوو داوام کرد خواموحا که‌مهم بکات. ماوه‌یه کی زوره موحا که‌مه ته‌واو بو هیچ فه‌رزار نه‌بووم و باقی زوریشم که‌وته سه‌رخواله خوشیدا پی نه‌که‌نم، ئیتر ناماده‌م بو مهرگ. نه‌مانه و چهن شتی تر ماموستای سه‌رنژمار ماموستا نه‌ول واحد که‌ پیاویکی زور قسه‌خوش و به‌دین بوو گیپراویه ته‌وه بو ماموستا نه‌ول خالق نه‌ویش گیپراویه ته‌وه بو مه‌لا ره‌توفی برزای ماموستا خوا هه‌مویان بیه‌خشی جاریکیان له وه‌رزی به‌هار دا له هه‌ورامانه‌وه چهن خزمیکی ماموستا دین بو دیدار بینی مه‌لا ره‌توف نه‌لی ره‌نگه‌یه کی له‌وانه عه‌بدولا به‌گی شاعیر یاگه‌وره پیاویکی وه‌کو شیخ فه‌تاحی (فانی) شاعیر بوو بی ماموستایش زور نه‌دار و بی‌عه‌نوا بووه. ئیوواره دوخه‌وای نینوریان نه‌بی ئیتر نازانم نانی به‌رویان دیمیله‌یان بوو بی. و دوخه‌وا که‌ داده‌نی شتیک نه‌که‌ویته‌به‌ردیانان ورده‌وچاک ناجاویه‌ت. سه‌ریان سوور نه‌مینی و نه‌پرسن نه‌مه‌چییه؟ ماموستا نه‌لی مالی ئیمه‌ دوکه‌لی زوره چهن مه‌شکه‌یان هیناوه بو دوکه‌ل گرتن. یه‌کی له مه‌شکه‌کان هینی مالی حه‌مه‌ سدیقی قوتابیم بوو داوام کرد بیده‌ن پیمان. نه‌وانیش وتیان باشه. چاک شووردمه وه وورد و رد جنیم و پاشان به‌ته‌شوی وردترم کردو وه‌کو گوشتی کوتراوم لی کرد و کردمه‌ناو دوخه‌وا که‌ بو تامی. ماوه‌یه کی زوره گوشتمان نه‌دیوه و ئیوه‌یش میوانی خوشه‌ویستن و خو نابنی بی گوشت بن. نه‌وانیش نه‌لین تا ئیسته ئیمه نه‌ماندیوه مه‌شکه و پسته

بخوریت. نه‌لی ده‌جارتان خواردوه نه‌وه‌ته له سه‌رو پی دا پیستی مه‌ر و بزنی هی سه‌ره‌که‌ی و قاچه‌کانی پاک ده‌کری بو سه‌رو پی و نه‌خوری. باقیه‌که‌یشی نه‌بی به مه‌شکه. ههر نه‌م مه‌شکه خواردنه نه‌لی له بهر ناچاری سونه‌تی یاره‌کانی پیغه‌مبه‌ره (ص) که له شه‌عی نه‌بی تالبد. جا کاکه فه‌رمون قولی لی هه‌لمان و تیر بخون مه‌لا ره‌توف نه‌لی پیم وایه نه‌م نوکته هاوه‌له نزیکه‌کانی بو یالن دروس کرد بی یا خوئی له بهر مه‌به‌ستیک ئیشیکی وای کرد بی.

«ئوسا حه‌بیب و ئوسا ره‌سوول»

ماموستا ههر وه‌ک وتمان هاوه‌له‌کانی له بیر نه‌چوه‌ته‌وه له کاتیکا له سه‌ر چهن هویه‌کی تابه‌ت له دزلی یه‌وه چوه‌ته «هانیه قول» و «بانی شار» له هه‌ورامانی نه‌و دیو نامه‌یه‌ک بو دوو هاوالی خوئی «ئوسا حه‌بیب» و «ئوسا ره‌سوول» ده‌نووسی. به‌بیانوی داواکردنی روڤن باسی سته‌می سپای ره‌زاشا ده‌کا و نه‌لی: ههر چهن ده‌زانم ئیسته وه‌کو هاپیه هه‌مووشتیان خواردوه سته‌میان له‌و په‌ری بی‌ره‌حمی دا له‌و خه‌لکه‌کردوه. پاشان دوعا نه‌کا و نه‌لی: خوا که‌ی ئیمه سه‌روه‌ریکمان بو ده‌نیری سه‌روه‌ریک واکا سپا زور و یژه‌که‌ی ره‌زاشا له ناوبه‌ری ههر له هه‌مه‌دان قاچیان بشکینی بیانکا به‌عیبه‌ت و رووره‌شی میژوو رژیم پیسی شای مان له کول بخا پاشان نه‌لی: نه‌مانه سه‌گ و چه‌قه‌لن. سه‌گ هه‌م قولی پیاوده‌گری و هه‌م پاس ده‌کا بو به‌رزه‌وندی خاوه‌نی چه‌قه‌لش به‌دزی یه‌وه شه‌وانه له خه‌لکی زهره‌ر

ده دا. نه مه ش شیعه ره که:

نه ی ئوسا ره سوول نه ی ئوسا حه بیب

هه ر دوو وه فادار برالای نه جیب (۱)

سه لامو عه له یک جه دوور ولاتا

حال په رسا و دوعا هه م مه رحه باتا (۲)

کوا مه رحه مه ت هه رده جارانتان

مه رحه بای سبج و ئیوارانتان (۳)

که وته نو دلم ئاره زووی وه تن

تافگه ش وه ناو خاک سورمه ی چه من (۴)

ده روونم بیه ن وه تافی نه زمه ر

ئای په ری ناله ی تافی به خته مه ر (۵)

۱ - براله = برا، بو خوشه ویستی به کاردی / واته: هه ر دووه فادار و برا نه جیبه کانم.

۲ - جه دوور = له دوور، په رسا = پرسین / واته: سلاوتان لی بی له دوور ولاته وه، حال په رسی تان و هه م مه رحه باتان ده که م.

۳ - هه رده جارن = جارانی پیشوو، سبج = به یانی، کوا مه رحه بایی به یانی و ئیوارانتان .

۴ - تافگه = ئابشار = بل، و ناو = خویناو، سورمه = کله، چه م = چاو / واته: که وتوه ته وه دلم ئاره زووی وه تن، (بلی) خویناوه خاکی کله ی چاوه.

۵ - نه زمز کیویکه لای سوله یمانی، به خته مه ر شیویکی زور خوشه له دزلیدا. له به هاراندئا ئاویکی زور خوشی هه یه وه کوو تافگه به شیوه که دادیت / واته: ده روونم بو ته تافگه ی نه زمز، ناخ بو هاواری تافگه ی به خته مه ر. بو ئاگاداری نه م اسلی ۱۳۷۹ و پاره که ش له بهر نه بونی باران

نه ر قه سمه ت نه بو ویتا سلامه ت

شمه وه شتا بو وه بی مه لامه ت (۱)

وه تله وکولاره و هه م سپی که مه ر

ئاخو گیواوش سه ر ناره ده بو به ر؟ (۲)

هه رچیوه ت که رده ن دیناری رو ه ن

هه ر به گو تره نه ک به سه نگ و مه ن (۳)

زه حمه ت بکیشه بکیانه په ریم

با منیچ دلم نه مه نو په ی ویم (۴)

و وشکه سالی به خته مه ر و چه موکانیاوه جوانه کان هه موو وشک بون زور له باخه جوانه کانی هه ورامان و باقی ولات وشک بو خه سار تیکی زور له و باخداره کان و فه لاکان که وت.

۱ - قسه مه ت = نه سیب، ویتا = خوتان، شمه = ئیوه، وه شتابو = خوشتان بی / واته: نه گه ر به نه سیبی من نه بو خوتان خوش بن، ئیوه خوشتان بی به بی لومه کردن رای بویرن.

۲ - وتله، کولاره، سپی که مه ر، هه ر سیانیا ن ناوی کیوه کانی دزلین / واته: کیوه کانی وتله و کولاره و سپی که مه ر، ئاخو گیایان سه ری ده ره ییابی.

۳ - که رده = کردوه، دینار = واحدی، نه نازه گرتن بووه بو شت کیشان / واته: هه ر جو رت کردوه وه زنی دیناری رو ن هه روا بی کیشانه مه کیشه با گو تره بی به سه نگ و مه ن نه بی.

۴ - بکیانه = بنیره، په ریم = بو من، نه مه نو = نه مینی، په ی ویم = بو خوم / واته: زه حمه ت بکیشه بینیره بوم، با منیش دلم بو خوم دانه مینی.

و زونه یانه بوئی عه تر و عه بیر

تا هه ورامانم من نه شو نه ویر (۱)

هه رچه ن مه زانو و ره زاخانی

جه وشک و جه ته ر ئباشا نیا (۲)

هه ر پیسه سپای یه ئجوج و مه ئجوج

سیاو زه پرتال هه لووع و له جوج (۳)

ئاخر کام قانون، کام شهرع و کام حه ق

سه ر هه د ما مارا و گیرامانه شه ق (۴)

۱ - وزونه = بخا، یانه = مال، نه شو = نه چئی، نه ویر = له بیر / واته: بخاته مال بوئی عه تر و عه بیر، تا هه ورامانم له بیر نه چیته وه.

۲ - واته: هه رچه ن ده زانم سپاکه ی ره زاخان له وشک و له ته ر خو لانا ده ن (مه به سستی سپاکه ی سه ره ننگ مه حمود خانی نه مینی بوو که هاتوو ه دزلی داگیر کردوو ه. چ له دزلیدا و چ له جیگا کانی تر دا خه لکی خستبووه ته نگانه و هه رچی شتی خه لک بووه هه موی داگیر کردبوو. ته نانه ت گه نم و جو و دانه ویله ی ناومالی خه لکیان نه بر د. به هیسه ر و لاخی خه لک باریان گو یزاوه ته وه. حه یوانی خه لکیان سه ربزیوه و خو اردوو یانه و له زور جیگادا هیسه ریان کردوه ته مزگه وته کانه وه.

۳ - پیسه = وه کوو، سیاو = ره ش، یه ئجوج و مه ئجوج گیانداریکن له سه ر زه وی فه ساد نه که ن، له جوج = لاسار / واته: هه ر وه کوو سوپای یه ئجوج و مه ئجوج وان، ره ش و ناشیرین و تیرنه خوور و یه ک ده نده و نا حالین.

۴ - واته ئاخیر به کام شهرع و قانون سنورمان نه شکیش و نه مانده نه به ر شه ق.

مه ر ئیمه ملامی هه تا هه مه دان

یا زولمئی که رمئی جه خه لکی تاران (۱)

وه سه ن ته جاوه ز، وه سه ن ته عه ددا

له حنه ت تا وه نه، له حنه تی خوآ (۲)

پیسه هاریه دنیا شا هارا

مه رز و حورمه ت و ئیمه شا مارا (۳)

چه ن سالآ سینه و ئیمه سپه را

راوه ووعه ربوو تورکمانه وه را (۴)

۱ - ملامی = ئه چین، که رمئی = ئه که یین / واته: مه گه ر ئیمه ئه چین تا هه مه دان، یا سته می ئه که یین له خه لکی تاران.

۲ - وه سه ن = به سه، ته عه ددا = ده س دریژی / واته: به سه ته جاوه ز و ده س دریژی، له حنه تی خوآ تان لی بی.

۳ - هاریه = گیانداریکه که ده که ویته گیانی مه زرا وه کوو نوک و خه یار و شووتی و کاله که هه موی ده خوآ، پیسه = وه کوو، هارا = هاری، مه رز = سنور / واته، وه کوو هاریه دنیا یا هاری، سنوری حورمه تی ئیمه یان شکاند.

۴ - هیمای = هیشتا، وه را = له به ره / واته: چه ن ساله که سینگی ئیمه سپه ره، هیشتا راوه عاره بوو تورکمان وه کووه ده رس له به ره (له وانه یه مه به سستی ماموستا له تورک تورکان عوسمانی بی).

نه يانه بوى عه تر و عه بير

تا هه ورامانم من نه شو نه وير (۱)

هه رچه ن مه زانو و ره زاخانيا

جه وشك و جه ته ر ئباشا نيا (۲)

پيسه سپاي يه ئجوج و مه ئجوج

سياو زه رتال هه لوع و له جوج (۳)

كام قانون، كام شهرع و كام حه ق

سه ر هه د ما مارا و گيرامانه شه ق (۴)

وزونه = بخا، يانه = مال، نه شو = نه چى، نه وير = له بير / واته: بخاته مال بوى عه تر و
تا هه ورامانم له بير نه چيته وه.

واته: هه رچه ن ده زانم سپا كه ي ره زاخان له وشك و له ته ر خو لاناده ن (مه به ستي سپا كه ي
هنگ مه حمود خاني ته ميني بوو كه هاتوو ه دزلى دا گير كردوو ه. چ له دزليدا و چ له
كاني تر دا خه لكى خستبووه ته نگانه و هه رچى شتى خه لك بووه هه موى دا گير كردبوو.
ت گهنم و جو و دانه و يله ي ناومالى خه لكيان ته برد. به هيسر و ولاخى خه لك باريان
وو ته وه. حه يوانى خه لكيان سه ربزيوه و خواردوو يانه و له زور جيگادا هيسريان كردوه ته
ته كانه وه.

پيسه = وه كوو، سياو = رهش، يه ئجوج و مه ئجوج گيانداريكن له سه ر زوى فه ساد
، له جوج = لاسار / واته: هه ر وه كوو سوپاي يه ئجوج و مه ئجوج وان، رهش و ناشيرين
خور و يه ك دهنده و ناحالين.
اته ناخر به كام شهرع و قانون سنورمان ته شكيشن و نه مانده له بهر شه ق.

مه ر ئيمه ملى هه تا هه مه دان

يا زولمى كه رمى جه خه لكى تاران (۱)

وه سه ن ته جاوه ز، وه سه ن ته عه ددا

له حنه ت تا وه نه، له حنه تى خوا (۲)

پيسه هارپيه دنياشا هارا

مه رز و حورمه ت و ئيمه شا مارا (۳)

چه ن سالا سينه و ئيمه سپه را

راوه وو عه ربوو توركمانه وه را (۴)

۱ - ملى = ته چين، كه رمى = ته كه ين / واته: مه گه ر ئيمه ته چين تا هه مه دان، يا سته مى
ته كه ين له خه لكى تاران.

۲ - وه سه ن = به سه، ته عه ددا = ده س دريژى / واته: به سه ته جاوه ز و ده س دريژى، له حنه تى
خواتان لى بى.

۳ - هارپيه = گيانداريكه كه ده كه ويته گياني مه زرا وه كوو نو ك و خه يار و شووتى و كاله ك
هه موى ده خوا، پيسه = وه كوو، هارا = هارپى، مه رز = سنور / واته، وه كوو هارپيه دنيايان
هارپى، سنورى حورمه تى ئيمه يان شكاند.

۴ - هيماى = هيشتا، وه را = له به ره / واته: چه ن سالا كه سينگى ئيمه سپه ره، هيشتا
راوه عاره بوو توركمان وه كووه ده رس له به ره (له وانه يه مه به ستي ماموستا له تورك توركاني
هوسمانى بى).

ئیمه که رده نما جهنگ و دهوله تا

چیش شاگه ره کائی بی وله تا؟ (۱)

ساخوآ تاکه ی ئی وه لاتمانه

یاگه و سته م و ئی زالمانه؟ (۲)

فه سادشا و سته ن نه رووی سه ریسات

بهش باوه عیبرهت رووسیای ولات (۳)

که ی سهرداری بی سهروه ری بارو

هر جه هه مه دان قولیشا مارو؟ (۴)

خچیگه که ره وه پروه ن کیانه

چه قه ل و تووته نه با به هانه (۵)

۱ - چیش شاگه ره کا، چیان نه وی بیوله ت = خویری = بی ولات = لات / واته: ئیمه کردومانه شه رده وله تان (ئیمه بهرمان به عاربو توورک گرتووه) چی یان نه وی ئه م بی وله تانه.
۲ - یاگه = جیگه، زالم = چه وسینه ر / واته: ساخوآ تاکه ی ئه م ولاته مان جیگای سته می ئه م چه وسینه رانه یه؟

۳ - فه ساد = ئیشی خراپ، وسته ن = خستووه، بهش = به لکوو / واته: خراپ و پیسیان خستووته روی زهوی، به لکوو بین به پهن و سه مهره و رووره شی ولات.

۴ - سهروه ری = گه وره یی، مارو = بشکینی / واته: که ی سه روکی بی گه وره یی بینی، هر له هه مه داندا قاچیان بشکینی.

۵ - خیکه = له پیستی چه یوان دروست نه کری بو جیگه ی رو، تووته = سه گ / واته: ده رگای خیکه بکه ره وه رو، بنیره، چه قه ل و سه گ نه بنه بیانوو.

ئیتیر عه زیزم من واز نمارو

په ی ئامای رو، پروه مژمارو (۱)

وه لامی ئوساره سول

پیم وایه ئوسا ره سول خو ی ده چیته خزمه تی ماموستا و ده لی: من نازانم وه کوو تو شیعر بلیم، به یتی یه ک و به یتی هه شتی بو ده خوینیته وه، ماموستایش له زمانی نه وه وه باقیه که ی ته واو ئه کا. ره نگه جیگه خالیه که له به یتی چواردا ره زاشا بی.

هورزه بو ره وه فه رمووده ی شیخن

بریه ی ئا شیخی هر پیسه تیخن (۲)

ئیسته بان ی شار خه ره نگ و مه شا

دزلیه ئیسال وه هارش وه شا (۳)

۱ - واز نمارو = واز ناهینم، رو = روژمژمارو = ده ژمیرم / واته: ئیتیر خوشه ویستم من واز ناهینم بو هاتنی رو، من روژ نه ژمیرم.

۲ - مه به ست خوالی خوشبوو شیخ حسیامه دین بووه، هورزه = هه لسه، بو ره وه = وه ره وه، پیسه = وه کوو / واته: هه سته وه ره وه فه رمووده ی شیخن، نه و شیخن هر وه کوو تیخ ده بری.

۳ - بان ی شار = دی یه که له بناری شاره زوور، خه ره نگ = کول کراوه ی خه ره نگه زه یه، مه ش = میش واته: ئیسته بان ی شار پزه له خه ره نگه زه و میش به لام دزلی نه مسال به هاری خوشه.

سه روازه لاتسه کهر دوش یانه ره

خیگه ش هالی کهر د، هه ره م سه ره ره (۱)

روه ن نه مه نه ن بی دهر دی سه ری

قنگه و () یش په نه چه رب کهر ی (۲)

نیزامی ئامی کهر دشا یانه ره

خیگه شیا گووشا داشا چه مچره (۳)

ئاخر بیچاره کلؤل نگوون به خت

پیسه ته وهن و روخانه ی سه ر سه خت (۴)

ئاچی تالانه و ئاچی زهره ره

مه ر تو هه ر هه ره کهر ی سه ره ره (۵)

۱ - کهر دوش = کردی، یانه = مال، هالی = خالی، هه ر = قور / واته: سه ر یازه لاتسه کردی به مالا

قور م به سه ر خیگه یان خالی کرد.

۲ - په نه = پی / واته: بی دهر دی سه ری پی ت بلیم رو ن نه ماوه (نه یان هیستوه ته وه)

قینگی... پی چه ور کهر ی.

۳ - ماوه زا باخیکی خوشه. هاوینه هه واری مه حموود خانه و ئه لین ماوه یه ک شیخی نه مر

شیخ مه حموود له وی بووه، ئه ویش له دزلیدایه.

۴ - نگوون = سه ره و ژیر بوو = گوم بوو، پیسه = وه کوو، ته وهن = به رد / واته: ئاخر بیچاره ی

کلؤل به دبه خت که وه کوو به ردی ناو چه م سه ره سه ختی.

۵ - ئاچی = تالام / واته: تالام تالان ولهم زهره ره مه گه ر تو قور به سه ردا بکه ی.

هورزه بو ریوه نه مه نه ن وه رشو

مه واچه ئیتر ولاخ به ر مه شو (۱)

ساتو په روه رده ی هه وای که شوکو

گیانه تو چکو شاره زوور چکو؟ (۲)

دو عایی کهر وو به شکا بو قه بوول

ئینه بژنه وه خوا جه ره سوول (۳)

وه عده و خوایا زالم سه ر نگوون

ئی داگیر کهر ا، گنا توناو توون (۴)

۱ - بو ریوه = بیروه، نه مه نه ن = نه ماوه، مه واچه = مه لی، به ر مه شو = دهر ناچی / واته: هه سه

وه وه به به ریوه نه ماوه، ئیتر مه لی ولاخ دهر ناچی..

۲ - که شوکو = که شوکیو، چکو = له کوئی، شاره زوور = ده شتیکی زور گه وره و جوانه له

کوردستانی ئه ویدیو / واته: ئاخر تو له هه وای که ش و کیودا پی گه یشتوی، تو له کوئی و

شاره زوور له کوئی (شاره زوور گه ره).

۳ - به شکا = به لکو: قه بوول = گیرا، ئینه - ئه مه / واته: دو عایه ک ئه که م به لکوو

گیرایی، ئه مه بیسه خوایاله ره سول مه به ست ئوساره سول یاره سول، چه زره تی مه حه ممه ده

دروودی خوای لی بی.

۴ - وه عده = به لین سه ر نگوون = سه ره و خووار / واته: خوایه چه وسینه سه ر و ژیر بکه ی و ئه م

داگیر کهر انه توناو توون که ون.

دهس جه ئازار و ئیمه بکیشا

یا خوگیلاوه وه لاتو ویشا^(۱)

وه رنه تا زالم پیسه هور پاچو

مه علوومه ن مه زلووم هه ر پیسه ماچو^(۲)

بیری دزلی ده کاته وه

ئهم پارچه شیعره ناته واوه که به زمانی هه رده کانی دزلی به وه و توویه، دیاره له «بانی شاره» وه بی تاقه تی دزلی بووه ده وری هه رده کانی ده کاته وه و ناویان ده با و بیریان ده کاته وه ئه لی:

جاسوسگای چریش ئه و رووبه دۆله

بۆره ته ماشای زه وقی سیاو کۆله^(۳)

۱ - بکیشا = بکیشن / واته: دهس له ئازاری ئیمه بکیشن، یا خوگیله رینه وه ولاتی خوین.

۲ - پیسه = وه کو، هور پاچو = هه لپاچی / واته: وه گهرنه هه تا زالم وه ها بکوژووبریکا، ئاشکرایه چه ساوه هه روا ده لی.

۳ - واته: جاسوسگای بانگی کردروو به دۆل، وه ره ته ماشای که یفی سیاو کۆله بکه. سیاو کۆله جیگایه که له دزلیدا ماوه به ک سه ردای نه مری کورد شیخ مه محمود له په نای خانی دزلیدا بووه له نووسراوی «چیم دی» دا ئه حمه د خواجه باسی سیاو کۆله ده کاو له قاره مانای و پیاهه تی مه محمود خانی دزلی ده دوی که چون خوی وه کوو سه ربازیکی به رده ست شیخی نه مرزانیوه و ئه و دۆسایه تی له نیوان شیخ و مه محمود خان اوایی کردوه که مه محمود خان ئاوه ها ناوی وه کوو قاره مانیک له میژوودا به مینیته وه خوا هه ردوکیان پاداش بداته وه.

جه نشینگاکه ی لالو ئاغه برا

ئابو نیشهره ئای تازه برا^(۱)

رازی من ئینه ن په یت که روو به یان

ده رده دار ئاما ده ردش که رد عه یان^(۲)

هه وام په ی مه له م برین و زمان

بۆی گۆله چنوو دوکتوری چه مان^(۳)

په روه رده ی سینهم ریشه و ریواوی

سه ر ئیشه و کولنج، که را ته دوای^(۴)

۱ - نیشن گا = جیگای دانیشن، ئابو نیشهره = وه ره دانیشه / واته: له جیگا دانیشه که ی خالو ئاغه برا، وه ره دانیشه ئای تازه برا.

۲ - راز = نهینی، ئینه = ئهم، په یت = پۆت / واته: ئهم رازه نهینی په یت بو باس که م، ده رده داریک هاتووه ده رده که ی بو روون بکه ره وه.

۳ - چنوو گیایه که بۆنی خوشه ویشک ده کیری بو ئالفی ئازال، په ی = بو / هه وام بو مه له م برین و زام ده بی (واته هه وام وه کوو مه له م ده وای ده رده) بۆی گۆلی چنوو پزشکی چاوه.

۴ - ریواو = ریواس = ریشه ی ریواس بو زور نه خوشین به کار ده هینری و به تایبه ت ته وژی می خوین. له پیشدا نه خوشی ته وژی می خوین نه ناسرابوو سه ر ئیشه و شان و مل ئیشه به کولنج ده زانراو ریشه ی ریواسیان به کار ده هینا، که را = ده که ن / واته: ئه وه ی له سینه ی من به خیو بووه، ریشه ی ریواسه، سه ر ئیشه و کولنج ده رمان ده که ن.

زلف نام گویاو دهرمانو دهردا

ئیسته رووت مهر هر که رو وه سهردا^(۱)

واچه چیش که رو ئیسه بهد به ختم

کی بو بو که رو به رزه لنگ سه ختم^(۲)

یه کاری خون بی قیمهت که وتم

ته لبهت چاره رهش یا خو بهد به ختم^(۳)

له شینریکی تر دا بیری دزلی ده کاته وه

سلام کوساری جوان و شیرینم

بوارو نه چه م سه یلی نه سرینم^(۴)

سلام به چین چین گورالانی سوور

مهر به خاو که رو بو شه و بو و چنوور^(۱)

رو جیار بازش دا ئه و بازی به ران

یاران دزلی یادمان مه که ران^(۲)

دهروونم بیهن ساجه ماسوله

ئا باخه تازه هانه که رموله^(۳)

ئا باخه تازه خه زانش که ردهن

یا ئیمسال ئاوش نه و شیروان وه ردهن^(۴)

به سه رگه ردت بام باخی دیوانه

مه دیونه دزلی یانه به یانه^(۵)

۱ - گورالان = گولالان / واته: سلاو به چین چین گولاله سووره کان، مه گه ره له خه ودا بکه م بو نی شه و بو و چنوور.

۲ - بازی به ران = جیگایه که له دزلیدا، مه که ران = ده که ن / واته: خو ره تاو بازی برد چوو هه تا بازی به ران، دوسه کانمان له دزلیدا بیرمان نه که نه وه.

۳ - دهروون = ناوسک، هانه که رموله = کانیه که رموله / واته: ناوسکم وه کوو ساجه ماسوله ی لی هاتوو (وه ها سفت بووته وه) بو باخه تازه که ی هانه که رموله.

۴ - خه زان = گه لاریزان، که ردهن = کردوو، نه و شیروان = جیگایه که له دزلیدا، وه ردهن = خو اردوو / واته: نه و باخه تازه گه لاریزانی کردوو، یا له ناوی نه و شیروانی خو اردوه ته وه.

۵ - مه دیونه = ده پروانی، یانه به یانه = مال به مال / واته، به سه رگه ردت بم باخی دیوانه، که ده پروانیته دزلی مال به مال.

۱ - گویاو = گیا، که رو = بکه م، هر = قور / واته: قژه کانم نه و گیا یانه ن که دهرمانی دهرده کانن، ئیسته رووت بووم مه گه ره بو دا پوشینی سه رم قور به سهردا که م.

۲ - چیش که رو = چی بکه م / واته: بلی چی بکه م که ئیسته بهد به ختم، کی بو نی به رزه لنگی چیا سه خته کانم بکا.

۳ - بی قیمهت = بی بایی / واته: ئیشی خویه که بی بایی داکه وتوم، وادیاره چاره رهش یا بهد به ختم.

۴ - بوارو = بباری، سه یل = لافاو، نه سرین = فرمیسک / واته: بباری له چاوه کانم لافاوی فرمیسک.

وه شه ن گورالان خه يمى ئا خيابان

نالهى به ختمه ر جه لاي ئه سحابان (۱)

ول كه رده ن به نا چووزه كليله

پويته ي پاى شه تاوه نه دهره (۲)

وه ركه مهر، چنور، سوور هه رال، شه وبو

هه ركام به جوړى مه ديانى په ي يو (۳)

پيچك لوول وارده ن نه پاى تاشه دا

به رها په خشن وه لاي شاخه دا (۴)

ئه جيام ده ماو من كه ره س مه وه ران

ده ماو من قه زوان كه وه مه كه ران (۱)

هه ورامان خاكت، ته لان، گه وه ره

دزلى دلگيريت، جه حه د به دهره (۲)

(چهن به يت لي ره دا نه ماوه)

واچه پاخه لكى هانايى به را

به شكه م جه دزلى حه شره ما كه را (۳)

پيوه به جارى بلميره به هه شت

بلمى سه يرانه ووه شى وگيلو گه شت (۴)

۱ - ئه جيام = وام ده زانى، كه ره س = گيايه كى كوستانيه / واته: وام ده زانى دواى من كه ره س ناخون خو شه ويستى من لاتان زوره، ته نانه ت ده واى من سروشت ماوه نادا قه زوان شين بى يادى به خير بى مه وله وى نه مريش له شينى ئه حمه د به گى كوماسيدا ئه لى: مه شينه چين چين چنور نه كاوان، تو خوا ماتم به هاژه ي وه رواوان (واته: دواى تم دوسم چنور مه روى هاژه ي به فراوان له ده ننگ بكه وه يانى سروشت كارى ئاسيايى خو ي نه كا.

۲ - دپته تاريڤى هه ورامان و ده لى هه ورامان خاكت ته لايه، گه وه ره، له هه ورامانيشدا دزلى جيا ده كاته وه و ده لى دلگيرى دزلى له حه د به دهره.

۳ - واچه = بلئ، هاناي = هاوارى، جه دزلى = له دزلى / واته: بلئ به و خه لكى دزلى به هاوارى بكه ن بپارينه وه، به لكوو له دزليشدا حه شرمان بكه ن.

۴ - پيوه = به يه كه وه (بلمى = بروين)، وه شى = خو شى / واته: پي كه وه به تي كرا بچينه به هه شت، بروينه سه يران و خو شى و گه ران.

۱ - وه شه ن = خو شه، خه يمى = ده وار، به ختمه مهر = ئاويكى به هارى به كه دپته خواره وه له په ناي دزلى يه وه و ده چپته سه ر ئاوى ده ربه نه كه ي دزلى، له به هارانا سه يرانگايه كى زور خو شه / واته: خو شه گولاله بوو ته ده وارى ريگه ته خته كان، هه وارى به ختمه مهر لي ره لاي ئه سحابانه.

۲ - ول = كون، كليله = به فرى له سه ريه ك نيشتوو، دهره = جيگايه كه له دزليدا / واته: چووزه ي مه نئى كليله به فرى كون كر دووه، پونگه ي قه راخ شه تاو له دهره داچوزه ي كيشاوه.

۳ - وه ركه مهر = گيايه كى بو ن خو شه كه له به رزه وه ده ردى، سووره هه لاله شه وبو له گوله بو ن خو شه كانى كويسانن، مه ديانى = ده روانن، په ي يو = بويه كتيرين / واته: هه ركاميان به جوړى ئه روانن بو يه كتير.

۴ - لول وه رده ن = لوولى خو اردووه / واته: پيچك لوولى خو اردووه له پي شه تاودا به رها په خشه به لاي شاخه كاندا.

ئه مه ک ناسی و دوستی و سه خاوه تی

ماموستا زور سه خی بووه، مالی دنیای کو نه کروه ته وه ئه لئی: مالی گه وره و رازاوه و خوانی رهنگاو رهنگم زور دیوه، هیچ مال و خوانی خوشتر له هوده یه ک نیه به پیکه نینه وه دوخه وایه کی نینوری تیدا بخورئی. هه میشه پی خوشبووه له گه ل هه ژاردانیسی. ئه گه نه داریکی دیبی یارمه تی داوه و پی خوشبووه بو هه واله کانی نامه زور بنووسی و زور جار نامه ی نه گه یشتووه، نامه یه کی تری نووسیوه. له ناو دیدا هاوړیش سپی یه کانی زور به سهر کرده ته وه. چوه ته ناو باخ بولایان، له ماله وه سهری لی داون. زور جار کاسه ی چیشت یا دهوری یه یپراخی به دهسته وه گرتووه، چووته مالی یه کی له خوشه ویستانی و توویه: «بو با چاشتی وهرمی» واته «وهره با چیشت بخوین» پی و ابووه هه ر خواردنیک له گه ل پیکه نیندا نه بی ئه بیته بار به سهر له شه وه. ئه لئی: ئه گه ر خواردن به پیکه نینه وه بخورئی هه موو که س پتر له سه دو په نجا سال ده ژی هیچ نه خوشینی له به رابه ر پیکه نینه وه خوئی ناگری جگه له روو خوشی قسه خوشی هه تا بلنی پیاویکی دهس و دل باز بووه هه رچه ند به ته وای به سهرهاتی تو مار نه کراوه زور شتی سه یری گیراوه ته وه. له وانه، له و کاته دا که له دئی «دولکانه» بووه دوو روژ هیچیان نه بووه بیخون یه ک ده نک که شکیان دهس که وتووه به لام چونی بهش کهن له بهینی پینج فه قیدا؟ رایان دیته سهر ئه وه که هه ر کهس توزیک بیمژی. ئه لئی: من به شه مژنه که ی خومم دا به

مجیوره که ی مزگه وت. ئه فه رمی دلشیم نه ده هات دیکه به جی بیلیم بچمه شوینیکی تر چونکا ماموستا که م زور خوینده وار بوو ده رسه که ی چاک ده زانیم. ئه لئی: جاریکی تر ریگه ی هاتنه وه مدا بو هه ورامان له دئی یه کی سهر شیوه ی سه قز شه و مامه وه چوممه مالیکی فه قیرانه. ئیواره هه ر تامه یه ر بووم نان بینن به لام هیچ نه بوو. به یانی ئاگادار بووم خویشیان هیچ نه بووه بیخون خیرا چومم بولای مه لای دیکه، وتم چهن کتیبم هه یه که خوم نووسیومه ته وه ئه مه وی بیان فروشم. ماموستا وتی به داخه وه من هیچ شک نابه م به لام خانیکی خوینه وارمان هه یه. بچو به لکوو ئه ولت بکری. چوممه لای خان و وتم ئه مه وی ئه م کتیبانه م بفروشم. وتی بوچی؟ وتم پاره که یم لازمه. زوری گیر دام. وتی بو چیته پیم بلئی. ناچار باسی ئه و مالم بو کرد که هیچیان نیه خوا هه قه خیرا ئارد و چیشته - کولین و بری شتی تری دامی بردم بویان و کتیبه کانیشی وهر نه گرت. که بیرم کرده وه مه لاکه ش هیچی نیه چومم بو لای وتم ماموستا من له خویندن دهس هه ل ئه گرم ئه م کتیبانه م پیویست نیه بو تو بیانه بیان فروشه. و خوم به دهستی خالی هاتمه وه. ئیسته ش که بیر ئه که مه وه چهنده شه ونخونیم کیشاوه، چهنده زه حمه تم به خوم دا بو نووسیینه وه یان چونکا من پیم و ابوو سی شه ممه پشودان نیه له بهر ئه وه ده رس ناخوینریت که ده رس له بهر بکریت و کتیب بنوسریته وه. من هه ر ئه م کارم ده کرد هه رچه ن فه قی یان پشوویان ده دا و ده چوونه سه یران من خه ریکی له بهر کردنی ده رسه کانم بووم تا وام لیها ت به خوم دا ده پر میمه وه ئه گه ر هه موو زانسته کان ون بین من ده زانم، هه موویان چون

له کتیبه‌کاندا نووسرابوون تاوا بیانووسمه‌وه، ره‌نگه ریکتر و جوانتریش.

ماموستا و شیخ فه‌تاحی هه‌ورامی (فانی) (۱)

له‌نامه پرسوز و خوشه‌ویستی به‌که‌داکه بو شیخ فه‌تاحی هه‌ورامی «فانی» نووسیوه زور شتی باس کردوه. له په‌راویزی نامه‌که‌وه عه‌ره‌بی یه‌کی زور ره‌ق و زور مه‌لایانه‌ی نووسیوه که به‌داخه‌وه له به‌ر شری کاغه‌زه که ته‌واو راس نابیته‌وه. ماموستا له‌م پارچه شیعه‌دا له گه‌ل شاعیری خوش ویز ماموستا مه‌لا «فه‌تاحی فانی» - که له «که‌مالا» دانیشتوه و به‌قه‌ناعه‌ته‌وه ژیاوه زور ئینسانیکی لی‌هاتوو و قسه‌خوش و شاعیریکی به‌ده‌سه‌لات بووه - یه‌کی له ئاشه‌کانی به‌ریوه بردوووه جاجار له به‌هارانا خه‌پله ئاساوی (کولیره‌ئاشی) دروست کردوووه و له‌گه‌ل ماموستا مه‌لا حه‌سه‌ن‌دا چهن روزیک رایان بواردوووه. جاریک له‌کاتی کولیره‌خوارندا به‌فانی ده‌لی: کولیره‌باوامانی له به‌هه‌شت دهر کرد، خوابکا ئیمه‌له هه‌ورامان دهرنه‌کا و ئه‌لی:

گیتی زوو‌خاوه‌ن، گیتی زوو‌خاوه‌ن

بیه‌یش چون نه‌بیه‌یش هه‌ردوو زوو‌خاوه‌ن (۲)

۱ - شیخ فه‌تاحی هه‌ورامی یه‌کیکه له شاعیرانی کورد پتر له ۷ که‌س ناویان فانی یه.

۲ - گیتی = کولیره، گیتی = جیهان، ره‌نگه مه‌به‌ست کولیره‌بی، بیه‌یش = بوونی / واته: کولیره زوو‌خاوه‌ دووپاته‌ی ده‌کاته‌وه، بو‌سه‌رنج راکیشان بوونی وه‌کو نه‌بوونی هه‌ردووکیان زوو‌خاوه‌ن

گه‌رگنی شونش هه‌ر لای دا‌هه‌ن

(۱)

(به‌داخه‌وه له‌م شیعه‌ه‌ دریژه ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی له‌بیر بووه)

جاجار پیکه‌وه رویشتون بو‌دالانی بو‌سه‌یران، کولیره‌ و سیراج و که‌ره‌یان بردوووه. فانی حه‌زی له‌گیا و گول زور بووه. ماموستایش گول و گیای پی‌خو‌اش بووه به‌لام چای حازر بووبی له‌ناو‌گول و گیادا. ئه‌مه‌ش شیعیکی تر که بو‌فانی نووسیوه:

هه‌ی هه‌ویه چه‌نده‌ن نامان خه‌به‌ری

تای تامل بریان نه‌سیم سه‌فه‌ری! (۲)

خه‌یلین، سه‌ر حه‌لقه‌ی عالی مه‌قامان

شای «فانی» نامان نامه‌یچش نامان (۳)

(واته ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ن بی هه‌ر زوو‌خاوه‌، ئه‌گه‌ر نه‌دار بی هه‌ر زوو‌خاوه‌.

۱ - واته: ئه‌گه‌ر بکه‌ویته شوین مال و سه‌روه‌ت له‌هه‌ر لاو له‌هه‌ر حالیکدا، ده‌بیته‌ داخ و حه‌سه‌رت.

۲ - یه‌چه‌نده = ئه‌مه‌چه‌نده / واته: هه‌ی هوو ئه‌مه‌چه‌نده خه‌به‌ریک نه‌هاتوووه تای ته‌حه‌مول برآوه بو‌ته (حمل) یا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه تای ترازوه‌که ته‌حه‌مولی تیدا‌یه برآوه ئه‌ی نه‌سیم سه‌فه‌ری بکه‌ا.

۳ - واته: ماوه‌یه‌کی زور سه‌ره‌لقه‌ی به‌رزه‌پا‌یه‌کان، (شای فانی) نه‌هاتوووه و نامه‌پیش نه‌هاتوووه.

نه دان مه کینه وه پارچه ی خه زدا

عه نبر نه شانان وه رووی که غه زدا^(۱)

یه ک سال زیاده نیه نه شعارش

نمی بو ی ریحان جه می رغوزارش^(۲)

دیاره ن - دووربا - جه من زیز بیه ن

چون «مه عدووم» مه حرووم رووی نازیز بیه ن^(۳)

من خو دوور جه نه و چون مه رده مه رده

هر هام نه خه یال عومر ویه رده^(۴)

نه پیام غه فله تاعه ت نه که رده

ژاراو می حنه ت زه مانه وهرده^(۵)

۱ - نه دان = نه یداو، خه ز = پارچه یه کی زور جوانه، عه نبر = ماده یه کی بین خوشه / واته: مه کینه ی نه داوه به پارچه ی خه زدا، عه نبری نه رشتوه به رووی کاغه زاد (واته نووسراوه یه کی نه نویسه).

۲ - زیادن = زیادتره، نیه ن = نیه، نمی = نایه / واته: یه ک سال زیاتر شیعی نه هاتووه، له سه وزه لانیه که یدای بو ی ریحانه نه هاتووه.

۳ - جه من = له من، زیز = پهریشان واته: وادیاره دووربا له من عاجز بووه، یاوه کو مه عدووم (مه به ست مه ولوی یه) مه حرووم روی نازیز بووه (واته خوشه ویسته که ی نه دیوه).

۴ - جه نه = له نه، مه رده مه رده = مردوومردو، عومر = ته من ویرده = رابوردو / واته: من خو دوور له نه وه کوو مردوومردووم، هروام له خه یالی ته منی رابوردوودا.

۵ - نه پیام = روزه کان، غه فله ت = پشت گو ی خستن، نه که رده = نه کردو، وهرده = خواردو /

به ده ن چون چولکه، وجود چنگی پوش

ریش چون گیای فش که ل عهل مه نفوش^(۱)

لووت نه که مولی دوخه وای کالوش

گاهی قرخه قرخ، گاهی لووشه لووش^(۲)

قووه ی زه نجیره ی شیعرم نه مه نده ن

نه مماناردل بلیسه سه نده ن^(۳)

واته: روزه کانم پشت گو ی خست و خهریکی ژاراو خواردنی زه مانه بووم به بی عیبادت ژیانم وه کوو ژاراو خواردن وا بوو.

۱ - چولکه = چیلکه، وجود = له ش، کل عهن المنفوش = خووی شی کراوه / واته: له شم وه کوو چیلکه باریک و رهق بی گوشت وه کوو چنگی پوشم لی هاتووه. مه به ستی پیری یه ریشم که م و بی هیز وه کوو گیای فشی لی هاتووه هر وه کوو خووی یه ک شی کرایته وه.

۲ - کاموله = وشه یه کی کوردی یه ده بیته گلوه ی فارسی = ههرشتیک خر، له به هارانداندا نازل تهر ده بنه وه، سه نیرده لکی به خووی و موویاندا خرت ده بیته وه به وه ده لین که موله، دوخه وا = چیشتیکی کوردانه یه به دو یا ماست و برنج یا برویش دروست ده کری له دیکاندا له وه رزی به هاردا زور که لکی لی وهرده گیری کالوش = چیشتیکی کوردی یه، پیاز و رون سوور ده که نه وه پاشان دوک شکی تی ده که ن توزیک داخ بوو خه ست ده بیته وه ده بیته چیشتیکی خوش هرکه س بیهوی کاکله و کشمیشی تی ده کا خوشتر ده بی / واته: نه وه نده م دوخه وا و کالوش خواردووه رژاوه به ریش و لووتما وه کوو که مولی لی هاتوو جار جار قرخه ی سینم و جار جاره لووشه ی دوخه وا خواردن ئیشم بووه ته قرخه و لووشه.

۳ - قووه = توانا، نه مه نده ن = نه ماوه، نار = ناگر، سه نده ن = سه ندووه / واته: هیزی زه نجیره ی شیعرم نه ماوه. یانی زه نجیره ی توانایم پساوه. به لام ناگری دل گلپه ی سه ندووه، دلم زور به توانایه و بیرکرده نوم به هیزه.

نه وهخت وه هار هاژهی شه تاوان

خهندهی تیفل گول گه هواره ی کاوان^(۱)

بووک سهر به رزان استبرق پوشان

سهر چه مه ی بیلووی شه شعارم جوشان^(۲)

نه سیم هوربیزه تو به ی نامه وه

چون عهزم حاجی به ئیحرامه وه^(۳)

۱ - نه وخت = له وهخت، وه هار = به هار، شه تاو = ناوی بلاوکه له هه موو لاهه زه وی دا پووشی، خهنده = پیکه نین، تیفل = منال، گه هواره = بیشکه، کاوان = سینگی شاخه کان که چال و به رزی تیده که وی / واته: له وهختی به هاردا هاژهی شه تاوه کان پیده که نن، وه ک روله ی گول له بیشکه ی کاواندا. ته ماشاکه چون به هار باس ده کا، چهنده به جوانی هم دیمه نه ده رازینیه وه. پیت وایه خو ت وای له ناو جوانی سروشتدا.

۲ - بووک = وه وی، ئیسته بره ق = پارچه یه کی زور جوانی ره نگاوره ننگه و ناوی دوو جور داری چکوله یه که له هیند و مالزیا و له گهرمه سیره کانی ئیرانشدا ده روی پوشان = پووشیه، سهر چه مه = سهر چاوگ، بیلوو = کانی ناوی به هاران، جوشان = جوشیه، / واته: وه کوو بووکی رازاوه ی سهر کیوه کان نه خشینراون جلی ره نگاوره نگیان له بهر کردوه ههر چه ن له ئاستی فیکری دا ناته اووم و ناتوانم شیعر بلیم به لام جوانی به هار کانیاه و شکه کان پر له ناو نه کاته وه. بیلوی ده روونی منیش ناو دیری کردوه چاوگه ی شیعرم ته قیوه و هه لده قولی.

۳ - نه سیم = شنه بای نهرم، هوربیزه = هه لسه، عهزم = ویستن، حاجی = که سی بچی بو حج، ئیحرام = پارچه یه که کهله کاتی حه جدا له شی پی داده پوشن. واته: نه سیم هه لسه هم نامه یه به ره وه کوو حاجی به ئیحرامه وه چون نیازی هه یه به چینه زیاره ت توینش به جوره خزمه تی.

بنیشه ههوا وینه ی ته ییاره

تا هوج نه فلاک سه به عه ی سه ییاره^(۱)

به و په رواز و بال دوو په روانه وه

قه باله ی عه دم ویت بوانه وه^(۲)

گهر ده لولول وه سهر تهخت هه ورامان

مه ندیل عه مامه ئه ولیا دامان^(۳)

۱ - بنیشه = سواربه، ته یاره = فرۆکه = هه واپه یما، نه فلاک هه موو ئاسمان (به رای پیشینیان) سه به عه سه ییاره = سه یاره ی موئه ننه س، سه یار = هه سییره یه که به ده وری روژ یا هه سییره یکی تردا بگه ری له وه وه روشنایی بگری، سه به عه = مه بهستی سه ییاره ی عه تارود، زهره، زه وی. مه یریخ، مشتته ری، زوحه ل، ئوارنوس، نیپتون، پلوتون (نیپتون و پلوتون له م دواییه دا دوزرانه وه) / واته: سواری هه وا به وه کوو ته یاره تاده گه یته هه موو ئاسمان و سه ییاره کان.

۲ - په رواز = بال گرته وه، په روانه = په پوله، قه باله = سه نه د، عه دم = نه بوون، ویت = خو ت بوانه وه = بخوینه وه / واته: به بال گرته وه ی باله کانت که وه کوو دو په روانه (مه بهستی په روانه ی ته یاره یه) مه له خ هه واپه یما یا مه بهستی وه کوو دوو په پوله وایه قه باله ی نه بوونی خو ت بخوینه وه یانی ئه وه نه سهر که وه که بکه ویته مه ترسی نه مانه وه.

۳ - گهرده لولول = جو ری گیجه لووکه، تهختی هه ورامان = کیویکی روو به روی هه ورامانه، جیگایه کی تهختایی زور خووشی هه یه به ناوی تهختی هه ورامان، له واته یه که ناوی هه ورامانی تهخت له وه وه رگیرایی، مه ندیل = میزه ر = شتی که ده بیهستن به سه روه وه کوو ره شتی و جامانه، دامان = داوین / واته: به سهر هه وراماندا خو ت لولول ده وه کوو گیجه لووکه ی ئه وه هه ورامانه که وه کوو مه لا میزه ری سپی به سه روه وه بهستی، داوینه که یشی وه کوو ئه ولیا سه وزه. ئه ولیا پیش چاکی سه وز و شینه له وه و پیش جلی پیاو چاکان شین و سه وز بووه. کیوه کان میزه ری سپی یان به سه روه یه پی ده شته که یشی سه وز و شینه.

گیج بدەر نه ویت خه یلی چه رخه کەر

به دووربین چه م خاس نه زاره کەر^(۱)

چوون «هه له که سه ما» نه ختی له نگه رکەر

خیتیهی «که مالا» باوهر به نه زەر^(۲)

ئانایه ک حه وزی مه بو نمایان

ته خته پووش چه نی ته وهن نمایان^(۳)

مه ووج مدو وینهی گیج سکه ندهر

جومه ش چون ده ریای حه وته مین نه خزەر^(۴)

۱ - بدهر نه ویت = بدله خووت، نه زاره کەر = برپوانه، چه م = چاو / واته: بخولیره وه، بچه رخه، جوان تیفک ره به دووربینه که ی چاوت چاک تماشا که.

۲ - هه له که سه ما = بالنده یه که نه توانی به حه واوه له جیگایه کا ماوه یه ک بوستی ته ماشای زوی بکاه له نگه رکەر = راوه سته، خیتیه = ده ورو بهر که ماله = دی یه کی خوشه له دیکانی هه ورامانی ته خت، باخ و باخاتی زوری هه یه چاوگه یه کی تیایه که ئاوی بری له باخه کانی دیکانی تری هه ورامان دابین ده کا له زه مانی پیشوودا که هیشتا کارخانه ی ئارد و (ئاشه کاره بابی) نه بوو، ئاشی ئاوی ئیشی ده کرد، له که مالا دا چه ن ئاشی ئاوی هه بوو که یه کیکیان هی ئه م (فانی) یه بووه که ماموستا ئه م شیعرانه ی بو ناردووه.

۳ - ئانا = نه وه ته، نه مایان = دیاری، چه نی = له گه ل، ته وهن = بهرد، نمایان = نویژه کان / واته: نه وه تا حه وزی دیاره ته خته پوشی کراوه به بهرده نویژه.

۴ - مه ووج = شه پوول، وینه = وه کوو، سکه ندهر = نه سکه ندهر، جومه = جووله، خه زەر = به حری خه زه که واله باکووری ئیراندا گه وره ترین ده ریای چه یه / واته: ئاوه که ی شه پوول نه دا وه کو گیجی نه سکه ندهر مه به سستی گیچاره مه شه وره که ی نه سکه ندهر که به شوین ئاوی حه یات دا

مه واچی تالار «ئه حمهد خانی» یه ن

ئانه ته نووره ی، ئاش «فانی» یه ن^(۱)

سه رازیر وینه ی ته یر که بوو ته ر

چون هاژه ی هه لو بال ویت لوول ده ر^(۲)

بنیشه که نار بوورج ئاشه وه

نامه چون گونجوشک به ده م «واشه» وه^(۳)

گه راوه وه و تو یانه له ناو گیجه لانیکیا به پاشان ئه لی: جووله ی دی وه کوو ده ریای خه زه ر یا ده ریای سه وز (ئه خزهر).

۱ - مه واچی = ئه لی، تالار = هه یوانی گه وره وه نه خشاو، ئه حمهد خان = مه به ست خان ئه حمهد خانی ئه رده لانه که ماوه یه ک هه ورامانیش له ژیر ده سه لات و فه رمانزه وایی ئه ودا بووه، جگه له وه ی میژوو بو مان باس ده کا شتی زور له فه رمانزه وایی خان ئه حمهد خان ده گیر نه وه، نمونه: ئه لین چیشتخانه (ئاشپه زخانه) ی له سه ر کانی هه وش و بارانی لای ده ره کی دا بووه، هاوینه هه واری له سه ر کیوی پیر روسته مدا بووه بو کاتی نیوه روژه و نانی ئیواره، له هه وش و بارنی یه وه تا پیر روسته م هینه سه رباز له پال یه ک دا وه ستاوه که سینه نانیان داوه به ده سستی یه کتره وه چیشته که ساردنه بوئه ته وه، گه یشتوه ته پیر روسته م و دانراوه بو خان و میوانه کانی، و زور شتی تر که لی ره دا ناگونجی باسی بکه ین له هه ورامان ناسیدا باسی ده که ری.

۲ - سه رازیر = سه روژیر، وینه = وه کوو، ته یر = مه ل، که بوته ر = کوتر، چون = وه کوو، هاژه = ده نگه بال = ده نگه با، ده نگه هه ر شتی وه کوو هه ژگ و گه لا ... ویت = خووت، واته: سه ره و خوار به ره وه وه کوو کوتر به هاژه ی هه لو ئاسا بالی خووت لوول ده.

۳ - بنیشه = بنیشه ره وه، بوورج = له پیشدا مانامان کرد، ئاش = ئاسیاو، نامه = نووسراو = کاغز، گونجوشک = چوله که، واشه په له وه ریکی تیزباله له بنه ماله ی هه لو / واته: بنیشه ره وه له پال بوورجی ئاشه که دا کاغزه که ت وه کوو چوله که به ده م واشه وه وه ها بیگره.

بديه نشينگه ي بان بهر ئه يوان

چه تر كلاوزه ر سهر نه سهر سه يوان (۱)

هانيشتهن نه و جا هام فهرده كه ي فهرده

گوش دهر و ناله ي ئاسيا ي چه پ گهرده (۲)

چه نى هارى سهنگ ههر دوو مه نالان

ماوه ران وه ياد گوزه شته ي سالان (۳)

ئو به هه يا هوو، ئيد به ناله وه

ئو به ته پ و توژ ئيد به پاله وه (۴)

۱ - چه ترى كلاوزه ر = به سهر ههر ده رگايه كى خانويه كى خو شه وه وه كوو چه تر بو ته ر نه بوونى نه وانى له پشتى درگاكه وه راوه ستن يا بو جيگاي نو كهرى دهر مال دروست كراوه. له م بهر له وه بهرى ده رگاكه وه دوو جيگاي دانيشتن دروست كراوه بيان وتوه خواجه نشين، بديه = بزوانه نيشنگا = جيگاي دانيشتن، بهر ئه يوان = بهر هه يوان، ته ماشا كه بانى بهر هه يوانه كه يان و چه ترى كلاوزه ر، مه به ست سهرده رگاكه يه كه شيوه ميعمارى كو ن و ابووه.

۲ - ها = بو ئاگادار كردنه، نيشتهن = دانيشتوه، نه و جا = له و جيگه دا، فهرده = ته نيا يه ك، گوش = گوچكه، ناله = هاوار، ئاسيا و = ئاش / واته: ئه وه ته دانيشتوه له و شوينه دا هاو تا كه كه م گوى بده به هاوارى ئاشي چه پ گهر و بزانه چى ده لى.

۳ - چه نى = له گه ل، سهنگ = بهر ده، مه نالان = ده نالين، ماوه ران = ديشنه وه، گوزه شته = رابو دوو / واته له گه ل دهنگى بهر داش ههر دو كيان ده نالين و بيرده كه نه وه له رابو ر دووى سالانى له ده س چوو مه به ستنى (فانى يه) كه له گه ل هاز به ي بهردى ئاشدا ده نالينى.

۴ - ئيد = ئه م، ناله = هاوار، پاله وه = پشته و قه فا كه وتن، پاله = كه وش / واته: ئه و به دهنگو هاواره و ئه م به ناله وه ئه و به خولانه وه، توژده كا و ئه م له خه له تا پال كه وتوه.

ئو په رى به ختى سه رگه ردانى وئش

ئيد په رى سه رته نه و جه وانى وئش (۱)

شو ئه و خز مه ته ش وه سه زينه وه

نامه نه سه ر كه ف ده س به سينه وه (۲)

بو ئانه سه لام مدره وه پاوه

ده م به گف ت و گو ده س به دو عا وه (۳)

ئهر پرساش ئه حوال جه پرووى مه رحه مه ت

چو ئنه فلانى؟ ره حه ت نار ه حه ت (۴)

وه زع و گوزه ران حالش چه ته وه رن؟

نانش ههر وشكه ن يا «خه پله» ي چه وه رن؟ (۵)

۱ - په رى = بو، وئش = خو ي، نه و جه وانى = تازه لاوى، وئش = خو ي / واته: ئه و بو به ختى سه رگه ردانى خو ي كه هه ميشه ده خوليته وه ئه ميش بو سه رته تى تازه لاوى خو ي

۲ - شو = بچو، سه زين = خه فه ت بار = له شتى ترسان / واته: بچوره خز مه تى به خه فته بارى يه وه نامه كه بگه به ده سته وه ده ستيشت بگه به سينه وه يانى زور به ئي حترامه وه نامه كه ي بده رى .

۳ - بو ئانه = بخوينه، مدره = راوه سته / واته: سه لام بكه به پيوه راوه سته، ده م به ده م له گه ليا بدوى ده ستيش به رز كه ره وه بو دو عا .

۴ - په رساش = پرسى، چو ئنه = واته: ئه گه ر له رووى خو شه ويستى يه وه پرسى كرد فلان كه س چو ئنه ره حه ت يان نار ه حه ت، جو رى ژيان، چه ته وه رن = چو ئنه، خه پله = كو ليره / واته:

۵ - واچه = بلن، (وضع) و گوزه ران = جو رى ژيان، چه ته وه رن = چو ئنه، خه پله = كو ليره / واته:

واچه: نانش تال چون قهره قووتهن

دیمیله ی رووتهن چون ژه قنه مووتهن (۱)

«هیت» و «گا» وش غم، «خهرمان» ش مهینت

«باراساو» زه حمهت، بان «ئاساو» خهفت (۲)

به ورده ئه شغال سهرش لی شیویان

به چه مچه ی گهر دوون دوخه واش «ریویان» (۳)

لووت سه ره قالننگ سهر «کالیار» هن

دوور بو به جه دینش ماچی «دانیار» هن (۴)

ژیانی چونه نانی هه روشک و بی پیخوره یا کولیره ی چهوری دهس ده که وی؟ .

۱ - واچه = بلی، ژه قنه مووت، ژه قنمووت. ژه قنه (زههر، سهم) مووت، جوهره ماریکه بدلا به ههرکه سه وه هه لناسیته وه. به دوویشکی شاری دزانش و تراوه که به ههرکه سیانه وه دابی، مردوه = کنایه له شتی زور تاله / واته: نانی تاله وه کوو قهره قووت یا دیمیله ی رووته وه کوو ژه قنه وایه

۲ - هیت = جووت، باراساو = باراش، بان ئاساو = ساناله ی سهریان ئاش / واته: بلی جووت و گای (خه مه) خهرمانی مهینه ته باره ئاشی زه حمه ته ساناله ی ئه بویه بو رابواردن و خوش بویه که چی جیگه ی و ناخوشه .

۳ - ئه شغال = ئیش و کار، لی شیویان = لی شیواو، چه مچه = که وچک، دوخه وا = له پیشدا ماناکراوه. ریویان = پرووسقاوه / واته: بلی به ورده ئیش سهری لی شیواوه. به که وچکی گهر دوون دوخه وای پرووسقاوه .

۴ - قالننگ = داریکی باریک و دریز = رم = ژاژ = له وه پیش بو مازوو چنین و به روو داخستن، گویند داخستن، داریک باریک و دریز یا قامیشکی زور دریز ناماده ئه کرا داریکی

گادهس به قوری گاپیاله وه

گابه کهل و پهل ورده واله وه (۱)

گاهی ئیمامهن، گاهی ههن مه سبووق

ئهماع کار وینه ی مه لا (له تره بووق) (۲)

تریان به لوته که یه وه ئه به ست وه کوو قولایی ماسی گرتنی لیده هات. ئه یان گیرانده مازوو یا به روو یا گویندایان ئه خست، کالیار = به ترۆزی توو ده لین که وه کو کالک زهرده بیت و ده خوری، دووربو = دوور بی، ماچی = ئه لی، دانیار = کابرایه کی موسایی بو له سنه دانیشتووو ریشی سپی و ره قله بووه. / واته: لووتم وه کوو قالننگی لی هاتووو و سهر و سه کوتم وه کوو دانیاری موسایی لی هاتووو .

۱ - واته: جاری دهستم به قوری یه وه و جاریکیش به پیاله وه جار جاریش به که لوپه لی ورده واله وه، یانی خهریکی کاری بی هووده م .

۲ - ئیمام = پیش نویژ = مه سبووق = دواکه و توو، مه به ست دواکه و تنه له نویژدا مه لا له تهره بووق = ناماژه به که کایه تیکی کون ئه لین مه لایک بووه زور له خیزانی ترساوه (دوورله روی به پریشان) ئهم مه لا داماو خیزانی چه ن ئیشی پی کردووو دای ناوه ته شی داوه ته دهستی که بیرسی به پی بیشکه ی مناله که ی راژه ندووو. که له شاخیکی ناوه به ده میه وه ههرکات چوله که هاتن گهنه شو راوه که بخون فووبکا به که له شاخه که دا بوقیان بولیدا تاگه نمه که نه خون. پیستیکی خستووته ژیری خوشه بی ئه لین له ژیر پیسته که وه نه وگی خستوه ته ژیری بو ئه وه سفت بیته وه مه لا ژن ئهم چه ن ئیشه ی له یه ک کاتا پی کردووو مه شهوور بووه به مه لا له تهره بووق و ههرکهس ته ماعکار بی پی ده لین مه لا له تهره بووق، له تهره = ته شی، واته جار جار پیش نویژم و جار جار له پشتی مه لاره ده وهستم ته ماعم زور بووه وه کوو مه لا له تهره بووق لی هاتووو .

ئاساوی ته ماع که رده نهش وه سه ر

شکه م چون دۆلیان بار ئاسیاو وه سه ر^(۱)

مه که رووش وه گهرد چایی و خوراک

هر لرفه یش مه یو چون ده رویش خاکی^(۲)

وه ختی چیو نه بو هر کرای کزو

من عوهده نمه و، ده ک یانهش ورو^(۳)

غافل جه وه عده ی گهردان بیچوون

سیحه ی هه یا هوو ئاسیای گهر دوون^(۴)

۱ - ئاساو = ئاش، که رده نهش = کردوویه، شکه م = سک، دۆلیان = به جیگایه ک ده لین گه نم و دانه ویله ی تیده کری. کونیکی تیایه دانه ویله که له و کونه وه ده چیته پلوسکیکه وه له ویوه درژیته ژیر به رده ئاشه که وه ده بیته ئارد، واته: ئاشی ته ماعی کردووه ته سه رسکی وه کوو دۆلیان وایه.

۲ - مه که رووش = ده یکا، گهرد = توز، ده رویش خاکی = ده رویشیک بو ده فی زوری لیداوه وهر خوار دنیکی دهس که وتی پهل پهل خوار دوویه و له به ینا زکری کردووه.

۳ - چیو = شت، نه بو = نه بی، عوهده = ده رقه ت، ورو = برووخی / واته: کاتی شت نه بی هر کره ی دی (ئاش که دانی نه بو به رده کانی دین به یه کدا) و ده کرین نه لی: کاتی که له و په ری ناته واوی دا بووه زور به قه ناعه ته وه ژیاوه، زور جار چای دهس نه که وتوووه بو نایک ماله و مال گه راوه به لام هیچ کات که رامه تی خو ی له دهس نه داوه.

۴ - غافل = نااگا = بی خه به ر، جه و عده = له به لین، بی چوون = مه به ستی خوایه، سیحه =

هاوار، گهر دوون = فه له ک = ئاسمان / واته: بی خه به ر له هه لخوا لینه ر (مه به ستی خوایه) و هاواری هه یا هووی ئاشی گهر دوون که چون واله ملاسدا.

سه دای ئاش به تال، نه وای «ئیزرائیل»

عه زم کاروان، ته پل «الرحیل»^(۱)

کاتیوت زانائهمر موقه ددهس

ئاو سه رناسای ئه ی ئایساش وهس^(۲)

مات بی جه ناله، بی ده نگه و سامووت

لاشه نه سه ر خاک، رووح جه مه له کووت^(۳)

عه زم سه فر که رد نیشته نه سه ر تابووت

ته خته شو ر پاته خت، شاکه فه ن قاپووت^(۴)

۱ - سه دا = ده نگ، ئیزرائیل = فریشته ی گیان کیشان، ته پل الرحیل = ته پل خه به ردار کردنی رویشتن، عه زم = ویستنی شتیک / واته: ده نگه ی ئاش به تال و ده نگه ی رویشتنی کاروان و ته پل خه به ردار کردن به لگه و نیشانه ن بو سه فر.

۲ - ئهمر = فه رمان، موقه ددهس = پیروز، سه رناسا = ئاوی نی ئاش، وهس = خست / واته: کاتیکت زانی فه رمانی پیروز ئاوی سه رنی ئهم ئاشه ی خست، کاتی بیان ویستایه ئاش له کار بخه ن له سه رنی دا ئاوه که پان ئه بری و ئیتر له کار ئه که وت.

۳ - مات = بی ده نگ، ناله = هاوار، ساموت = بی ده نگ و بی جم و جول، رووح = گیان، مه له کووت = جیهانی موجه رده ات = عالمی موجه رده ات به گشتی جه به رووت و ناسووت) له خواریه وه (لاهووت) له لای سه ریه وه / واته: بی ده نگ بو له هاوار جم و جول که وت لاشه که وته سه ر خاک رو حیش رویشته بو مه له کووت.

۴ - عه زم = له پیشدا مانا کراوه، تابووت = ئه و سندر و قیه که مردووی تی ده خه ن بو گو یزانه وه تا سه ر گو ر، ته خته شو ر ئه و جیگایه که مردووی تی دا ده شو ن، که فه ن = ئه و پارچه سپیه که مردووی تی پیچراوه ته وه، قاپووت وه کو که وا وایه پیاری گه وره له به ری کردووه به سه ر

ئەهێ کە ئەهێ ئینسان چون ئاسیاوه

ههتا دانشن بو پزگیل و تاوهن^(۱)

ههردو چه ناکه چون تهوهن هارهه

تازه میرازهن بدیه چه هارهه^(۲)

به حه ره کهه ریش به چه ر خنای دهم

زبان ئارده مال، دهم هه ر ماچو دهم^(۳)

تا کوو ئاسیاوچی ئەجل چون میراو

منمانو په نهش قه تع نو به ئاو^(۴)

جله کانی / واته: عه زمی سه فه ری کردووه و له سه ر تابووت دانیشتووه ته خته شو ر بووه ته پی
ته ختی کفیش بووه ته جلی له سه ر ته خت داده نیشی و قاپووت له به ر ده کا ئە فه رمی: تاماده بو
سه فه ر.

۱ - که لله = مه به سستی سه ره، پزگیل = پزگه ر = چاک ده گه ری / واته: سه ری مرو ف و ه کوو
ئاشی وایه هه تا دانی بی ده گه ری.

۲ - ته وهن = به رد، میراز = تیژ کراوه، بدیه = بر وانه / واته: چاناکه ی خو اروسه ر وه کوو
به رده هارهه و ه کوو تازه تیژ کرایینه وه بر وانه چون ده هارن.

۳ - حه ره که = جم و جوول، چه ر خنای = چه ر خاندن، ئارده مال = به و شته ده لین که ئار دی
پی لاده دن ئار د جی به جی ده کا له ئاشدا، دهم = پی م بده / واته: به جوولانی شه ویلکه و ریش و
چه ر خاندنی دهم زبان وه کوو ئارده مال ده خاته وه دهم، هه ر ئە لی بمله ری ئە م دووده مه جیناسی
ته واون.

۴ - ئاسیاوچی = ئاشه وان، میراو = له پیش دا مانا کرا، منمانو = ده نوینی، په نهش = به و،
ئه جهل = کاتی مردن = ته واو بوونی ته من / واته: تا کوو ئاشه وانی ئە جهل وه کوو میراو که نوبه

ئاگاه جه ناله و جه حه ره که کهوت

چه م نیا به هم وینه ی یاران خهوت^(۱)

نه هازه ی ئاوه، نه دان و نانه

ئاش ئاو که وه ته چو ل و ویرانه^(۲)

ئەهێ ته نیاو بی که س چال سیاویم

قووه ی نه تاوای هور چه ر خناویم^(۳)

نمه ز کام سه هله ن نه و قه بر ته نگدا؟

زه خته ی گو ره و شار نه به یین سه نگدا^(۴)

ئاو ته واو بوو زوو ئاوه که ئە بری، ئە میش پیی ده نوینی و به ژیا نی دوا یی دینی.

۱ - ناگا = کتوپر، جه ناله = له هاوار، حه ره که = جم و جوول، چه م نیا به هم = چاوی نا
به یه کدا / واته: کتوپر له هاوار و جم و جوول کهوت و چاوی نا به یه کدا وه کوو یاران خهوت.

۲ - واته که ئاوی ئاشه که کهوت نه هازه ی ئاوه نه دانه ویله یه ونه نان و خو اردنه ئاشیکی ئاو
که وتوو ئە ویش به چو لی و ویرانی.

۳ - چال سیاه = چالی رهش = قه بر، قووه = هیز، ویم = خو م، هور چه ر خنا = هه ل چه ر خا ن
واته: ناخ ته نیاو بی که س خو م له چالی ره شی (قه بر) دا هیزی هه لچه ر خا ن نه.

۴ - نمه ز = نازانم، زه خته = ته وژم = فشار، سه نگ = به رد / واته: نازانم چون ئاسان بیی
فشاری گو ره و شار) له به یین به ردا مه بست ئە گه ر کرده وه چاک نه بووی به پیی فرمووده ی

پیغمبه ر دروودی خوای لی بی گو ر یا باخیکی به هه شته یا شیوه یکی دو زه خه ئە لی له و شیوه دا
من چی بکه م؟

لايى سوئالنه، لايى حيسابه

لايى خه جالته، لايى عه زابه ن^(۱)

كه وتيمى نه قه بر با به يمى وه سهر

ئاخر ما خا كه ن خا كمان وه سهر

تا قوه مان بى فيكريمان نه كهر د

داخى داخانم جوانى وه يهر د^(۲)

ويه رده و يهر د، هه ولئى په ي باقى

ئه مجايه ده رويش يه نچى و ساقى^(۳)

۱ - سوئال = پرسىيار، خه جالته = ته ريق بوونه وه، عه زاب = شكه نجه = ئازار / واته: له لايه كه وه پرسىياره و له لايه كه وه حيسابه و له لايه كه وه ته ريق بوونه وه يه له لايه كى تریشه وه ئازار و نه شكه نجه يه.

- كه وتيمى = كه وتين، به يمى وه سهر = بده ين به سهر ماندا / واته: كه وتينه گوږ بابده ن به سهر ماندا ياباله قه بر ده رچين بو (حه شر) له بهر ئه وه ي ئاخرى هه موومان ههر ئه م خا كه يه خا كمان به سهر.

۲ - قوه = هيز، ويهر د رابورد / واته: هه تا هيز مان تيا بوو نه خووش و پير نه بووين، بيريكمان نه كرده وه داخى داخانم جوانى رابورد.

۳ - ويهر ده = رابودوو، هه ولئى په ي باقى = تيكوشينئى بو پاش ماوه / واته: رابوردوو رابوردتئى بكوشين بو پاش ماوه كه ي ته مهنمان، جا ئيتر ده رويش و نه ي چى و ساقى يانى هه مووشت ئاماده يه بو هه ول دان ماناي تريشئى هه به كه پيم وايه ههر ئه مه به سه.

«حه سه ن» ئه ر قه ولت راسه ن به تاقى

چوون «فانى» روو كهر نه ده رگاي باقى^(۱)

ههر پيسه گشت وه خت وه هار نه مه بو

زوان ئه ر پاراو ده م هار نه مه بو^(۲)

سه وزه ي سه رك او ان سه ر سه وز نه مه بو

ئه له سه ي هه ر دان قه نه وز نه مه بو^(۳)

ماموستا و موخته هيدى كوردستان

ههر وه ك وتمان ماموستا خوئى خوئنه وار بووه ههر خوئنه وار يك له ههر جيگايه كى كوردستاندا بووبئى له گه ليا نامه و نووسراوى گوږيوه ته وه. يه كيك له زانا به رزه كانى ئه و سه رده مه به ريز ماموستا «عه بدولعه زيمى موخته هيد» كه ئه لئىن

۱ - قه ول = وته، تاقى = ته حقيق، باقى = هه ميشه مان / واته: ئه گه ر وته ت راسته وه كو (فانى) روو كهره ده رگاي باقى (خوئى هه ميشه ماو) با ئه م پاش ماوه ي ته مه نه به فيرو نه چئى.

۲ - پيسه = وه كوو، وه هار = به هار / واته: ههر وه كوو ئيسته هه ميشه به هار نابئى، زوانيش ته ر پاراو نابئى، يانى وه كووه رزى به هار ته واو ده بى جوانى بوئه ور روبه وشكى ده چى جوانى ته مه نيش ده رواو پيرى دئى و ته مه ن ته واو ده بئى.

۳ - كاوان = له پيشدا مانا كراوه، نه بوئى = نابئى، ئه له سه = جل و بهرگ، قه نه وز = سه وز = ره نگاوره نگ / واته: سه وزه لانى سه رك او ان هه ميشه سه ر سه وز نابئى = جل و بهرگى هه رده كان ره نگاوره نگ و سه وز نابئى يانى ماوه له ده س ده رده چئى.

له هه مو زانسته کانی ئه و سه رده مه به تایبهت له زانستی که لام و ئوسوولدا دهستی
بالای بووه و له سنه دانیشتوو. ماموستا بو هه والپرسی و باس کردنی جووری ژیانی
خوی ئه و پارچه شیعره به واتهی خویمان «موته هه زله و مختلته» ی بو نووسیوه که
زوربهی فهقی و مه لایان به ناته واوی له بهریان بووه.
دل می رود ز دستم صاحب دلان خدا را

دردا که راز پنهان خواهد آشکارا

(حافظ)

باد صبا ده خیلک از حد گذشت شوقم

بهر عزیمت شهر، آخیز کن زجا را^(۱)

پرواز کن به افلاک تا میرسی به سماک

یک چرخ زن به مثل طیاره بر هوا را^(۲)

۱ - باد سهبا = بایه که که له باشووری روژ هه لاته وه بیته فینک و سووکه، عه زیمهت =
رویشتن = چوون، ئاخیز = نیوه هه ستانه وه / واته: بای سهبا هانام لاته شه و قم له هدی خوی
تی په ریوه بو رویشتن به شار ههسته وه له جیگا که تا.

۲ - پرواز = بال گرتنه وه، ئه فلاک = له پیشدا مانا کرا، سهماک = ماسی، ته یاره = فزوکه =
هه واپه یما / واته: بال بگروه بو ئسامانه کان و ئه وهنده بزۆ تا ده گه یته ماسی وه کوو ته یاره
بخولیره وه به هه وادا رهنگه مه بهستی ئه وه یه تا ده گه یته بۆرچی حووت.

بر فرق سه عناصر اهلیله جی محاضر

غوغا به عالم افکن تخریق کن هوا را^(۱)

از عاشقان گذر کن وز «ئاویه ر» نظر کن

برو به آن نواحی و آن شهر دلنوا را^(۲)

بگشای چشم عرفان در جستجوی یاران

دریاب آستان «عبدالعظیم» ما را^(۳)

۱ - عناسر = آخشیجان = جهمه، عونسور، زانایانی پیشوو چوار عونسری (خاک)، (ئاو)،
(ئاگر)، (هه وایان دانا به (عناصر اربع)، ئه هلیله ج = هه لیلجه = گیایه که (ئه هلی له جی) =
ئه گه دو قهوس له دایره یه که هه رکامیان له نیوه ی دایره که مترن هاوشکلی موحیت نه بن
کووری (یائینحیدایان) له یه کلاوه نه بی پی ده لین ئه هلیله جی، غوغا = کو بوونه وه ی له
هه موو جوو = هه راوه اواری زور = قیژه و جه نجال هه که سی بو خوی، مه حاسره =
گه مارو دان، ته خریق = کون کردن = دراندن / واته: بکوته به سه س س عونسوردا وه کوو
ئه هلیله جی گه مارو بده غه و غا بخه ره وه جیهان و هه واد پرینه مانای زورتر هه لده گری.

۲ - عاشقان = کیویکه له لای ئه و یهه ننگه وه له وه پیش ریگی هه ورامان له عاشقانه وه چووه بو
سنه، ئاویه ر = کیویکه که شاری سنه له داوینه که ی دایه / واته: له عاشقانه وه بچۆ له ئاویه ره وه
ته ماشا بکه بچۆ ئه وه ده ورو به ره بو ئه و شاره دلرفینه.

۳ - بگشای = بکه ره وه، چشم = چاو، عرفان = زانستی مه عه نوی، جستجو = گه پان، دریاب
= بدوزه ره وه، ئاستان = باره گا / واته: چاوی عیرفان بکه ره وه بو دوزینه وه ی خوشه ویستان
بچۆره باره گای عه بدولمه زیمی ئیمه.

ان اعظم ائمه وان علم را تئمه

در عرصه فتاوا، اسلام پیشوا را (۱)

علامه اصولی در رتبه‌ی فحولی

تاج رفیع قدرش بر هفتمین سما را (۲)

چون می‌رسی به خدمت اکرام کن به حرمت

تقدیم کن به ذلت عرض سلام ما را (۳)

گر رحمتی نماید احوال ما بپرسد

تفصیل ده تمامی، اوضاع این گدا را (۴)

۱ - نه عزم = زور گه‌وره، ائمه = ئیمامه کان، عیلم = زانست، فه تاوا = فتواکان = فتوادان، پیشوا = رابه‌ر / واته: نه و گه‌وره‌ی ئیمامانه نه‌وه‌ی که زانستی ته‌واو کردوه له مه‌یدانی فتوا دانا بو ئیسلام رابه‌ره.

۲ - علامه = زورزان، اصولی = که‌سی که ئوسوول ده‌زانئی (مه‌به‌ست ئوسولی فیه)، رتبه = ده‌ره‌جه، فحول = جه‌معی فه‌حل = به‌ده‌نگ و دلیر، تاج = کلاری شاهان و گه‌وره پیاوان، ره‌فیع = به‌رز / واته: نه‌م زورزانه که له زانستی ئوسولدا ده‌ستی بالای هه‌یه له ده‌ره‌جه‌ی ریز و دلیریدا تاجی به‌رزنی بایه‌خرداری له سه‌روه‌وی حوت ئاسماندا‌یه.

۳ - تقدیم = پیش که‌ش، ذلت = ژیانی بی حورمه‌تانه / واته: کاتی ده‌گه‌یته خزمه‌تی کرنوش به‌ره به حورمه‌ته‌وه به‌زه‌لیلی‌یه‌وه سلامی ئیمه‌ی پیش‌که‌ش بکه.

۴ - واته: نه‌گه‌ر به‌زه‌یی هات و چونیه‌تی ژیانی ئیمه‌ی پرسی به‌دریژی نه‌داری ئیمه‌ی بو‌باس که و بلنی.

پیرو مریض و عاجز چون عنکبوت لاغر

رووت و شرۆۆل و پز پۆل چون دار هانه‌وارا (۱)

نارده به رووست نانم، گزگل خورش و خوانم

بر سفره‌ام نباشد جز نان و دوخه‌وارا (۲)

عریان و پیرو چلکن، پشمینه ریش و کولکن

توکم فشۆله‌ش کرده‌ن چون ورچ در عبارا (۳)

۱ - پیر = به‌ته‌مه‌ن = به‌سالآ چوو، مه‌ریض = نه‌خۆش = عاجز = ناته‌وان، عنکبوت = جولایی که‌ره، لاغر = له‌ر، پز پۆل = پرتووکاو = داری هانه‌وا = داری کانی با / واته: پیر و نه‌خۆش و ناته‌وان وه‌کوو جولایی که‌ره له‌پرو لاواز، رووت بی جلک و پرتووکاو وه‌کو داری هانه‌وام لیها‌توه‌بری کانیاوله ولاتی کورده‌واریدا مه‌شهور بوین بو یاداری (روماتیسیم) چاکن نه‌خۆش ده‌چپونه سه‌ر نه‌وکانیانه و ئاویان ده‌خواردوه په‌روه‌کی سه‌وز یا سپی به‌داری سه‌ر کانیه که داهله‌ده‌واسی نه‌م په‌رو شرا‌نه له دوره‌وه دیار بوون.

۲ - ناردی به‌روو = ناردی پوه، گزگل = کلکاف = به‌ری داری مازوو وه‌کوو گو‌یز وایه ناخوری و زور تاله / واته: خواردنم ناردی به‌رووه‌له کاتی بی نانیدا به‌روو ده‌کریتته ناو ئاو تالیه‌که‌ی بزوا، پاشان وشکی ده‌که‌نه‌وه وه‌کو گه‌نم ده‌یهارن ده‌یکه‌نه نارد و پاشان ده‌کریتته نان به‌لام نانه‌که‌ی زور خوش نیه له ناچاری دا‌که‌لکی لی‌وه‌رده‌گیری پاشان نه‌لی مه‌گر گزگل بکه‌مه خورشت، له سه‌ر سفره‌ما نیه بیجگه‌نان و دوخه‌وا مه‌به‌ستی له نه‌داری یه.

۳ - عریان = ته‌واو رووت، پشمینه‌ریش = وه‌کو خوری کولکن توکاری، توکم = مووم، فشۆله‌ش کردن = فشی کرده‌وه، ورچ = حه‌ش / واته: رووت و پیر و چلکن و پشمینه ریش و توک و مووم فش بو‌ته‌وه وه‌کو ورچ‌چلک بخریتته ناو هه‌با یه‌که‌وه.

رگهای قامت من کرده به هم تقاطع

چون منطقه و معدل، چون خط استوا را^(۱)

گویند انقلاب ماهیتان محال است

من منقلب زهیئت بنشسته چون حبارا^(۲)

یا سیدی ترانی فی الفقر کالحضاجر

یشقق کعابی کانی کمیتارا^(۳)

انی بعید لحم محتاجی گوشتی گیسکم

یالیته و لمه گوشتی یستبرژلمارا^(۴)

۱ - منطقه = پشتونیکه هلی گهرمای خوره تاوه بو سه زهوی و به پینج به شدا به شی کرده ههر به شیکی ده لین مه ته قه معدل النهار، ئیستوا = وه ک یه ک بوون = یه کسانی، دایره ی روژ هلات روژ تاوا زهوی کرده به دو به شه وه باشوور و باکوور / واته: ره گه کانم به یه ک گه یشتون له بهر نه وه که گوشت به دور و به ریانه وه نه ماوه له یه که وه نزدیک و به یه ک گه یشتون.

۲ - گویند = نه لین، انقلا = گوران، هه یئت = شیوه = پیکه، حوبارا = حباری = هوبره = بالنده یه کی پی در پی له ده شته و شکه کانی ئاسیا، ئوروپا و ئافریقادا، وه کو قه ل = بو قله رهنگی په ره کانی زرده نزدیک به خو له که وه و خالی تیدایه / واته: نه لین گورانی بنه ما مه حاله که چی من له بجه مادا گوراوم له شیوه دا بوومه ته حوبارا یان شیوه ی ئینسانم پیوه نه ماوه وه ها فشفولم.

۳ - یا سیدی = نه ی گهره م، ته رانی = ده م بینی، فی الفقری = له نه داریدا، حضاجر = که متیار، کعابی = پاژنم، که متیار = کیانداریکی گهره له شه به ناو بانگه نه لین قولابه ی کون نه که ن گوئی نادا به مه رجیک تاریفی بده ی / واته: گهره م نه بینی له نه داریدا وه ها پاژنم قه له شاهه نه لیت که متیارم. چه زاجر به هه یکه لیکی گهره وفش و فولیش و تراوه.

۴ - انی بعید لحم = من هیئده دورره گوشتم، گیسک = کاژله تا یه ک سال = گیسک - چتیر -

انی اک و هراسان من ویزه ویزمیش

خرنگز و کیچ و ضب و سوسمارا^(۱)

ارزاقنا قلیل دوغینه ونیسک

پیاز و نوک و ماش (لایستوی) تغارا^(۲)

و مالنا المواشی الا من الدجاجات

کل ذوات پوپ قلشان اوچوارا^(۳)

باروکه صفیرا دیک له صیاح

لمایتس علیها سرأ و لاجها را^(۴)

بزن، یالیه ته = خوژگا، یوسته برژو = ببرژابا لمارا = بو ئیمه / واته: من هیئده دورره گوشتم خوازیری گوشتی گیسکم خوژگا ولمه گوشتی ببرژایه بو ئیمه.

۱ - انی اکو هراسان = ئیمه هیئده شه له ژاوین، ویزه ویزمیش = دهنگی میش خهرنگه ز = میشیکی گهره یه ده نیشی به ره شه و لاخته وه، کیچ = که ک، ضب = سوسمار واته: ئیمه هیئده شه له ژاوین به دهس ویزه ویزی میشه وه، ههره ها خهره نگه ز و سوسمار و مارمیلکه یش لیمان ناگه رین.

۲ - ارزاق = روزی، دوغینه = چیشتیکی کوردی یه، ته غار = سی مه ن = ده پووت، شه ش پووت هه شت پووت، ههر ولانیک بو خو ی جو ری حیسابی ده کا / واته: روزیم که مه دوینه و نیسک و پیاز و نوک و ماشه ناگه ته ته غاریک.

۳ - مواشی = مالیات، گیانداری مالی = گاو و کهرو هیسر و نه سپ ... دوجاجات = مریشکانی سولسانی، نه وچوارا = سی یا چوار / واته: ئیمه هیچ مالیاتیکمان نیه جگه له مریشک که ههر کامیان سی یا چوار پوپیان هه یه.

۴ - باروکه = مریشکیکه که هیشتا هیلکه ی نه کردوه و جوو جوله، باروکه، مریشک صفیرا

بقولنا کثیرا چوندر و ترب

کولله کت و سیف خربزت ضیارا (۱)

الانبات کاهو ارواحنا فداه

نحن لاندری ماهو هناک کوهسارا (۲)

بس باشد این خرافات کوتاه کن مقالات

آن به که ختم آرم این نامه بر دعا را (۳)

یارب مدرسان را تعدادشان بیفزای

یارب بده دوام عبدالعظیم ما را (۴)

= زرده له، دیک = که له شیر، له مایه توس، عله یها = پی دانه تسیوه، سرر = په نامه کی، جیهار = ناشکرا، واته: باروکه یه کی زرده له که له شیر بوی ده خوینی به لام پیا یانه تسی و نه به په نامه کی و نه به ناشکرا.

۱ - بقول = سه وزه = هه رجوره گیایه ک، کثیرا = زور. واته: تهره کال مان زوره چونر، توور، کولله که، سیف، کالک و خه یار.

۲ - نبات = کیا = نه ارواحنا = گیانمان، نحن = نیمه / واته: بیجگه له گیای کاهو گیانمان به فیدای بیت له م کویستانه دا نیه. نه وانی تر هه ن

۳ - بس باشد = بهس بیت، کوتاه کن = کورتی که ره وه، آن به = نه وه چاکتر / واته: با نیت خورافات و تار بینه کوتایی، و اچاکه نامه کم به پارانه وه ته و او بکه م.

۴ - یارب = نه ی په روه ردگار، بیفزا = زوری که / واته: په روه ردگار ماموستا کانمان ژماره یان زورکه هه روه ها ده وانی هه بدوالعزیمی نیمه ش بده.

کول کیشی ماموستا

هه ره کوه له وه پیش و تمام ماموستا به شوینی دنیا ویستی دا نه چوه له کاتیکا له «بانی شار» بووه مه لای دی بووه و ده رانه تی نه وه ند نه بووه پی بژی له قه برسانه که وه که له دیوه سه عاتیک دوور بووه داری وشکی به کول هیناوه بو سووتاندن هه ره وه ها له کاتیکا ته مه نی پتر له ۷۰ سال بووه له دزلی به کولی خوئی داری هیناوه. تا خوئی توانییتی به کول دارینی به که سی نه و تووه درای بو بی نیت. جاریکیان ماموستا کولی داری به کوله وه یه، نه یه وی بگه ریته وه بو ناوایی تووشی کوره شیخه کان نه بی به سواری نه سب به لایا تی نه په رن یه کیکیان نه لی: «لالولا چا بی چیرو واته: خالولا چو نه بی به ژیرو. نه ویش نه لی: بوو چیرو خاسا، میزه ره که م چیرو پاو نه سپو به چکه شیخانه میفه رک بو خه لکی به راش به ته به پروک ئستفاده ش چه نه که را، خو تا ئیسه ئی میزه ره مه هیچ که لکش نه بیهن» واته: بم به ژیرو چاکه، میزه ره که م نه که ویته ژیر پی نه سپی به چکه شیخ و میفه رک نه بی، ره نگه خه لک که لکی لی وه رگرن، خو تا ئیسته هیچ خیریکی نه بووه. یه کی له کوره شیخه کان نه یناسی و نه لی: خو نه مه ماموستا مه للاحه سه نه. دئه نه به زن و ریزی لی ده گرن. یه کیکیان نه لی: ماموستا نه وه بو چی خه لکی ناوایی دارت بو ناهینن نه لی: خه لک بو که سیک دار دینن تا دینی پی بسوتینی. من ره نگه دینم نه بی پی بسوتینم، نیتر بو چی دارم بو بینن.

جاریکیان کولی داری به کوله وه یه نه که وی، کوله که وه ها به سه ره نشیه وه قورسه

ناتوانی هه لسیته وه. ئه که ویتته مردن. دوو کچ له کیو دینه وه ته ماشا ئه که ن که سنی به کۆلی داره وه که وتوووه. هه لی ئه سیننه وه، ئه بینن ماموستایه و ریشه سپیه که ی قورپوای بووه ئه فهرمی: «شمه حوریندی یا کناچه ویمان» واته: ئیوه حورین یا کچه خو مانه. ئه لین: حوری نین. ئه لی: والله تۆزیکم مابوو بمرم، پیم و ابووها زوری نه ماوه بچمه به ههشت که چاوم کرده وه ئیوه دی بو یه ک چرکه پیم و ابوو چومه ته به ههشت حوری ده بینم هه ناسه یه ک هه ل ئه کیشی و ئه لی: دووباره دنیا و دووباره ژیان. بو چی هه لتان ساندمه وه دووباره گرفتاری ژیان دبمه وه.

ماموستا و سیاچه مانه

ماموستا زوری چه ز له گۆرانی بووه. زور جار له مزگه و تا و توویه ئاده ی فلان سیاچه مانه بیژه با برۆین بو سه یروگه پان کاتیک سیاچه مانه یان و تووه جاری و ابووه ئاگای له خو ی نه ماوه پاش ته و او بوونی گۆرانی یه که بانگیان لی کردوووه. له باره ی سیاچه مانه وه و توویه هۆره ی جافی و سیاچه مانه ئاههنگه که یان له ئاسمانه وه هاتوووه. یه که م جار ئیلهام بووه ئیتر بو کام پیغه مه ر هاتبی خوا ئه یزانی. ئه گه ر که سی له سیاچه مانه یا هۆره حالی بی هۆشی نامینی. وه کوو مهستی بی سه ر ئیشه وایه ئه توانی برۆا بو گه رانی هه موو دنیا.

خه لکی دزلی و ماموستا مه لاهه سه ن

خه لکی دزلی هه ر وه کوو باقی خه لکی ناوچه که ماموستایان به گه و ره ترین زانا زانیوه و هه رف توایه کی دابی که س شکی نه ماوه، ئه گه ر روداویکی ئایینی، ته لاق و نیکاح و به یع و معامه لات و هه ر جو ره ئیشیکی کومه لایه تی که فتوای شه رعی ویستی، ماموستا ئاخیرین ده لیل بووه و که س نه یه توانیوه ره دی بداته وه و زور له خه لکی دزلی و توویانه ئگه ر ماموستا مه یلی بی رهنگه بتوانی خوشک بو براماره کا (مه به ست ئه ویه زور خوینه واره ئه گینا شتی وانا گونجی).

له کاتیکا که له دزلی ده بی، ده رسی فه قی ده لیته وه. دوو که س له خه لکی دزلی که هه ر دوو کیان ته مه نیان در یژ بووه لای دانیشتون و گو ی یان له ده رسی شه رع گرتوووه، وه ها له شه ر عدا شاره زا بوون که خه لک پر سیاریان لی کردوون. ماموستا «مه لاهه عارفی خو رمال» که زانایه کی پایه به رزه فه رموویه له کاتی ده رس و تنه وه له «توحفه»^(۱) پر سیارم ده کرد له «حه مه ی باوا» و «حه مه ی سلیمان» ی دزلی که ئه م مه سه له چۆنه؟ خیرا ده یانوت ماموستا وای فه رموووه. جار جاره جه لدی کتیبه که شیان نیشان ئه دا و به جو ری له شه رع ئاگابوون ئه توت خو یان مه لان، هیچ کامیشیان خوینده وار نه بوون.

هه ژار و مه لاهه سه ن

خوالی خوشبوو ماموستا بی هاوتای چه رخ، گه و ره پیای شه ر هه ف و ئابزوو

ماموستا هه ژار له باره ی سه یید حوسینی «حوزنی» وه له کتیبه بایه خ داره که یدا (چیشتی مجیور)^(۱) باس ده گا تا ده گاته باسی مه لاهه سه نی دزلی و پارچه شیعریکی ناته واوی لی ده گیزیته وه. پیم وایه هه ژار هینده ماموستای به دل بووه ته نیا پارچه شیعریکی لی بیستوه له بهری کردوه. نه میشه ده قی نوسراوه که ی هه ژاره له باره ی ماموستاوه نه فه رمی:

حوزنی نه وه نده گفت و لفت خوش و ناگادار بوو، پیاو هه زی ده کرد هه ر گوئی بو رادی ری. روژیک گوتی: به داخه وه کورد چونکه هه میشه ژیر چه پوکه بوون. شاعیر و نووسه ری گالته چیمان لی هه ل نه که وتوون، که گه پ و گالته ش به شیکی گرینگه له نه ده بیات دا. من باسی مه لاهه سه نی دزلی م بو کرد که زور گالته چی بووه و به داخه وه له برسان مردوه. نموونه ی کرده ی نه و پیاوه ی لی خواستم، شیعریکم بو خوینده وه که له مه ریوانه وه بو فه قی به کی براده ری خو ی به ناوی» هه مه ده مین هه مه وه ندی بو شاری سابلانغی نووسیوه. من وه ک عاده تمه، له خویندنه وه ی شیعی له به ردا چاو له سه ری که داده نیم. له و ناوه دا چاو هه لینا. نه و پیره ریش سپیه به ده ست و پی سه مای ده کرد گوتی: پیاویک ده نیرم که به دووی نووسراوی نه و پیاوه دا بگه ری و له روژنامه ی ده نگی گیتی تازه دا بلاوی ده که مه وه، که به داخه وه مهرگ ریگی نه دا. نه مه ش بلیم که له پاش مهرگی، گو فاره که هه لگیرا و نیمتیازه که یان دابوو به حوزنی، به روژنامه یه کی چوار لاپه رهی ده ری ده کرد و

۱ - چیشتی مجیور، لاپه رهی ۲۳، چاپی پاریس ۱۹۹۷.

نه ده بیاتی کوردی تیدا ده نووسی.

شیعره کان نه وه نده ی له بیرم ماون نه مانه ن:

ای عازم ساوجیلاغ، عرض سلام این حزین

بخوان کسی را نام او اندر دهانم انگبین

چابک همه وه نده که او، در وقت غارت بارها

برکنده بزها پوست را، درویشها را پوستین^(۱)

اسمش رساندها پیام^(۲)، آنهم پیام ایچنین

اول محمد آمده، آخر نقیض لل امین

باری اگر مرسوله^(۳) ای ننوشت سوی این طرف

منعش نباشد زان مکان، گر غافل است از ما چنین

شهر^(۴) سیه چشمان وی همچون غزالان ختن

تعطیر ناف دلبرش چون نافه ی آهوی چین

پیکان مژگان سیه، برسینه ی هرکس زنند

فواره اش بالا رود، تا آسمان هفتمین

۱ - واته، پیستی بزنی دامالیوه و پوستینی له کولی ده رویش داکه ندوه.

۲ - ناوه که ی هه موو په یامیک ده گه یه نیت.

۳ - نوسراو.

۴ - مه بیستی سابلانغ.

اقبال شد یار کسی، ریگهی له سه رکانی که وی

اریاح^(۱) برگشته عقب^(۲)، عینان زهق^(۳) ده م داچه قین

به رخوله تون، دوشه حمه تون، تاقانه تون فی به لده تین

قیتاله تون^(۴) بالغه مزه تین، با آن دو چشم نرگسین

گر مار و عقرب^(۵) میگذد آگه نمی گردد کسی

همراه شد با طاوسان در رانه بیره^(۶) و گول چنین

آتش^(۷) به جانها افکنند وقتی که چون کبک دری^(۸)

آیند بیرون از حمام با آن حدود آتشین

پشمینه پوش اطلسی^(۹) زنگاریان قاوسی

جنبیدن^(۱۰) دسمالشان گه بریسار و گه یمین

۱ - ئه ریاح = ریح = باکان. واته هر که سی شانسی بی ریگای بکه ویتنه سه رکانی له دواوه

بای لی ده بیتنه وه و ده می داده چه قی. ۲ - دوا.

۳ - چاوازاق. ۴ - ده یکوژی.

۵ - دوویشک.

۶ - «رانه بیره» = بو دوشینی نازه ل پیش نیوه روژنان له دی دور ده که ونه وه پیی ده لین

رانه بیره. ۷ - ئاور.

۸ - که.

۹ - بهرگی پشمینه یان له بهردایه و ره نگاوره نگن زهنگار = سه وزی تیرا قاوس = شاریکه.

۱۰ - شه کانه وهی ده سه سه کانیان له راستوچه په وه.

لو عانق الانسان بالبت الّتی من قریکم^(۱)

صادر شود بی اختیار، از وی ریاح فاوسین^(۲)

درویشهای کولکنین، ریش نیری و زور ناکه پو^(۳)

سه ر چوله که ی، گون کووله که، مانند جاموس بطین^(۴)

فل ی نظر شیخ و مه لا گویند لاحول و لا^(۵)

بالا رو له نجهی کوتری با ناز و عشوه و پیی که نین^(۶)

بیند چون آن لعبتان، چون دیوشان دربر کشند^(۷)

با بوله بول و قیشه فیش، با لرفه لرف و ئاخنین...

رهنگه چند به یتیم له بیر نه مایی منیش تاثیرم بو ساخ کرایه وه.

ماموستا هینمن و شیعه کانی مه لاهه سهن

ماموستا هینمن شاعیری دلسوز و لیها تووی کورد ئه لی: له به غذا پارچه شیعیکی

۱ - ئه گه ر مروّف جوان ته ماشای ئه وکچه بکا که نزیکه تی.

۲ - بی ئیختیار بای «فس» ی لی به رده بی.

۳ - ده رویشی کولکن که ریشیان وه کوو حه چه نیر و ده میان وه کوو سوپنا وایه.

۴ - جاموس بطین = کامیش ورگن.

۵ - که شیخ و مه لاهه یان بینن، ئه لین «لا حول و لا قوه الا بالله».

۶ - وه کوو کوتر ده چنه پیدا و خوده نوینن و پیی ده که نن.

۷ - ئه م تاکه په خوت مانای که.

مه‌لاحه‌سه‌نیان بو خویندمه‌وه هینده‌م که یف کرد، چهن روژ دوا‌ی ئه‌وه پیم و ابو و شتیکی چاکم دوزیوه‌ته‌وه یا مزگینی یه کی چاکیان داومه‌تی. داوام کرد شیعه‌ره که م بو بنووسنه‌وه شیعی و اخووشم نائسته نه بیستبو و زورم که یف پی کرد. پیم و ابو و ئه‌ده‌بی کوردی وه ک مه‌لاحه‌سه‌نی که م بو. پاشان بیستم که چون ژیاوه، چه‌ندم به شیعه‌ره که که یف کرد، ئه‌وه‌نده‌ش بو کلولی کورد گریام. (روزنامه‌ی کوردستان، سالی ۴۱)

«ماموستا قانبع و شعری مه‌لاحه‌سه‌ن»

ماموستا قانبع شاعیری شوپشگی و لیها تووی کورد فرمووی: «ئه‌گه‌ر وه ک مه‌لاحه‌سه‌نی دزلی شاعیر بوایه‌م ده‌نگی داماو‌ی کوردم ده‌گه‌یاندنه‌وه په‌ری دنیا». ئه‌م شاعیره‌ چهن به‌یتیکی به شیعه‌ره که‌ی ماموستا - که بو موخته‌هیدی کوردستانی نویسه‌وه - زیاد کرد بوو پاشان فرمووی وه‌کو شیعه‌ره که‌ی ئه‌و نابی روخسه‌تی نه‌دا بلا و بکریته‌وه به‌لام من نویسه‌یه کم ده‌سکه‌وت له‌ به‌ر فرمووده‌که‌ی خوی بلاوی ناکه‌مه‌وه.

«ماموستا مه‌لا باقری بالک و ماموستا مه‌لاحه‌سه‌ن»

ماموستا «مه‌لائه‌حمه‌دی خاکی» مه‌شه‌وور به «مه‌لائه‌حمه‌دی توتوندر» گه‌رايه‌وه و تی: جاریکیان کابرایه‌ک ته‌لاقی که‌وتبوو ماموستا مه‌لاحه‌سه‌ن چاکی کردبو‌وه.

مه‌لاکان تووره‌ بیون. ماموستا مه‌لا باقر که مه‌لای چاک و موده‌ررسی به‌ ناوبانگی ولاتی مه‌ریوان بوو فرمووی: «مه‌لاحه‌سه‌ن مه‌لایه». له‌ بیرم نیه‌کی بوو گه‌رايه‌وه و تی: پرسیمان له‌ ماموستا مه‌لا باقر «مه‌لاحه‌سه‌نی دزلی چونه» فرمووی: من مه‌لای و چاک ناناسم و که‌سم نه‌دیوه ئه‌وه‌نده‌ خوینده‌وار بی به‌لام به‌ داخه‌وه له‌ عیرفان بی به‌هره‌ بووه»

«سواره‌ی ئیلاخانی زاده و شیعی مه‌لاحه‌سه‌ن»

ئه‌و کاته رادیوی کوردی ئیران له‌ کرماشان بوو. خوالی خوشبوو «سواره‌ی ئیل خانی زاده‌ی شاعیردا وای کرده‌ره‌که‌س شیعی مه‌لاحه‌سه‌نی لایه‌بینریت بانه‌ فه‌وتی وه‌فرمووی کورد شاعیری به‌ده‌سه‌لاتوشوخی وه‌ک مه‌لاحه‌سه‌ی نه‌بو»

«ده‌گاشیخان و تووتن»

ماموستا هه‌ر وه‌کوو و تمان جارچاره‌ له‌ گه‌ل هه‌وال و خوشه‌ویسته‌کانی دا بو شوخی شیعر ده‌کاته به‌هانه‌ بو هه‌والپرسی. جارچاریش نه‌داری زوری بو دینی، له‌ و براده‌رانه‌ی که‌ پیا‌یاندایه‌ په‌رمی داوای چای و شه‌کر و تووتن یا کاغزه‌ بو نویسن ده‌کا. زور جار ئه‌م داواکاریه‌ بووه‌ته‌ هو‌ی خولقاندنی پارچه‌ شیعیکی زور جوان. بو‌نموونه: جاریک به‌ بونه‌ی بریک تووتنه‌وه شیعیکی بو‌خه‌لکی ده‌گاشیخان ده‌نی‌ری که‌ چهن سال له‌وی بو‌ه‌ بیریان ده‌کاته‌وه، سلاویان بو‌ده‌نی‌ری و

له خزمهت و زه حمه تیان له گهل فه قی و مه لادا باس ده کا. ئەمهش ده قی ئەو
شیعره که ئەویش چون ده ماو ده م بوئه ناتاواوه رهنکه زور وشه یشی گورابی به
داخهوه له سه ر کاغه ز نه نوو سرا بوئه وه. له چهن که سیکم بیست تا ئیره یه م بو راست
کرایه وه:

په وکی چی دنیا شادی و وه شیمهن

بینایی دیدهم عه بدوالحه کیمهن (۱)

ئامان و ده خیل بیاوهم په نه

کیسه ی ته ما کو م تو زش نه مه نه (۲)

حه مه که ریم گیان نه ته وه ی ئالتون

کونه ته ره وان وینه ی ئەفلاتوون (۳)

حه مه قسه وهش، حه مه زوان وهش

گه وره ته ره وان چوار و پهنج و شهش (۱)

قلیان به وینه ی بزله هه تیمه

عه رزهش ههن وه لای ئەحمده ره حیمه (۲)

ئه ر جاها مسایا ویت دزیت که رده ن

یا چنگله روکی یا گزیت که رده ن (۳)

نام ورده دانه ی خه ره بنگت هارن

نام جه ته ما کو ی بن په لت مارن (۴)

۱ - قسه = وته، وهش = خو ش، زوان = زمان / واته: حه مه قسه خو ش و حه مه زوان خو ش له
میژه ته ره وان ی له چوار و پهنج و شهش ته ره وان ی تر گه وره تری.

۲ - قلیان = که ره سه ی تووتن کیشانه، بزله = کاژه له، ئەحمده ره حیمه = یه کی له پیاوه زور
چاکه کانی ده گاشیخانه / واته: قلیانه کم وه کوو کاژه له ی بی دایک هاوار ده باته بهر ئەحمده
ره حیمه، مه به ست ئەوه یه کاژه له ی هه تیو له بهر بی دایکی سه ر ده کاته ژیر هه ر بزیکدا بو چور ی
شیر. ماموستایش قلیانه که ته شیبه ده کات به کاژه له ی هه تیو ده بنیریته ده گاشیخان و لای
ئەحمده ره حیمه بو تووتن.

۳ - همسایا = هاوسیکان، ویت = خو ت، گزی = گسک / واته: ئەگه ر له هاوسیکاتان دزیت
کردووه یا چنگله روکی یا خو گسکت داوه له بیخ خه رمان چنگه توتنیکم بو بنیره، مه به ست له
چنگله روکی ئەوه یه پاش ته واو بوونی دانه ویله له خه رماندا به چنگ و ناخون هه رچی رژیبت
ده ی چنه وه.

۴ - خه ره بنگ = بهری گیایه که بو بری مه به ست ده سووتن، هارن = هاریوته، ته ما کو ی بن

۱ - په وکی = بو یه، چی دنیا = له م جیهانه دا، وهشی = خو شی، عه بدول حه کیم = ناوی
پیاویکی زور چاک و سه خی خه لکی ده گاشیخانه / واته: بو یه له م جیهانه دا خو شیمه چون
رووناکی چاوه کانم عه بدول حه کیمه.

۲ - بیاوهم په نه = بگه پیم، کیسه = جیگای تووتن، نه مه نه = نه ماوه / واته: ئامان = و ده خیل
بگه پیم کیسه کم ته نانه ت تو زی توتنی یشی تیدا نه ماوه یانی تووتنم ته واو بوو.

۳ - حه مه که ریم ئالتون = پیاو چاکیکی ده گاشیخانه ی ئەفلاتوون = زانایه کی یونانی یه / واته:
حه مه که ریم گیان له بنه ماله ی ئالتوون که له میژه وه ته ره وان ی وه کو ئەفلاتوون ژیری.

یام ساقه زلت هارپان به دنگئی

قلیان ماتلا په یم کیانه چنگئی (۱)

نهر هیچکام نه بی گزگلی، هاره

بیاونهم په نه حاله تم فاره (۲)

قلیان سیاقیر سینهم ته نوورا

هاشیم وه ههردا په ی هه شه نوورا (۳)

پهل = تووتنی بن پهل مارپان = شکاننده وه = له هاویندا که هیشتا تووتن گه لا کانی زهرده نه بووه و پئی نه گه یشتووه له خوآرووی چله توتنه وه گه لا زهرده بی له ناچاریدا جگه ره کیسه کان که لکی لی وهرده گرن / واته: نه گهر ورده دانهای خه ره ننگت هاریوه یا له تووتنی بن پلهت شکاننده ته وه

۱ - هارپان = هاریوه، دنگ = بهرد یا داریکه چال کراوه، ههرشتیک گهره کیان بیت وردی که نه ده یکه نه هم قولکوه وه و به بهردیک که وه ک که له شه کهر تاشراوه ساف کراوه لیی ده دن هه تا وردی که نه یان بیانوهی دانه ویله یه ک وه کو برنج و گهنم پیستی بگرته وه له دم دنگه دا ده یکو تن. له زور جیگه دا دولی پئی ده لین / واته: نه گهر ساقه یه ک زلی تووتنت هاریوه قلیانه که م ماتله چنگیکم بو بنیره.

۲ - نه بی = نه بو، گزگل = بهری داری مازوه بو پزشکی و له کیمیا دا که لکی لی وهرده گیری به نه ندازه ی گو یزیکه تاله و ناخوری / واته: نه گهر خه ره ننگ و ساقه زل نه بو، گزگلیکم بو بهاره و بوم بنیره با حالم بگوری فاره = بگوره.

۳ - سیاقیر = قیره ره شه، شیم = چووم هه شه نوورا = گیایه کی کیوی به وه کوو تووتن وایه به لام بو جگه ره کیشان به که لک نایه / واته: قلیان وه کوو قیره ره شه سینهم وه کوو ته نوور ده گزئی خه ریکه بجم به ههردا بو گیای هه شه نوورا.

نیستقبال که روو جه قوزه داران

بهش نه فه سیم دا جه ژحره ماران (۱)

سینهم ئاشوفته ده روون ناله شا

هه ناسم گیزیه ی زهرده واله شا (۲)

پیچی میزه ره م وینه ی کالیاره ن

هه یکه لم وینه ی ئوسا دانیاره ن (۳)

ئهمانه تیت بو وه ختی عه لاجه ن

ریش و سمیل م وره ی هه لاجه ن (۴)

هان هختیش مه نه ن به یا نه سه ردا

واچون قنگلاشک به رووش وه ههردا (۵)

۱ - نیستقبال = پیشواز = به پیره وه چوون، به ش = به لکو واته: ده چم به پیری قوزه دارانه وه به لکو نه فه سیکم بده نی له و ژهری ماره.

۲ - ئاشوفته = تیکچوو، زهرده واله = وه کوو هه ننگ وایه به لام هه نگوین ناکا / واته: سینهم تیکچوو ده روونم ناله یه تی هه ناسم وه کوو زهرده واله گیزیه ی دی.

۳ - کالیار = تروزی توو ئوسا دانیار = وه ستایه ک بووه له شاری سنه / واته: میزه ره که م پیچه کانی وه کوو کالیار قهوی و وناقولا بو هه یکه لیشم وه کوو ئوسا دانیاری لی هاتووه.

۴ - بو = بی، وره = لوکه / واته: ئامانه تیت بی وه ختی عیلاجه ریش و سمیل م وه کوو لوکه ی هه لاجی لی هاتووه.

۵ - نه ختیش = توژیکی، مه نه ن = ماوه، نه سه ردا = له سه ردا، وا = با قنگلاشک = درکی که نگره پیر ده بی و با به م لاو به ولادا ده یا / واته: توژیکی ماوه له بهر سه ی بوون ریش و سمیل م وه کوو

- ۱ - نارو په نج روین قلیانی هالی، مژوو تاچه شوو ژاروی تالی (۱)
- ژارش ته مام بی تالیش هیچ نه مهن تالی نه مهن تالی (۲)
- شیرین بی دلش چون شه که ر و قه ن (۲)
- هسه ن جه دزلی وای سهر نیلاخان یاونو به ده گاشیخان (۳)
- چون داشیخانی ههر په ی خواینی (۳)
- په ی شیخ و مه لا ههر جان فیداینی (۴)
- نافه رینتا بو ده گاشیخانی (۴)
- گیان فیدای عیلم و دین و نیمانی (۵)

- ۱ - نارو = نه م رو، پینج روین = په نج روژه، هالی = خالی، مژو = ده مژم / واته: نه مژو په نج روژه قلیانی خالی ده مژم تا به لککوو بچیژم ژاروی تالی.
- ۲ - ژارش = ژاری / واته: قلیانه که م ژاری ته و او بووه و تالی نه ماوه. وه ک شه کر و قه ند شیرین بووه.
- ۳ - نیلاخ = کوستان، یاونو = بگه یه نی / واته: هسه ن له دزلیه وه بای کوستان هاواری بگه پنی ته ده گاشیخان.
- ۴ - په ی = بو / واته: چونکه ده گاشیخانی بو خودان و بو شیخ و مه لا گیان فیدان خزمه تکاری ثابین و زانیارین .
- ۵ - واته: نافه رین بو نیوه خه لکی ده گاشیخان که گیان فیدای زانیاری و دین و نیمانن .

- «انشاءالله» وه ختی حه شره ما که را
- چه نی سوله حا نامیما به را (۱)
- هه دیسه ن هه رکه س چه نی که سی بو
- په ی خزمه تی عیلم پیسه مه سی بو (۲)
- ئاخ جا چه ن وه شا پیوه جه مه حشر
- هه شرما که رو خالقی شه کبه ر (۳)
- جا ملمی به هه شه ت پیوه «انشاءالله»
- شه حسه نول حه یات ته بارک الله (۴)

«نهم شیعره یش»

له کاغزه دراویکی کوندا له سهر شیعریک نوسرابوو: شیعری مه لاجه سه نى دزلى

- ۱ - «انشاءالله» نه گهر خوابیه وی، چه نی = له گه ل / واته: نه گهر خوابیه وی کاتیک هه شرمان ده کریت له گه ل چاکانا ناومان ده بریت.
- ۲ - هه دیس = فه رمایشتی پیغمبه ری (دخ) په ی = بو، مه سی = ناسنیکه له سهر ناگردان که ناگره که ی پی جی به جی ده کن / واته: فه رمووده ی پیغه مبه ره هه رکه س له گه ل که سیکدا بی بو خزمه تی زانست وه کوو مه سی واته بو ناگردان .
- ۳ - پیوه = پیکه وه، که رو = بکا / واته: ئاخ که چه ند خو شه خوا، له گه ل نه وانده دا هه شرمان بکا
- ۴ - ملمی = ده چین / واته: جا ده چین بو به هه شه ت به یه که وه نه گهر خوابیه وی نه وه چاکترین ژیانی پیروزه .

کو تایی شیعره کهش بهم جوړه بوو:

«نېشته شد در خانه ماموستا سید محمود ساکن قریه وه یسیا اورامان ذلیل و غریب

عارف بینشان ۴ شنبه ۱۳۹۱»

به لام سه بارهت بهو عارفه هیچ زانیاری به کم وه دهست نه کهوت. ثم تاریخه یش

نازانم و ناش زانم ثم شیعره هی ماموستایه یا نه دهس نوسه که هه یه.

ثم مهش شیعره که:

دهف ئاسا بهو سوژ ناله و سه داوه

روو ئه و یاران بو پشت ئه و په ناوه (۱)

نهوا چون نه وهخت جیایی یاران

به سه یلی ئه سرین چون نه و به هاران (۲)

قیامت ئه وسان به رووی دنیاوه

یاران جه یاران جیا مه باوه (۳)

۱ - ئاسا = وه کوو واته: وه کوو دهف به سوژ هاوار و دهنگه وه رو بکه ره یاران و پشتت بکه له په ناوه مه به سی ئه وه یه دهف روی له دهف لیده ره که یه و پشتی له نادیا ریدا .

۲ - واته: مه بادا له کاتی جیای خو شه ویستاندا فرمی سک لاقاوی به هاران دابژئی .

۳ - ئه وسان = ئه و کات مه باوه = ده بنه وه / واته: روژی دواپی ئه و کاته یه که خو شه ویستان له یه کتر جیا ده بنه وه، مه بهستی مهرگی یه کئی له خو شه ویستانه.

جار جار به دو عا که ریمان وه یاد

سا یانه ئاوا مه رحه مهت زیاد (۱)

زندگی دنیا هه رچی بی دیما

خاوی بی ویه رد دیما و نه دیما (۲)

یا جه گونای من که ره م ئاوان تر

ره حمهت چ تاوان من فراوان ته ر (۳)

هه ر توئی وه تاق دانا و ته وانا

توم هه نی، هه نی ئه و کییم بو هانا (۴)

۱ - که ریمان وه یاد = بیرمان بکه یته وه، یانه = مال / واته: جار جاره یادیکی خیرمان بکه وه مالت

ئاوا بی و مه رحه مهتت زیاد .

۲ - خاوی = خه وی، بی = بوو ویه رد = رابورد / واته: ژیا نی دنیا هه رچی بوو دیمان، خه وی بوو

رابورد دیمان و نه ماندی یانی زور شتمان دی و زور شتمان نه دی .

۳ - گونا = گونا = تاوان ، ئاوان تر = زور تر، / واته: ئه ی ئه و که سه ی که لی بوردن و که ره مت له تاوانی من زور تره .

۴ - هه ر توئی = هه ر توئی، تاق = تاک توم هه نی = توم هه یه، هه نی = ئیتر، ئه و کییم بو = له کییم بی، هانا = هاوار.

به و فهسل فیراق خاتر پر خاران

به و یادی دمای یه کتری یاران (۱)

ئه ر سه د تاوانم جه حه د ئه و دهرن

ده فته رم جه رووی ویم سیاته رهن (۲)

«مه لاهه سه ن و مه لاهه سه یید موحه ممه دی گیزمل»

ماموستا پارچه شیعریکی زور جوانی کوردی و عه ره بی و فارسی بو ماموستا «سه یید موحه ممه د گیزملی» نووسیوه که ئه ویش وه لآمی ئه داته وه. وه لآمه که ی ئه ویش ده نووسین به پیی فه رمووده ی کاک «شیخ موحه ممه دی سراجه دینی «ماموستا سه یید موحه ممه د گیزملی» له بنه ماله ی پیرخداری شاهو، کورپی خوالی خوشبو و ماموستا سه یید محه ممه د ئه مینه. له سالی ۱۲۶۹ هجری شه مسی له دئی گیزمل له دایک بووه. له بنه ماله زانست پهروه ره که ییدا خویندنی ده ست پی کردوه وه کوو باقی فه قی یان چووته دهره وه و له کوردستانی ئه م دیو و ئه و دیو خویندنی ته و او کردوه. پاشان بووه ته موده رریس له «ده ووروه» له ۱۳۰۵ دا نه خوش

۱ - فهسل = جیا بوونه وه، فیراق = جیایی، دووری خاتر = دل، دمای = دوا ی / واته: به و جیایی و جیا بوونه وه ی دل ی یاران پر له درکه وئیش دابرا نه واته زور ناخوشه جیا بوونه وه ی یاران.

۲ - ئه و دهرن = به دهره، ده فته رم = نامه ی کرده وم، سیاته ر = ره ش تر / واته: ئه گه ر چی تاوانم له ئه ندازه به دهره ده فته رو نامه ی کرده وم له رووی خوم ره ش تره.

ده که وی بو چاره ی نه خوشینه که ی ده یبه نه که رکوک. ئه یانه وی کار دوژی (۱) که ن واته عه مه لی که ن که بی هوشی ده که ن ئیتر نایه ته وه سه رخوی و فه وت ده کا.

خوالیی خوش بی

ئه مه ش شیعه ره که ی ماموستا مه لاهه سه ن:

سلام من الهجری نحو کبارکم

دعاء من الدزلی نحو صغارکم (۲)

ایا معشر الاخوان زادت علومکم

وبورک فی الجایی و اثمار دارکم (۳)

عجبت من الاخوانی هلاتذکروا

قریبا بسکناهم یسمی بجارکم

۱ - کار دوژه له جیگه ی عه مه ل دا بنریت چاکه، کارد = چه تو، وه ژ = دامالین دارنن بو ه لکولین گويزو ده رگادانی زام و برینی گوشتی زیاده له زام دا به کاربراه وشه به کی هه ورامی کونه ئه گه ر په سه ندی خاون قه له مه لان بیته دانانی له جیگه ی عمل زور چاکه.

۲ - سلام = دورد، می الهجری = له لایه ن هجری به وه (هيجری نازناوی مه لاهه سه نه)، نحوه = وه کوو کبارکم = گه و ره کانتان، دعاء = پارانه وه، صیغارکم = بچوکه کانتان / واته: سلاویک له هيجری به وه بو گه و ره کانتان، دوعایه ک له دزلی به وه بو بچوکه کانتان.

۳ - الاخوانی = براکان، زادت = زورین، زانیاریتان، بورک = پیروزین، اثمار = بهری دار.

امن قله الجایی غموض عیونکم

ام السیو و القیسی لیسا بدارکم (۱)

باللؤک امسال بزنبیل عزکم

فیا ایها الناس اذکروا حال پارکم (۲)

وادوا و جوبا من زکات ثمارکم

بمسکین محتاج فه قیر و هه ژارکم (۳)

غنیون انتم فارحمونی بدنکه (۴)

بعاد لسیوانین به کؤلو به بارکم (۵)

وان لا ستمعتم ما ذکرتم فهیثوا (۶)

بحرب و هجاء پیاده و سوارکم (۷)

۱ - قله = کهم، عیونکم = چاوتان، لیسا = نیه، بدارکم = به داره کانتاوه / واته: به ره کهت

بکه و بته ناوچای و میوهی داره کانتان، سه رم سوورپماوه له و براینه بوچی ناگایان نیه.

۲ - زنبیل = ده سه چین، عزکم گه وریبتان، ایها الناس = نهی خه لکینه، پارکم = پاره که تان له و که سانهی که مالیان نزیکه و بیبان ده وتری دراوسی.

۳ - بیدنه به نه دار و سوال کهر و بی ده رامهت و هه ژاره کان.

۴ - لپوه ده وله مدن به به خشینی دنکه میوه یه ک به زه بیتان پیمدا بیته وه.

۵ - دوورین له باروله کولی سیو.

۶ - نه گه گوی نه دن به وهی باسم کرد ده جا ناماده بن.

۷ - پو شه پرو به ره ره کانی به پیاده و سواره.

وانی مع الجیش احاصر سورکم (۱)

نحیط حوالیکم ده ر و ژور خوآرکم (۲)

و فر ساننا لوبار زوامثل حیدر (۳)

یفر کثعلب پیایوی به کارکم (۴)

اذا شاهر سیفا لقتل علینا (۵)

یفر صفوفکم و ذواذوالفقارکم (۶)

اذا اختلطا الصفان منا و منکم (۷)

یزید القتالی من سه دو هه زارکم (۸)

و تالانکم حیوان دیک دجا جکم (۹)

فبارگیرکم اسپ ره و وه هم قطارکم (۱۰)

۱ - نه من له گه ل سوپادا گه ماروی نیوه نه ده بن.

۲ - چوار ده ورتان نه گرین یانی ده ر و ژور و خوآرتان.

۳ - کاتی سواره کانمان وه کوو چه زره تی عملی مل ملانی ده کهن.

۴ - پیایوه به کاره کانتان وه ک ریوی هه لدین.

۵ - کاتیک علیمان شمشیری کوشتاری هه لکیشا.

۶ - ریزه کانتان زولفه قار به ده سه کانتان هه لدین.

۷ - کاتیک ریزه کانمان تیکه ل یه کتر ده بن.

۸ - کوژراوه کانتان له سه د و هه زار زورتر تیپه ر ده کات.

۹ - چه یوان و که له شیر و مریشکه کانتان تالان ده که بن.

۱۰ - یابوو و نه سپ و ره وه قه تاره تان.

- فلا بد لایقی لدیک مریشککم (۱)
 مہر و مہنجل و کہ وچک و بز و بہرخ و کارکم (۲)
 و گہنم بخہروار و خاک بتوورہ کہ (۳)
 سیگار و قوتوو و کاغہز و دمارکم (۴)
 الا ارتفاع التوز من سم نہ سپنا (۵)
 یریکم نجوم الیل ظہر نہارکم (۶)
 اذا ارتفعت فوق رماح روسکم (۷)
 عرفتم بأنا دشمن خونخوارکم (۸)
 و نحرق مہزارکم قمانین مووچہ (۹)
 نکسیر و آمورا و تہشوی و مشارکم (۱۰)

- ۱ - کہ وایی نامیپتہ وہ کہ لہ شیری بو مریشکتان .
 ۲ - مہر و مہنجلو کہ وچک و بز و بہرخ و کاژہلہ کانتان .
 ۳ - گہنمتان بہ خہروار دہ بہین و خاکتان بہ توورہ کہ وہ دہ بیژین .
 ۴ - جگہرہ و قوتوو و قاقہزی جگہرہ و ساقی تووتنتان بہ تالان دہ بہین .
 ۵ - بزائن بہرز بوونہ وہی توی سمی نہ سپہ کانی نیمہ .
 ۶ - پیشانتان دہ دات نہ ستیرہی شہ و لہ نیوہ پروتاندان .
 ۷ - کاتیک رمہ کان لہ سہر سہر تانہ وہ ہل دین .
 ۸ - زانیان نیمہ دوژمنی خوینہ خوری نیوہین .
 ۹ - دہ سووتینین ہشتا لہ مووچہ و مہزار کانتان .
 ۱۰ - نامور و تہشوی مشارتان دہ شکینین .

- و نرعی و لاغنی ببرکات گہرولہ تین (۱)
 خہ یار و ترۆزی کالہ ک و کالیارکم (۲)
 قتال بـغایہ لمن عہد آدم (۳)
 شـبہہ لم یکن الی روزگارکم (۴)
 الا ایہا الاخوان انی اصالح (۵)
 علی ان لو سرتم لاکل قمارکم (۶)
 ذہبتم الی الباغ مشیتم تبختر (۷)
 جمعتم بمجلس بظل چنارکم (۸)
 ذبحتم عتودات طبختم لحومہا (۹)
 تسویتم کبہ بابا بمجمرات نارکم (۱۰)

- ۱ - گوی نادہین، ناپاریزین تہرزیکی گہرولہ برکہ = بنی شووتی یا کالہ ک یا خہ یارو ترۆزی .
 ۲ - برکہ گہرولی خہ یار و ترۆزی و کالہ ک و کالیارتان .
 ۳ - کوشتاریکی وا بہ جوڑی کہ لہ زہمانی بہنی نامدا .
 ۴ - وہ کوو نہم کوشتارہ نہ بووی لہ روژگارتاندا .
 ۵ - بزائن براکانم، نیمہ ناشتی دہ کہین .
 ۶ - لہ سہر نہ وہی نہ گہر پروشتن بو میوہ خواردن تان .
 ۷ - رویشتن بو ناو باخ بہ لار و لہنجہ .
 ۸ - بہ دہوری یہ کدادانیشتن لہ ژیر سیبہری چنارہ کانتانا .
 ۹ - سہر دہ بزین کاژہلہ کانتان، گوشتیان دہ کولینین .
 ۱۰ - کہ ہایی لہ دروست دہ کہین لہ سہر پشکوی لاگرتانا، پشکو = سکل .

چه وه شتم سه ماورا علیه قواری (۱)

وضعتم پیالات کچاو نگارکم (۲)

وکان حوالیکم ترون قیاسیا (۳)

احاطت بایاکم له حه وش حصارکم (۴)

کبیرات لقمه اذا ابتلعتم (۵)

فواکه احلی لخنیتم بزارکم (۶)

لبالب صبیتم میا من ارغواننا (۷)

دمادم شربتیم چ خوشگه وارکم (۸)

وجودی فقدرستا اکانی بجمعکم (۹)

جلسنا بو سظکم فلا من کنارکم (۱۰)

۱ - سه ماوهرتان دینینه کول که قوری یان له سه ره .

۲ - ریک ده که یین پیاله کاتتان که وه ک چاوی جوانه کاتتانه .

۳ - له ده ورو بهرتاندا قه یسی زور ده بینن .

۴ - له ناو حه وشه و حه ساره کاتتندا ده ورو بهریان گیراوه .

۵ - کاتئی تیکه ی زلتان قووت نه دهن .

۶ - میوه کان شیرین ترن له زه رده خه نه ی سه ر لیوان .

۷ - سه ر ریژتان کرد له شه راییکی وه ک رهنگی نه رخه وانه کانی نیمه .

۸ - په یتا په یتا خواردتانه وه چهنده خوش مهزه یه بوتان .

۹ - له شم به راستی پاراو بوو ههروه ک له ناو نیوه دابم، وایه .

۱۰ - که دانیشین له ناوه راستاندا نه ک له که ناره وه .

هنا انی اشبع ثم بفرضکم (۱)

و خطی بسطحکم و طولی بعرضکم (۲)

وه لامی ماموستا سه یید موحه مه دگیزملی (وه همی)

سلام من الطلاب نحو جنابکم (۳)

دعاء من الوهمی نحو شبابکم (۴)

ایا منبع السیران والصدقی والصفای (۵)

تبارک من نظم و نشر کتابکم (۶)

عجبت من الخلان هلا تفکروا (۷)

فانا چه باک منکم او عتابکم (۸)

لم تحزنوا یا ایها الناس انوموا (۹)

فواکه احلینا تجیثوا بخوابکم (۱۰)

۱ - له ویدا نیمه تیر بووین و پاشان . ۲ - خوت مانای بکه

۳ - سلاویک له لایه ن فه قیکانه وه بو جه نابتان .

۴ - دو عایه ک له «وه همیه» وه بو جوانه کاتتان .

۵ - نه ی سه رچاوه ی سه یران و راستی و پاک و خاوینی .

۶ - تافهرین له هونراوه و په خشان و نووسراوه کاتتان .

۷ - سه رم سه رده مینیت له م هاو ریپانه بو بیر ناکه نه وه .

۸ - من هیچ باکم نیه له نیوه و لومه کردتتان .

۹ - بوچی خه فته بارن نه ی خه لکینه بخه ون .

۱۰ - میوه شیرینه کانمان دپنه خه وتان .

فانتم فقیرو الفقیر بدرده (۱)

فان قعدوا لی ترحمون بباکم (۲)

يقولون المسکین غم نصيبه (۳)

يشر بمنقارکم و نابکم (۴)

وانتم ذوالقوه لکن باسکم (۵)

على اللحم و الخبز و چای و آبکم (۶)

و لو کنتم ببین صداء جیادنا (۷)

تکونوا فرا فی شعاب و عنابکم (۸)

اذا اختلطا الصفان فی دهشت پهنه (۹)

غدا جبلا من راس عالیجنابکم (۱۰)

ئه گهر ههر ده لاین نحن نشر و نحرب (۱)

فهیؤسه وارؤ په هلوان رکابکم (۲)

هه تا یوم تبلی المومنون لقائکم (۳)

و نو قد فی الدنيا الی نار عذابکم (۴)

و یوم یفرو المرء یشهر منکم (۵)

و یعلو برمح راس شیب شباکم (۶)

و فرساننا لوترشقون من الوغا (۷)

یغسلون دم الایدی برفع نقابکم (۸)

و یوسفنا قال فان علیکم (۹)

یشیر کما شر علی انتخابکم (۱۰)

۱- ئه گهر ههر ده لاین نیمه شهر ده که یین و ده جهنگین.

۲- ئاماده بن سواره پاله وان سواره چاکه کانتان .

۳- هه تا روژیک ئیمانداران به یه ک ده گن .

۴- ههل ده گرسینن له دنیا دا ئاگری سزاتان .

۵- روژیک هه لاتنی ئیسنانان له لایه ن ئیوه وه ده ره ده که ویت .

۶- به پرم سه ری جوانه کانتان به رز ده که یینه وه .

۷- سواره کانمان ئه گهر له شهر رزگار بوون .

۸- خوینی ده ستیان ده شون به هه لدانه وه ی په چه کانتان .

۹- یوسفی نیمه ئه لی ئه وه ی له سه ر ئیوه یه .

۱۰- شهر ده کا وه کوو علی ئیوه شهر ی هه لبژاردوو .

۱- ئیوه نه دارن و نه داریش وا به ده ردی خو یه وه .

۲- ئه گهر بوم دانیشن ۳- ئه لاین نه دار به شی خه مه .

۴- شهر ده که ن به ده نووک و دیاتان ۵- ئیوه خاون هیزن به لام شهر تان .

۶- له سه ر گوشت و نان و چای و ئاوتانه .

۷- ئه گهر ئیوه بکه ونه نیوان حیله و ده نگی ئه سپه کانمان .

۸- ده که ونه را کردن له شیو و دارستانه کاندان .

۹- کاتی تی که ل بن ده سه ته کانمان له ده شتی به رین دا .

۱۰- به یانی کیویک وابه سه ری جه نابتانه وه .